नवीन प्रकाशनो

१.	दरेक वर्षनी 'सिद्धचक्र' मासिकनी फाइल [बार अंक साथे] एकना.	रु. ५—०—०
२.	श्री सिद्धहेमचन्द्रशब्दानुशासनम् भाग १ लो [छ पाद पर्यंत]. अने अनेक परिशिष्टो तथा श्रीतत्त्व-प्रकाशिका-आनन्दबोधिनी साथे.	रु. ३०—०—०
३.	विधियुक्त-पंचप्रतिक्रमण-सूत्राणि [बाळबोध टाइपमां].	रु. १—२—०
४.	सिरि-सिरिवाल-कहा [प्राकृत].	रु. ३—०—०
५.	श्रीसिद्धचक्राराधन-विधि.	रु. १—८—०
६.	श्रीआगमोद्धारक [जीवन चरित्र]	रु. २—०—०
७.	तप अने उद्यापन	रु. १-१२-०

—: प्राप्तिस्थान :—

१, शा. गुणवंतलाल जेचंदभाइ ठार
ठे० चांपागली, गोपीपुरा,
मु. सुरत.

२. श्रीऋषभदेवजी छगनरामजीनी पेढी.
ठे० खाराकुवा, ल्हेरा खिडकी;
मु. उज्जैन [माळवा]. C. I.

॥ शाश्वत–शान्तिदायक–सकल–मन्त्र–तन्त्र–यन्त्राधिराजराजेश्वर–श्रीसिद्धचक्रेभ्यो नमो नमः ॥

श्रीसिद्धचक्राराधन–तीर्थोद्धारक–पूज्य–पन्न्यास–प्रवर–श्रीचन्द्रसागर–गणीन्द्र–संस्थापित–

श्रीआनन्द–चन्द्रग्रन्थाब्धौ नवमं–ग्रन्थरत्नम् ॥ ९ ॥

सिरिरयणसेहरसूरीहिं संकलियं तस्सीसहेमचंदेण लिहियं सिरिसिद्धचक्कमाहप्पं

॥ सिरिसिरिवाल—चरित्त ॥

॥ संशोधक सम्पादकश्च पूज्य—पन्न्यास—प्रवर श्रीचन्द्रसागर—गणीन्द्रः ॥

वी. सं. २४७४ । प्रतयः ५०० । पण्यं रु–३–०–० । वि. सं. २००४ ।

॥ प्रकाशकनुं निवेदन ॥

जेन शासन-मान्य-आराधना-करवामां उजमाळ चतुर्विध-संघ-आश्विन-चैत्र मासनी शाश्वत-अष्टान्हिकामां श्रीसिद्धचक्रयन्त्राधिराजनी आराधना करेछे, करावेछे अने अनुमोदेछे अने ते आराधनानुं अनुपम-अमोघ-फल-प्राप्त करनार श्रीश्रीपालनुं चरित्र एकाग्रचित्ते श्रवण करेछे । शाश्वत-शान्तिदायक-श्रीसिद्धचक्र-महात्म्ययुक्त श्रीश्रीपाल चरित्रने प्रतिपादन करनारां नाना—मोटां संस्कृत-भाषामां गद्यपद्य अने गुर्जर भाषामां नाना मोटांरासाओ रचायलां छे. ते ते रसिक-रचनाओने रचनाराओए विक्रम. संवत १४२८ मां रचायेल पद्यबद्ध-प्राकृतभाषामां रचायेल-सिरिसिरिवालकहानो आश्रय लीधेल छे, अने तेंज सिरिसिरिवालकहानुं आलेखन ताम्रपत्रो पर थयेलुं होवाथी अने हालमां त्रण-चारगुणी किंमत आपतांपण मुद्रित नकलने प्राप्त करवानी अनेकविध मुश्केली होवाथी पांचसो नकलो प्रकाशन करवामां आवी छे.

आग्रंथनुं ताम्रपत्रालेखन करवामां अने प्रतिस्वरूपे प्रकाशन करवामां पोताना संवन्धिओना पुण्य-स्मरणार्थे आर्थिक-सहाय आपनार शीरपुरशहेरना अग्रगण्य-उदारचरित-श्रेष्ठि खूबचंद हीराचंद, श्रेष्ठि कपूरचंद खूबचंद हीराचंद, श्रेष्ठि वेलचंद लक्ष्मीचंद, श्रेष्ठि नगीनदास लीलाचंद गुलावचंद, अने श्रेष्ठि अमृतलाल दगडुभाई छे. आग्रंथने परिशोधन करवामां पूज्य–पन्यास-प्रवर श्रीचन्द्रसागरगणीन्द्रना परम-विनेयमुनि श्री रैवतसागरजीए यथाशक्य परिश्रम लीधोछे आथी सम्पादक–संशोधक–आर्थिक सहायक–अने प्रेसना कार्यवाहक–सेर्वेनो यथा योग्य आभार मानीने, अने सम्पादक-संशोधकनी नजरदोपथी, अगर प्रेसकार्य-वाहकोना प्रमाददोपथी भूलचूक सुधारीने वांचवानी भलामण साथे विरमुं छुं।

ली.–झव्हेरी मोहनलाल गुलावचन्द्रः

ताम्रपत्रारूढ–श्रीसिद्धचक्रसाहित्य–समिति–संचालक

॥ प्रकाशिका—ताम्रपत्रारूढ-श्रीसिद्धचक्रादि-साहित्य-समिति: ॥

। समिति—सञ्चालकेन चेदं प्रकाशितम् ।
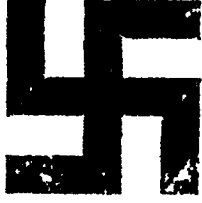
पू. आगमोद्धारक आचार्य श्रीआनन्दसागरसूरीश्वरजी महाराज.

पन्यास प्रवर श्रीचन्द्रसागरगणीन्द्र महाराज

॥ दर्भावती(डभोइ)नुं यादगार–चातुर्मास ॥

अमारा सद्भाग्ये अमारी सकल संघनी विनंतिने स्वीकारी, प्रातःस्मरणीय-पूज्यपाद–आगमोद्धारक–श्रीआनंदसागरसूरीश्वरजी महाराजनी आज्ञाथी तेमना विद्वद्वर्य-परमविनेय–पंन्यासजी महाराज श्रीचन्द्रसागरगणीन्द्रना सुशिष्य-प्रशिष्यादि–परमविनेय—पंन्यास—श्रीदेवेन्द्रसागरजी, मुनि श्रीसुबोधसागरजी, मुनि श्रीप्रवीणसागरजी, मुनि श्रीदोलतसागरजी, मुनि श्रीनन्दनसागरजी तथा मुनि श्रीनरेशसागरजी आदि ठाणा छ सहित संवत् २००४ना जेष्ठ-कृष्णा–द्वितीया दिने पधारीने अने पाछळथी मुनि श्रीशांतिविजयजीए पधारीने सर्व ठाणाए अमोने सेवानो अपूर्व लाभ आप्यो छे; जेथी यत्किंचित् तेमना शुभ पगले थयेलां कार्योनी टूंक नोंध आ ग्रंथ साथे आपवा अमो भाग्यशाळी थया छीए.

डभोइमां प्रवेश अने सामैयुं

वि. सं. २००४ ना जेठ वद २ ना प्रातःकाळमां शहेरमां अपूर्व आनंद देखातो हतो. पू. पंन्यासजी महाराजना प्रवेशनी तैयारीमां सामैयु गोठव्युं हतुं. बन्ड विगेरेना अने पू. पंन्यासजी महाराजना जयजयकारथी जैन जनो गाजी रह्यो हतो. संघे गामना उपाश्रयमां पू. पंन्यासजी महाराज आदि मुनिराजोनो प्रवेश कराव्यो.

पू. पंन्यासजीनी रसवती—देशनानो प्रारंभः—

उपाश्रयमां सकल संघनी मेदनी वच्चे पंन्यासजीए मांगलिक कर्यावाद श्रीधर्मबिन्दु अने भावनाधिकारे श्रीजयानंदकेवली चरित्रनुं व्याख्यान चालु कर्युं. श्रोताओपर उपदेशे सारी असर करी, अने दिनप्रतिदिन उपाश्रयमां मानवमेदनी तेमना उपदेशामृतनु पान करवा भरचक प्रमाणमां चालु रही.

साधुओनी तपश्चर्या—

तपस्वी मुनिश्री शांतिविजयजी महाराजे मासखमणनी तपश्चर्या करी, अने पू. पंन्यासजीना शिष्यरत्न मुनिश्रीदोलतसागरजी महाराजने वर्षीतप चालु हतो. आ शिवाय मुनिश्रीनरेशसागरजीने श्रीवर्धमान तपनी ओली चालती हती, एटले ४०-५१ मी ओली चालु हती. अने मुनिश्री नन्दनसागरजीए पण वर्धमान तपनी ओली तथा चातुर्मासमां पकासणा कर्यां हता. आ रीते पूज्यपाद-महाराजश्रीओना तपस्याना प्रभावथी शासन शोभतुं हतुं. मासखमण जेवा महान् तपनी अनुमोदना करवा संघनी इच्छा थतां अष्टाह्निका महोत्सव स्वामीवात्सल्य विगेरे कार्यो थयां. पंन्यासजीना प्रवेश पहेलां संघमां परस्पर वैमनस्य हतुं. जे वैमनस्यने दूर करवा माटे पू. पंन्यासजी महाराजे कुनेह वापरी, आंतरिक रोष नहिं राखवो अने शासनोन्नतिना कार्यमां संघनी दरेक व्यक्तिए लाभ लेवो, आवो टुंको परंतु सचोट उपदेश आपी संप करावीने देवसूर संघना जे वॅन्डो हता तेओने साथे मळी शासननी शोभामां वृद्धि करी हती.

देवचंद धरमचंदनी पेढी

अमारा गाममां केटलांक वर्षो थयां धार्मिक वहीवटने अंगे कुसंप हतो, अने ते कुसंप कोइ वखत महान् कलहना रूपमां फेरवाइ जतो ते कलह दूर करवा खरेखर पू. पंन्यासजी महाराजे युक्ति पूर्वक महेनत करी अने कुसंपरूपी जड घाली बेटेल वृक्षने उखेडी नांखीने नवी कमिटी नीमीने श्रीदेवचंद धरमचंदनी पेढी-नी स्थापना करावी. अग्रगण्य श्रावकोनी एक नवी कमिटी नीमी प्रकटप्रभावि-श्रीलोदाण पार्श्वनाथजी

विगेरे पांच जैन देरासरो तथा उपाश्रयनो तथा श्रीयशोविजयजी वाटिकानो वहीवट एकत्रित करी लेवडदेवड आदि कार्यनी व्यवस्था श्री संघे पेढीने सुप्रत करी. उपरोक्त कुसंपने काढी सुसंप स्थापनार पू. पंन्यासजी महाराजना आ कार्यनी अनुमोदना करीए छीए.

मुनिश्री प्रवीणसागरजीनुं स्वर्ग प्रयाण

पू. पंन्यासजी महाराजना वयोवृद्ध शिष्य पू. मुनिश्री प्रविणसागजी महाराजनी तबीयत नादुरस्तना कारणे छेल्ली अवस्था हती. संघे सुश्रुषानो सारो लाभ लीधो हतो, परंतु आयुष्य पूरु थतां कोइ सांधनार नथी ए प्रमाणे छेल्ली आराधना साथे नवकार महामंत्रनु स्मरण करतां आ असारसंसारनो त्याग करी स्वर्गे सिधाव्या. अंतिम क्रिया न्यायाचार्य-महामहोपाध्यायजी श्रीयशोविजयजी महाराजना पुनीत नामथी प्रख्यात यशोवाटिकामां कर्या. संघे तेमना पाछळ अष्टाह्निक महोत्सव आदि शासनप्रभाविक-कार्यो करी सद्‌गतनी शांति इच्छी हती.

संपना मंडाण

सागरगच्छ अने विजयगच्छने परस्पर वैमनस्य हतुं. तेमां एक एकने परस्पर उपयोगी एवा जिनमंदिर संबन्धी क्लेश दूर करवाना समजुतीना मार्ग उपर आवी जतां बन्ने पक्षे सपथी अरसपरस बन्ने पक्षना देरासरना वहीवटनी अदलबदल करी संपनी जडने सुस्थीर करी.

श्री नवपदजीनी ओळीनी आराधना—

पंचमंगळ-महाश्रुत-स्कंध-स्वरूप-श्रीनवकार-महामंत्रनुं आराधन, श्रीनवपदजीपदनी ओळी. अने श्री नक्षयनिधिनपनुं आराधन विगेरे कार्यो चातुर्मास दरम्यान थयां हतां अने सकल संघे तेनो लाभ लीधो

हतो. आ चातुर्मास दरम्यान शुभ कार्योनी थयेली प्रगतिथी सकळ संघमां आ चातुर्मास सोनेरी अक्षरे लखाइ गयुं. कारणके कुसंप नष्ट थतां सुसंप जागृत थयो.

ज्ञानसेवा—

श्रीश्रीपालना पुनित नामथी भाग्ये कोइ जैन अजाण हशे ए श्रीपाल चरित्रनुं व्याख्यान बन्ने ओळीओमां वांचवामां आवे छे. श्रीपालचरित्रने प्राकृतमां सिरिसिरिवाल चरित्त कहेवामां आवे छे जे प्राकृतमां छे. (कर्ता विजयरत्नशेखरसूरिनी) तेनी प्रत हालमां नहिं मळवाथी पू. पंन्यास प्रवर श्रीचन्द्रसागरजीगणीन्द्र-संस्थापित-ताम्रपत्रारूढ-श्रीसिद्धचक्र साहित्य प्रचारक समितिए पुनः मुद्रित करावेल प्रतिओ सम्यक् ज्ञानना साधनोनी प्रभावना द्वाराए पू. पंन्यासजीना शिष्य मुनिश्री दोलतसागरजीना वर्षीतपना पूर्णाहुति निमित्ते विना मूल्ये भेट आपी ज्ञानसेवानो पण अमोने लाभ आप्यो छे.

उपरनी आ बधी हकीकत प्राप्त करीने प्रकाशनमां मुकवा भाग्यशाळी थया छीए.

लि.

श्रीसिद्धचक्राराधन-तीर्थ,
दहेराखडकी. खारा कुवाः
उज्जैन - (माळवा)
वि. सं. २००५.
अक्षयतृतीया

श्री ऋषभदेवजी छगनीरामजीनी पेढीना संचालको.
छगनीरामजी अमरचंद शीरोलीया
मगनीरामजी मांगीलाल शीरोलीयाना
बहुमानपूर्वक प्रणाम.

॥ शाश्वतशान्तिदायकसकलमन्त्र-तन्त्र-यन्त्राधिराजराजेश्वर-श्रीद्धचक्रेभ्यो नमोनमः ॥

श्रीसिद्धचक्राराधन—तीर्थोद्धारक-पूज्यपन्यासप्रवर-श्रीचन्द्रसागरगणीन्द्र-संस्थापित—

श्रीआनन्द-चन्द्रग्रन्थाब्धौ नवम-ग्रन्थरत्नम् ॥ ९ ॥

सिरिरयणसेहरसूरिहिं संकलियं तस्सीसहेमचंदेण लिहियं सिरिसिद्धचक्कमाहप्पं

॥ सिरिसिरिपाल—चरित्तं ॥

अरिहाइनवपयाइं, झाइत्ता हिअयकमलमज्झंमि । सिरिसिद्धचक्कमाहप्पमुत्तमं किंपि जंपेमि ॥ १ ॥

अत्थित्थ जंबुदीवे, दाहिणभरहद्धमज्झिमे खंडे । वहुधणधन्नसमिध्दो, मगहादेसो जयपसिध्दो ॥ २ ॥

जत्थुप्पन्नं सिरिवीरनाहतित्थं जयंमि वित्थरियं । तं देसं सविसेसं, तित्थं भासंति गीयत्था ॥ ३ ॥

तत्थ य मगहादेसे, रायगिहं नाम पुरवरं अत्थि । वेभारविउलगिरिवरसमलंकियपरिसरपएसं ॥ ४ ॥

तत्थ य सेणियराओ, रज्जं पालेइ तिजयविक्खाओ । वीरजिणचलणभत्तो, विहिअज्जियतित्थयरगुत्तो ॥ ५ ॥

जस्सत्थि पढमपत्ती, नंदा नामेण जीइ वरपुत्तो । अभयकुमारो बहुगुणसारो चउबुद्धिभंडारो ॥ ६ ॥
चेडयनरिंदधूया, बीया जस्सत्थि चिल्लणा देवी । जीए असोगचंदो पुत्तो हल्लो विहल्लो अ ॥ ७ ॥
अन्नाउ अणेगाओ धारणिपमुहाउ जस्स देवीओ । मेहाइणो अणेगे, पुत्ता पियमाइपयभत्ता ॥ ८ ॥
सो सेणियनरनाहो, अभयकुमारेण विहियउच्छाओ । तिहुयणपयडपयावो, पालइ रज्जं च धम्मं च ॥ ९ ॥
एयंमि पुणो समए, सुरमहिओ वद्धमाणतित्थयरो । विहरंतो संपत्तो, रायगिहासन्ननयरंमि ॥ १० ॥
पेसेइ पढमसीसं, जिट्ठं गणहारिणं गुणगरिट्ठं । सिरिगोयमं मुणिंदं, रायगिहलोयलाभत्थं ॥ ११ ॥
सो लद्धजिणाएसो, संपत्तो रायगिहपुरोज्जाणे । कइवयमुणिपरियरिओ, गोयमसामी समोसरिओ ॥ १२ ॥
तस्सागमणं सोउं, सयलो नरनाहपमुहपुरलोओ । नियनियरिद्धिसमेओ, समागओ झत्ति उज्जाणे ॥ १३ ॥
पंचविहं अभिगमणं, काउं तिपयाहिणाउ दाऊणं । पणमिय गोयमचलणे, उवविट्ठो उचियभूमीए ॥ १४ ॥
भयवंपि सजलजलहर–गंभीरसरेण कहिउमाढत्तो । धम्मसरूवं सम्मं, परोवयारिक्कतल्लिच्छो ॥ १५ ॥
भो भो महाणुभागा ! दुलहं लहिऊण माणुसं जंमं । खित्तकुलाइपहाणं, गुरुसामग्गिं च पुण्णवसा ॥ १६ ॥
पंचविहंपि पमायं, गुरुयावायं विवज्जिउं झत्ति । सद्धम्मकम्मविसए, समुज्जमो होइ कायव्वो ॥ १७ ॥
सो धम्मो चउभेओ, उवइट्ठो सयलजिणवरिंदेहिं । दाणं सीलं च तवो, भावोऽवि अ तस्सिमे भेया ॥ १८ ॥

तत्थवि भावेण विणा, दाणं नहु सिद्धिसाहणं होई । सीलंपि भाववियलं, विहलं चिय होइ लोगंमि ॥ १९ ॥
भावं विणा तवोविहु, भवोहवित्थारकारणं चेव । तम्हा नियभावुच्चिय, सुविसुद्धो होइ कायव्वो ॥ २० ॥
भावोवि मणोविसओ, मणं च अइदुज्जयं निरालंबं । तो तस्स नियमणत्थं, कहियं सालंबणं झाणं ॥ २१ ॥
आलंबणाणि जइविहु, वहुप्पयाराणि संति सत्थेसु । तहविहु नवपयझाणं, सुपहाणं विंति जगगुरुणो ॥ २२ ॥
अरिहंसिद्धायरिया, उज्झाया साहुणो अ सम्मतं । नाणं चरणं च तवो, इय पयनवगं मुणेयव्वं ॥ २३ ॥
तत्थऽरिहंतेऽट्ठारसदोसविमुक्के विसुद्धनाणमए । पयडियतत्ते नयसुरराए झाएह निच्चंपि ॥ २४ ॥
पनरसभेयपसिद्धे, सिद्धे घणकम्मवंधणविमुक्के । सिद्धाणंतचउक्के, झाएह तम्मयमणा सययं ॥ २५ ॥
पंचायारपवित्ते, विसुद्धसिद्धंतदेसणुज्जुत्ते । परउवयारिकपरे, निच्चं झाएह सूरिवरे ॥ २६ ॥
गणतित्तीसु निउत्ते, सुत्तत्थज्झावणंमि उज्जुत्ते । सज्झाए लीणमणे, सम्मं झाएह उज्झाए ॥ २७ ॥
सव्वासु कम्मभूमिसु, विहरंते गुणगणेहि संजुत्ते । गुत्ते मुत्ते झायह, मुणिराए निट्ठियकसाए ॥ २८ ॥
सव्वन्नुपणीयागमपयडियतत्तत्थसद्दहणरूवं । दंसणरयणपईवं, निच्चं धारेह मणभवणे ॥ २९ ॥
जीवाजीवाइपयत्थसत्थतत्तावबोहरूवं च । नाणं सव्वगुणाणं, मूलं सिक्खेह विणएणं ॥ ३० ॥
असुहकिरियाण चाओ, सुहासु किरियासु जो य अपमाओ । तं चारित्तं उत्तमगुणजुत्तं पालहं निरुत्तं ॥ ३१ ॥

घणकम्मतमोभरहरणभाणुभूयं दुवालसंगधरं । नवरमकसायतावं, चरेह सम्मं तवोकम्मं ॥ ३२ ॥
एयाइं नवययाइं, जिणवरधम्मंमि सारभूयाइं । कल्लाणकारणाइं, विहिणा आराहियव्वाइं ॥ ३३ ॥
अन्नं च–एएहिं नवपएहिं, सिद्धं सिरिसिद्धचक्कमाउत्तो । आराहंतो संतो, सिरिसिरिपालुव्व लहइ सुहं ॥ ३४ ॥
तो पुच्छइ मगहेसो, को एसो मुणिवरिंद ! सिरिपालो ? । कह तेण सिद्धचक्कं, आराहिय पावियं सुक्खं ? ॥ ३५ ॥
तो भणइ मुणी निसुणसु, नरवर ! अक्खाणयं इमं रम्मं । सिरिसिद्धचक्कमाहप्पसुंदरं परमचुज्जकरं ॥ ३६ ॥
तथाहि—इत्थेव भरहखित्ते, दाहिणखंडंमि अत्थि सुपसिद्धो । सव्वड्ढिकयपवेसो, मालवनामेण वरदेसो ॥ ३७ ॥

सो य केरिसो ?—पए पए जत्थ सुगुत्तिगुत्ता, जोगप्पवेसा इव संनिवेसा ।
पए पए जत्थ अगंजणीया, कुडुंबमेला इव तुंगसेला ॥ ३८ ॥

पए पए जत्थ रसाउलाओ, पणंगणाओव्व तरंगिणीओ ।
पए पए जत्थ सुहंकराओ, गुणावलीओव्व वणावलीओ ॥३९ ॥

पए पए जत्थ सवाणियाणि, महापुराणीव महासराणी । पए पए जत्थ सगोरसाणि, सुहीमुहाणीव सुगोउलाणि ॥ ४० ॥
तत्थ य मालवदेसे, अकयपवेसे दुकालडमरेहिं । अत्थि पुरी पोराणा, उज्जेणी नाम सुपहाणा ॥ ४१ ॥

सा य केरिसा ?—अणेगसो जत्थ पयावईओ, नरुत्तमाणं च न जत्थ संखा ।
महेसरा जत्थ गिहे गिहेसु, सचीवरा जत्थ समग्गलोया ॥ ४२ ॥

घरे घरे जत्थ रमंति गोरी–गणा सिरीओ अ पए पए अ । वणे वणे यावि अणेगरंभा, रई अ पीईविय ठाणठाणे ॥४३॥

तीमे पुरीई सुरवरपुरीई आहियाइ वण्णणं काउं । जइ निउणबुद्धिकलिओ, सक्कगुरू चेव सक्केइ ॥ ४४ ॥

तत्थत्थि पुहविपालो, पयपालो नामओ अ गुणओ अ । जस्स पयावो सोमो, भीमो विय सिट्ठदुट्ठजणे ॥ ४५ ॥

तस्सवरोहे बहुदेहसोहअवहरियगोरिगव्वेवि । अच्चंतं मणहरणे, निउणाओ दुन्नि देवीओ ॥ ४६ ॥

सोहग्गलडहदेहा, एगा सोहग्गसुंदरीनामा । वीया अ रूवसुंदरि, नामा रूवेण रइतुल्ला ॥ ४७ ॥

पढमा माहेसरकुलसंभूया तेण मिच्छदिट्ठित्ति । वीया सावगधूया तेणं सा सम्मदिट्ठित्ति ॥ ४८ ॥

ताओ सरिसवयाओ, समसोहग्गाउ सरिसरूवाओ । सावत्तेवि हु पायं, परुप्परं पीतिकलियाओ ॥ ४९ ॥

नवरं ताणमणट्ठियधम्मसरूवं वियारयंताणं । दूरेण विसंवाओ, विसपीऊसेहिं सारिच्छो ॥ ५० ॥

ताओ अ रमंतीओ, नवनवलीलाहिं नरवरेण समं । थोवंतरंमि समए, दोवि सगब्भाउ जायाओ ॥ ५१ ॥

समयंमि पसूयाओ, जायाओ कन्नगाउ दोहिंपि । नरनाहोवि सहरिसो, वध्दावणयं करावेई ॥ ५२ ॥

सोहग्गसुंदरी नंदणाइ सुरसुंदरित्ति वरनामं । वीयाइ मयणसुंदरि, नामं च ठवेइ नरनाहो ॥ ५३ ॥

समये समणियाओ, ताओ सिवधम्मजिणमयविऊणं । अज्झावयाण रन्ना, सिवभूतिसुबुद्धिनामाणं ॥ ५४ ॥
सुरसुंदरी अ सिक्खइ, लिहियं गणियं च लक्खणं छंदं । कव्वमलंकारजुयं, तक्कं च पुराणसमिईओ ॥ ५५ ॥
सिक्खेइ भरहसत्थं, गीयं नट्टं च जोइसतिगिच्छं । विज्जं मंतं तंतं, हरमेहलचित्तकम्माइं ॥ ५६ ॥
अन्नाइंपि कुंडलविटलाइं करलाघवाइकम्माइं । सत्थाइं सिक्खियाइं, तीइ चमुक्कारजणयाइं ॥ ५७ ॥
सा कावि कला तं किंपि, कोसलं तं च नत्थि विन्नाणं । जं सिक्खियं न तीए, पन्नाअभिओगजोगेणं ॥ ५८ ॥
सविसेसं गीयाइसु, निउणा वीणाविणोयलीणा सा । सुरसुंदरी वियड्ढा,-जाया पत्ता य तारुन्नं ॥ ५९ ॥
जारिसओ होइ गुरू, तारिसओ होइ सीसगुणजोगो । इत्तुच्चिय सा मिच्छादिट्ठी उक्किट्ठदप्पा अ ॥ ६० ॥
तह मयणसुंदरीवि हु, एया उ कलाओ लीलमित्तेण । सिक्खेइ विमलपन्ना, धन्ना विणएण संपन्ना ॥ ६१ ॥
जिणमयनिउणेणज्झावएण सा मयणसुंदरीवाला । तह सिक्खविया जह जिणमयंमि कुसलत्तणं पत्ता ॥ ६२ ॥
एगा सत्ता दुविहो नओ य कालत्तयं गइचउक्कं । पंचेव अत्थिकाया, दव्वछक्कं च सत्त नया ॥ ६३ ॥
अट्ठेव य कम्माइं नवतत्ताइं च दसविहो धम्मो । एगारस पडिमाओ बारस वयाइं गिहीणं च ॥ ६४ ॥
इच्चाइ वियाराचारसारकुसलत्तणं च संपत्ता । अन्ने सुहुमवियारेवि मुणइ सा निययनामं व ॥ ६५ ॥
कम्माणं मूलुत्तरपयडीओ गणइ मुणइ कम्मठिइं । जाणइ कम्मविवागं, वंधोदयदीरणं संतं ॥ ६६ ॥

जीसे सो उज्झाओ, संतो दंतो जिइंदिओ धीरो । जिणमयरओ सुबुद्धी, सा किं न हु होइ तस्सीला ? ॥ ६७ ॥
सयलकलागमकुसला, निम्मलसम्मत्तसीलगुणकलिया । लज्जासज्जा सा मयणसुन्दरी जुव्वणं पत्ता ॥ ६८ ॥
अन्नदिणे अब्भिंतरसहानिविट्ठेण नरवरिंदेण । अज्झावयसहियाओ, अणाविआओ कुमारीओ ॥ ६९ ॥
विणओणयाउ ताओ, सरूवलावन्नखोहिअसहाओ । विणिवेसिआउ रन्ना, नेहेणं उभयपासेसु ॥ ७० ॥
हरिसवसेणं राया, तासिं बुद्धिपरिक्खणनिमित्तं । एगं देइ समस्सा-पयं दुविन्हंपि समकालं ॥ ७१ ॥
यथा 'पुन्निहिं लब्भइ एहु', तो तक्कालं अइचंचलाइ, अच्चंतगव्वगहिलाए । सुरसुंदरीइ भणियं, हुं हुं पूरेमि निसुणेह ७२ ॥
यथा-धणजुव्वण सुवियक्खपण, रोगरहिअ निअ देहु । मण वल्लह मेलावडउ, पुन्निहि लब्भइ एहु ॥ ७३ ॥
तं सुणिय निवो तुट्ठो, पसंसए साहु साहु उज्झाओ । जेणेसा सिक्खविया, परिसावि भणेइ सच्चमिणं ॥ ७४ ॥
तो रन्ना आइट्ठा, मयणा वि हु पूरए समस्सं तं । जिणवयणरया संता दंता ससहावसारिच्छं ॥ ७५ ॥
यथा-विणयविवेयपसण्णमणु सीलसुनिम्मलदेहु । परमप्पहमेलावडउ, पुण्णेहि लब्भइ एहु ॥ ७६ ॥
तो तीए उवज्झाओ, मायावि अ हरिसिआ न उण सेसा । जेण तत्तोवएसो न कुणइ हरिसं कुदिट्ठीणं ॥ ७७ ॥
इओ अ -कुरुजंगलंमि देसे, संखपुरीनाम पुरवरी अत्थि । जा पच्छा विक्खाया, जाया अहिछत्तनामेणं ॥ ७८ ॥
तत्थत्थि महीपालो कालो इव वेरिआण दमिआरी । पइवरिसं सो गच्छइ, उज्जेणिनिवस्स सेवाए ॥ ७९ ॥

अन्नदिणे तप्पुत्तो, अरिदमनो नाम तारतारुन्नो । संपत्तो विअठाणे, उज्जेणिं रायसेवाए ॥ ८० ॥
तं च निवपणमणत्थं, समागयं तत्थ दिव्वरूवधरं । सुरसुन्दरी निरिक्खइ, तिक्खकडक्खेहि ताडंती ॥ ८१ ॥
तत्थेव थिरनिवेसिअदिट्ठी दिट्ठा निवेण सा वाला । भणिया य कहसु वच्छे ! तुज्झ वरो केरिसो होउ ? ॥ ८२ ॥
तो तीए हिट्ठाए, धिट्ठाए मुक्कलोअलज्जाए । भणियं तायपसाया, जइ लब्भइ मग्गियं कहवि ॥ ८३ ॥
ता सव्वकलाकुसलो, तरुणोवररूवपुण्णलायन्नो । एरिसओ होउ वरो, अहवा ताओचिअ पमाणं ॥ ८४ ॥
जेणं ताय तुमं चिय, सेवयजणमणसमीहियत्थाणं । पूरणपवणो दीससि, पच्चक्खो कप्परूक्खव्व ८५ ॥
तुट्ठो नरनाहो, दिट्ठिनिवेसेण नायतीइमणा । पभणेइ होउ वच्छे ! एसऽरिदमणो वरो तुज्झ ॥८६ ॥
तो सयलसभालोओ, पभणइ नरनाह ! एस संजोगो । अइसोहणोऽहिवल्लीपूगतरूणं व निब्भंतं ॥ ८७ ॥
अह मयणसुंदरीवि हु, रन्ना नेहेण पुच्छिया वच्छे ! । केरिसओ तुज्झ वरो, कीरउ ? मह कहसु अविलंवं ॥ ८८ ॥
पुण जिणवयणवियारसारसंजणियनिम्मलविवेआ । लज्जागुणिक्कसज्जा, अहोमुही जा न जंपेइ ॥ ८९ ॥
ताव नरिंदेण पुणो, पुट्ठा सा भणइ ईसि हसिऊणं । ताय ! विवेयसमेओ, मं पुच्छसि तंसि किमजुत्तं ॥ ९० ॥
जेण कुलवालिआओ, न कहंति हवेउ एस मज्झ वरो । जो किर पिऊहिं दिन्नो, सो चेव पमाणियव्वुत्ति ॥ ९१ ॥
अम्मापिउणोवि निमित्तमित्तमेवेह वरपयाणंमि । पायं पुव्वनिवद्धो, संवंधो होइ जीवाणं ॥ ९२ ॥

जं जेणं जया जारिसमुवज्जियं होइ कम्म सुहमसुहं । तं तारिसं तया से, संपज्जइ दोरियनिवद्धं ॥ ९३ ॥
जा कन्ना वहुपुन्ना, दिन्ना कुकुलेवि सा हवइ सुहिया । जा होइ हीणपुन्ना, सुकुले दिन्नावि सा दुहिया ॥ ९४ ॥
ता ताय ! नायतत्तस्स, तुज्झनो जुज्जए इमो गव्वो । जं मज्झ कयपसयापसायओ सुहदुहे लोंए ॥ ९५ ॥
जो होइ पुन्नवलिओ, तस्स तुमं ताय ! लहु पसिएसि । जो पुण पुण्णविहूणो, तस्स तुमं नो पसीएसि ९६ ॥
भवियव्वया सहावो, दव्वाइया सहाइणो वावि । पायं पुव्वोवज्जियकम्माणुगया फल दिंति ॥ ९७ ॥
तो दुम्मिओय राया, भणेइ रे तंसि मह पसाएण । वत्थालंकाराइ, पहिरंती कीसिमं भणसि ? ॥ ९८ ॥
हसिऊण भणइ मयणा, कयसुकयवसेण तुज्झ गेहंमि । उप्पन्ना ताय ! अहं, तेणं माणेमि सुक्खाइं ॥ ९९ ॥
पुव्वकयं सुकयं चिअ, जीवाणं सुक्खकारणं होइ । दुकयं च कयं दुक्खाण, कारणं, होइ निब्भतं ॥ १०० ॥
न सुरासुरेहिं, नो नरवरेहिं, नो वुद्धिवलसमिद्धेहिं । कहवि खलिज्जइ इंतो, सुहासुहो कम्मपरिणामो ॥ १०१ ॥
तो रुट्ठो नरनाहो, अहो अहो अप्पपुन्निआ एसा । मझ कयं किंपि गुणं, नो मन्नइ दुव्वियड्ढाय ॥ १०२ ॥
पभणेइ सहालोओ, सामिय ! किमियं मुणेइ मुद्धमई ? । तं चेव कप्परुक्खो, तुट्ठो रुट्ठो कयंतो य ॥ १०३ ॥
मयणा भणेइ धिध्दी, धणलवमित्तत्थिणो इमे सव्वे । जाणंतावी हु अलिअं, मुहप्पियं चेव जंपंति ॥ १०४ ॥
जइ ताय ! तुह पसाया, सेवयलोआ हवंति सव्वेवि । सुहिया ता समसेवानिरया किं दुक्खिया एगे? ॥ १०५ ॥

तम्हा जो तुम्हाणं, रुच्चिइ सो ताय ! मज्झ होउ वरो। जइ अत्थि मज्झ पुन्नं, ता होही निग्गुणोवि गुणी॥ १०६ ॥
जइ पुण पुन्नविहीणा, ताय ! अहं ताव सुंदरोवि वरो। होही असुंदरुच्चिय, नूणं मह कम्मदोसेणं॥ १०७॥
तो गाढयरं राया, रूट्ठो चिंतेइ दुव्वियड्ढाए। एयाइ कओ लहुओ, अहं तओ वेरिणी एसा ॥ १०८ ॥
रोसेण वियडभिउडीभीसणवयणं पलोइऊण निवं। दक्खो भणेइ मंती, सामिय! रइवाडिसमओ ॥ १०९
रोसेण धमधमंतो, नरनाहो तुरयरयणमारूढो। सामंतमंतिसहिओ, विणिग्गओ रायवाडीए ॥ ११० ॥
जाव पुराओ बाहिं, निग्गच्छइ नरवरो सपरिवारो। ता पुरओ जणवंदं, पिच्छइ साडंबरमियंतं ॥ १११ ॥
तो विम्हिएण रन्ना, पुट्ठो मंती स नायवुत्तंतो। विन्नवइ देव निसुणह, कहेमि जणवंदपरमत्थं ॥ ११२ ॥
सामिय ! सरूवपुरिसा, सत्तसया नववया ससोंडीरा। दुट्ठक्कुट्ठभिभूया, सव्वे एगत्थ संमिलिया ॥ ११३ ॥
एगो य ताण वालो, मिलिओ उंबरयवाहिगहियंगो। सो तेहिं परिगहिओ, उंबरराणुत्ति कयनामो ॥ ११४ ॥
वरवेसरिमारूढो, तयदोसी छत्तधारओ तस्स। गयनासा चमरधरा, घिणिघिणिसद्दा य अग्गपहा ॥ ११५ ॥
गयकन्ना घंटकरा, मंडलवइ अंगरक्खगा तस्स। दद्दुल थइआइत्तो, गलीअंगुलि नामओ मंती ॥ ११६ ॥
केवि पसूइयवाया, कच्छादब्भेहिं केवि विकराला। केवि विउंचिअपामासमन्निया सेवगा तस्स ॥ ११७ ॥
एवं सो कुट्ठिअपेडएण परिवेढिओ महीवीढे। रायकुलेसु भमंतो, पंजिअदाणं पगिण्हेइ ॥ ११८ ॥

सो एसो आगच्छइ, नरवर ! आवंडरेण संजुत्तो । ता मग्गमिणं मुत्तुं, गच्छह अन्नं दिसं तुब्भे ॥ ११९ ॥
तो वलिओ नरनाहो, अन्नाइ दिसाइ जाव ताव पुरो । तो पेडयंपि तीए, दिसाइ वलियं तुरिअ तुरितं ॥ १२० ॥
राया भणेइ मंतिं, पुरओ गंतूणिमे निवारेसु । मुहमग्गियंपि दाउं, जेणेसिं दंसणं न सुहं ॥ १२१ ॥
जा तं करेइ मंती, गलिअंगुलिनामओ दुयं ताव । नरवर पुरओ ठाउं, एवं भणिउं समाढत्तो ॥ १२२ ॥
सामिअ ! अम्हाण पहू, उंवरनामेण राणओ एसो । सव्वत्थ वि मन्निज्जइ, गरुएहिं दाणमाणेहिं ॥ १२३ ॥
तेणऽम्हाणं धणकणयचीरपमुहेहिं कीरइ न किंपि । एतस्स पसायेणं, अम्हे सव्वेवि अइसुहिणो ॥ १२४ ॥
किंच–एगो नाह ! समात्थि, अम्ह मणचिंतिओ विअप्पुत्ति । जइ लहइ राणओ राणियंति ता सुंदरं होइ ॥ १२५ ॥
ता नरनाह ! पसायं, काऊणं देहि कन्नगं एगं ! अवरेण कणगकप्पडदाणेणं तुम्ह पज्जत्तं ॥ १२६ ॥
तो भणइ रायमंती, अहो अजुत्तं विमग्गिअं तुमए । को देइ नियं धूयं, कुट्ठकिलिट्ठस्स जाणंतो ? ॥ १२७ ॥
गलिअंगुलिणा भणियं, अम्हेहिं सुया निवस्सिमा कित्ती । जं किर मालवराया, करेइ नो पत्थणाभंगं ॥ १२८ ॥
तो मा निम्मलकित्ती, हारिज्जउ अज्ज नरवरिंदस्स । अहवा दिज्जउ काविहु, धूया कुकुलेवि संभूया ॥ १२९ ॥
पभणेइ नरवरिंदो, दाहिस्सइ तुम्ह कन्नगा एगा । को किर हारइ कित्तिं, इत्तियमित्तेण कज्जेण ? ॥ १३० ॥
चिंतेइ मणे राया, कोवानलजलियनिम्मलविवेगो । नियधूयं, अरिभूयं, तं दाहिस्सामि एयस्स ॥ १३१ ॥

महसा वलिऊण तओ, नियआवासंमि आगओ राया । बुल्लावइ तं मयणासुंदरिनामं नियं धूयं ॥ १३२ ॥
हुं अज्जवि जइ मन्नसि, मज्झ पसायस्स संभवं सुक्खं । ता उत्तमं वरं ते, परिणाविय देमि भूरि धणं ॥ १३३ ॥
जइ पुण नियकम्मं चिय, मन्नसि ता तुज्झ कम्मणाणीओ । एसो कुट्ठिअराणो, होउ वरो किं वियप्पेण? ॥ १३४ ॥
हसिऊण भणइ बाला, आणीओ मज्झ कम्मणा जो उ । सो चेव मह पमाणं, राओ वा रंकजाओ वा ॥ १३५ ॥
कोवंधेणं रन्ना, सो उंवरराणओ समाहूओ । भणिओ य तुममिमीए, कम्माणीओसि होसु वरो ॥ १३६ ॥
तेणुत्तं नों जुत्तं, नरवर ! वुत्तंपि तुज्झ इय वयणं । को कणयरयणमालं, बंधइ कागस्स कंठंमि ? ॥ १३७ ॥
एगमहं पुव्वकयं, कम्मं भुंजेमि एरिसमणज्जं । अवरं च कहमिमीए, जम्मं बोलेमि जाणंतो ? ॥ १३८ ॥
ता भो नरवर ! जइ देसि कावि ता देसु मज्झ अणुरूवं । दासिविलासिणिधूयं, नो वा ते होउ कल्लाणं ॥ १३९ ॥
तो भणइ नरवरिंदो, भो भो महनंदणी इमा किंपि । नो मज्झकयं मन्नइ, नियकम्मं चेव मन्नेइ ॥ १४० ॥
तेणं चिअ कम्मेणं, आणीओ तंसि चेव जीइ वरो । जइ सा निअकम्मफलं, पावइ ता अम्ह को दोसो? ॥ १४१ ॥
तं साऊणं बाला, उट्ठित्ता झत्ति उंवरस्स करं । गिण्हइ निययकरेणं, विवाहलग्गंव साहंती ॥ १४२ ॥
सामंतमंतिअंतेउरीउ वारंति तहवि सा बाला । सरयससिसरिसवयणा, भणइ सई सुच्चिअपमाणं ॥ १४३ ॥
एगत्तो माउलओ, एगत्तो रुप्पसुंदरी माया । एगत्तो परिवारो, रुयइ अहो केरिसमजुत्तं? ॥ १४४ ॥

तहवि न नियकोवाओ, वलेइ राया अईव कढिणमणो। मयणावि मुणियतत्ता, नियसत्ताओ न पचलेइ ॥ १४५ ॥
तं वेमरिमारोविअ, जा चलिओ उंवरो निअयठाणं। ता भणइ नयरलोओ, अहो अजुत्तं अजुत्तंति ॥ १४६ ॥
एगे भणंति धिद्धी, रायाणं जेणिमं कयमजुत्तं। अन्ने भणंति धिद्धी, एयं अइदुव्विणीयंति ॥ १४७ ॥
केवि निंदंति जणणिं, तीए निंदंति केवि उवज्झायं। केवि निंदंति दिव्वं, जिणधम्मं केवि निंदति ॥ १४८ ॥
तहवि हु वियमियवयणा, मयणा तेणुंवरेण सह जंति। न कुणइ मणे विसायं, सम्मं धम्मं वियाणंती ॥ १४९ ॥
उंवरपरिवारेणं मिलिएणं हरिसनिब्भरंगेणं। निअपहुणो भत्तेणं, विवाहकिच्चाइं विहियाइं ॥ १५० ॥
इत्तो-रन्ना सुरसुंदरीइ वीवाहणत्थमुज्झाओ। पुट्ठो सोहणलग्गं, सो पभणइ राय ! निसुणेसु ॥ १५१ ॥
अज्जं चिय दिणसुद्धी, अत्थि परं सोहणं गयं लग्गं। तइया जइया मयणाइ, तीइ कुट्ठिअकरो गहिओ ॥ १५२ ॥
राया भणेइ हुं हुं, नाओ लग्गस्स तस्स परमत्थो। अहुणाविहु निअधूयं, एयं परिणावइस्सामि ॥ १५३ ॥
रायाएसेण तओ, खणमित्तेणावि विहिअसामग्गिं। मंतीहिं पहिट्ठेहिं, विवाहपव्वं समाढत्तं ॥ १५४ ॥
तं च केरिसं--

ऊमिअतोरणपयडपडायं, वज्जिरतूरगहीरनिनायं।
नच्चिरचारुविलासिणिघट्टं, जयजयसद्दकरंतसुभट्टं ॥ १५५ ॥
पट्टंसुयघडओलिज्जमालं, कुंकुमकपूरतंबोलविसालं।

धवलदिअंतसुवासिणिवग्गं, वुद्धपुरंधिकहिअविहिमग्गं ॥ १५६ ॥
मग्गणजणदिज्जंतसुदानं, सयणसुवासिणिकयसम्माणं ।
मद्दलवायचउप्फललोयं, जणजणवयमणि जणियपमोयं ॥ १५७ ॥
कारिअसुरसुंदरिसिणगारं, सिंगारिअअरिदमणकुमारं ।
हथलेवइ मंडलविहिचंगं, करमोयणकरिदाणसुरंगं ॥ १५८ ॥

एवं विहिअविवाहो, अरिदमणो लद्धहयगयसणाहो। **सुरसुंदरी**समओ, जा निग्गच्छइ पुरवरीओ ॥ १५९ ॥
ता भणइ सयललोओ, अहोऽणुरूवो इमाण संजोगो। धन्ना एसा सुरसुं–दरी य जीए वरो एसो ॥ १६० ॥
केवि पसंसंति निवं, केवि वरं केवि सुंदरिं कन्नं। केवि तीएँ उज्झायं केवि पसंसंति सिवधम्मं ॥ १६१ ॥
सुरसुन्दरिसम्माणं, मयणाइ विडंबणं जणो दट्ठुं। सिवसासणप्पसंसं, जिणसासणनिंदणं कुणइ ॥ १६२ ॥
इओ य-निअपेडयस्स मज्झे, रयणीए **उंबरेण** सा **मयणा**। भणिआ भद्दे! निसुणसु, इमं अजुत्तं कयं रन्ना ॥१६३॥
तहंवि न किंपि विणट्ठं, अज्जवि तं गच्छ कमवि नररयणं। जेणं होइ न विहलं, एयं तुह रूवनिम्माणं ॥ १६४ ॥
इअ पेडयस्स मज्झे, तुज्झवि चिट्ठंतिआइ नो कुसलं। पायं कुसंगजाणिअं, मज्झवि जायं इमं कुट्ठं ॥ १६५ ॥
तो तीए **मयणाए**, नयणंसुयनीरकलुसवयणाए। पइपाएसु निवेसिअ–सिराइ भणिअं इमं वयणं ॥ १६६ ॥

मामिअ ! सच्चं मह आ–इसेमु किंचेरिसं पुणो वयणं । नो भणियव्वं जं दूहवेइ मह माणसं एयं ॥ १६७ ॥
अन्नं च–पढमं महिलाजम्मं, केरिसयं तंपि होइ जइ लोए । सीलविहूणं नूणं, ता जाणह कंजिअं कुहिअं ॥ १६८ ॥
सीलं चिअ महिलाणं, विभूसणं सीलमेव सव्वस्सं । सीलं जीवियसरिसं, सीलाउ न सुंदरं किंपि ॥ १६९ ॥
ता मामिअ ! आमरणं, मह सरणं तंसि चेव नो अन्नो । इअ निच्छियं वियाणह, अवरं जं होइ तं होउ ॥ १७० ॥
एवं तीए अइनिच्च–लाइ दढसत्तपिक्खणनिमित्तं । सहसा सहस्सकिरणो, उदयाचलचूलिअं पत्तो ॥ १७१ ॥
मयणाए वयणेणं, सो उंबरराणओ पभायंमि । तीए समं तुरंतो, पत्तो सिरिरिसहभवणंमि ॥ १७२ ॥
आणंदपुलइअंगेहिं, तेहिं दोहिवि नमंसिओ सामी । मयणा जिणमयानिउणा, एवं थोउं समाढत्ता ॥ १७३ ॥

भत्तिभरनमिरसुरिंदविंद–वंदिअपय पढमजिणंदचंद ।
चंदुज्जलकेवलकित्तिपूरपूरियभुवणंतरवेरिसूर ॥ १७४ ॥
सूरुव्व हरिअतमतिमिर देव देवासुरखेयरविहिअसेव ।
सेवागयगयमयरायपायपायडियपणामह कयपसाय ॥ १७५ ॥
सायरसमसमयामयनिवास, वासवगुरुगोयरगुणविकास ।
कासुज्जलसंजमसीललील, लीलाइ विहिअमोहावहील ॥ १७६ ॥

हीलापरजंतुसु अकयसाव, सावयजणजणिअआणंदभाव ।
भावलयअलंकिअ रिसहनाह, नाहत्तणु करि हरि दुक्खदाह ॥ १७७ ॥
इअ रिसहजिणेसर भुवणदिणेसर, तिजयविजयसिरिपाल पहो ! ।
मयणाहिअ सामिअ सिवगइगामिअ, मणह मणोरह पूरिमहो ॥ १७८ ॥

एवं समाहिलीणा, मयणा जा थुणइ ताव जिणकंठा । करठिअफलेण सहिआ, उच्छलिआ कुसुमवरमाला ॥ १७९ ॥
मयणावयणाओ उंबरेण सहसत्ति तं फलं गहिअं । मयणाइ सयं माला, गहिया आणंदिअमणाए ॥ १८० ॥
भणिअं च तीइ सामिअ, फिट्टिस्सइ एस तुम्ह तणुरोगो । जेणेसो संजोगो, जाओ जिणवरकयपसाओ ॥ १८१ ॥
तत्तो मयणा पइणा–सहिआ मुनिचंदगुरुसमीवंमि । पत्ता पमुइअचित्ता, भत्तीए नमइ तस्स पए ॥ १८२ ॥
गुरुणो य तया करुणापरित्तचित्ता कहंति भवियाणं । गंभीरसजलजलहर–सरेण धम्मस्स फलमेवं ॥ १८३ ॥
सुमाणुसत्तं सुकुलं सुरूवं, सोहग्गमारुग्गमतुच्छमाउ । रिद्धिं च विद्धिं च पहुत्तकित्ती, पुन्नप्पसाएण लहंति सत्ता ॥ १८४ ॥
इच्चाइदेसणंते, गुरुणो पुच्छंति परिचियं मयणं । वच्छे कोऽयं धन्नो, वरलक्खणलक्खिअ सुपुन्नो ? ॥ १८५ ॥
मयणाइ रुअंतीए कहिओ सव्वोवि निअयवुत्तंतो । विन्नत्तं च न अन्नं, भयवं ! मह किंपि अत्थि दुहं ॥ १८६ ॥
एयं चिअ मह दुक्खं, जं मिच्छादिट्ठिणो इमे लोआ । निंदंति जिणह धम्मं, सिवधम्मं, चेव संसंति ॥ १८७ ॥

ता पहु कुणह पसायं, किंपि उवायं कहेह सह पइणो । जेणेस दुट्ठवाही, जाइ खयं लोअवायं च ॥ १८८ ॥
पभणेइ गुरू भद्दे ! साहूणं न कप्पए हु सावज्जं । कहिउं किंपि तिगिच्छं, विज्जं मंतं च तंतं च ॥ १८९ ॥
तहवि अणवज्जमेगं, समत्थि आराहणं नवपयाणं । इहलोइअपारलोइअ—सुहाण मूलं जिणुद्दिट्ठं ॥ १९० ॥
अरिहं सिद्धायरिआ, उज्झाया साहूणो य सम्मत्तं । नाणं चरणं च तवो, इअ पयनवगं परमतत्तं ॥ १९१ ॥
एएहिं नवपएहिं, रहिअं अन्नं न अत्थि परमत्थं । एएसुच्चिअ जिणसासणस्स सव्वस्स अवयारो ॥ १९२ ॥
जे किर सिद्धा सिज्झंति जेअ जे आवि सिज्झइस्संति । ते सव्वेवि हु नवपय—झाणेणं चेव निब्भंतं ॥ १९३ ॥
एएसिं च पयाणं, पयमेगयरं च परमभत्तीए । आराहिऊण णेगे, संपत्ता तिजयसामित्तं ॥ १९४ ॥
एएहिं नवपएहिं, सिद्धं सिरिसिद्धचक्कमेअं जं । तस्सुद्धारो एसो, पुव्वायरिएहिं निद्दिट्ठो ॥ १९५ ॥
गयणमकलिआयंतं, उड्ढाहसरं सनायबिन्दुकलं । सपणववीआणाहय—मंतसरं सरह पीढंमि ॥ १९६ ॥
झायह अडदलवलए, सपणवमायाइएसुवाहंते । सिद्धाइए दिसासुं, विदिसासुं दंसणाइए ॥ १९७ ॥
वीअवलयंमि अडदिसि, दलेसु साणाहए सरह वग्गे । अंतरदलेसु अट्ठसु, झायह परमिट्ठिपढमपए ॥ १९८ ॥
तइअवलएऽवि अडदिसि, दिप्पंतअणाहएहिं अंतरिए । पायाहिणेण तिहिपंतिआहिं झाएह लद्धिपए ॥ १९९ ॥
ते पणववीअआरिहं, नमोजिणाणंति एवमाइआ । अडयालीसं णेआ, संमं सुगुरूवएसेणं ॥ २०० ॥

तं तिगुणेणं माया–वीएणं सुद्धसेयवण्णेणं । परिवेढिऊण परिहीइ, तस्स गुरुपायए नमह ॥ २०१ ॥
अरिहं सिद्धगणीणं, गुरुपरमादिट्ठणंतसुगुरूणं । दुरणंताण गुरूण य, सपणववीयाओ ताओ य ॥ २०२ ॥
रेहादुगकयकलसा–गारामिअमंडलंव तं सरह । चउदिसि विदिसि कमेणं, जयाइजंभाइकयसेवं ॥ २०३ ॥
सिरिविमलसामिपसुहाहिट्ठायगसयलदेवदेवीणं । सुहगुरुमुहाओ जाणिअ, ताण पयाणं कुणह झाणं ॥ २०४ ॥
तं विज्जादेविसासण–सुरसासणदेविसोविअदुपासं । मूलगहं कंठणिहिं, चउपडिहारं च चउवीरं ॥ २०५ ॥
दिसिवालखित्तवालेहिं सेविअं धरणिमंडलपइट्ठं । पूयंताण नराणं, नूणं पूरेइ मणइट्ठं ॥ २०६ ॥
एयं च सिद्धचक्कं, कहिअं विज्जाणुवायपरमत्थं । नाएण जेण सहसा सिज्झंति महंतसिद्धिओ ॥ २०७ ॥
एयं च विमलधवलं, जो झायइ सुक्कझाणजोएण । तवसंजमेण जुत्तो, सो पावइ निज्जरं विउलं ॥ २०८ ॥
अक्खयसुक्खो मुक्खो, जस्स पसाएण लब्भए तस्स । झाणेणं अन्नाओ, सिद्धीओ हुंति किं चुज्जं ? ॥ २०९ ॥
एयं च परमतत्तं, परमरहस्सं च परममंतं च । परमत्थं परमपयं, पन्नत्तं परमपुरिसेहिं ॥ २१० ॥
तत्तो तिजयपसिद्धं, अट्ठमहासिद्धिदायगं सुद्धं । सिरिसिद्धचक्कमेअं, आराहह परमभत्तीए ॥ २११ ॥
खंतो दंतो संतो, एयस्साराहगो नरो होइ । जो पुण विवरीयगुणो, एयस्स विराहगो सो उ ॥ २१२ ॥
तम्हा एयस्सारा–हगेण एगंतसंतचित्तेणं । निम्मलसीलगुणेणं, मुणिणा गिहिणा वि होयव्वं ॥ २१३ ॥

जो होइ दुट्ठचित्तो, एयस्साराहगोवि होऊण । तस्स न सिज्झइ एयं, किंतु अवायं कुणइ नूणं ॥ २१४ ॥
जो पुण एयस्सारा—हगस्स उवरिंमि सुद्धचित्तस्स । चिंतइ किंपि विरूवं, तं नूणं होइ तस्सेव ॥ २१५ ॥
एएण कारणेणं, पसन्नचित्तेण सुद्धसीलेण । आराहणिज्जमेअं, सम्मं तवकम्मविहिपुव्वं ॥ २१६ ॥
आसोअसेअअट्ठमि—दिणाओ आरंभिऊणमेयस्स । अट्ठविहपूयपुव्वं, आयामे कुणह अट्ठ दिणे ॥ २१७ ॥
नवमंमि दिणे पंचा—मएण ण्हवणं इमस्स काऊणं । पूयं च वित्थरेणं, आयंबिलमेव कायव्वं ॥ २१८ ॥
एवं चित्तेवि तहा, पुणो पुणोऽट्ठाहियाण नवगेणं । एगासीए आयं—बिलाण एयं हवइ पुन्नं ॥ २१९ ॥
एयंमि कीरमाणे, नवपयझाणं मणंमि कायव्वं । पुन्ने य तवोकम्मे, उज्जमणंपि विहेयव्वं ॥ २२० ॥
एअं च तवोकम्मं, संमं जो कुणइ सुद्धभावेणं । सयलसुरासुरनरवर—रिद्धीउ न दुल्लहा तस्स ॥ २२१ ॥
एयंमि कए न हु दुट्ठकुट्ठखयजरभगंदराईआ । पहवंति महारोगा, पुव्वुप्पन्नावि नासंति ॥ २२२ ॥
दासत्तं पेमत्तं, विकलत्तं दोहग्गत्तमंधत्तं । देहकुलजुंगियत्तं, न होइ एयस्स करणेणं ॥ २२३ ॥
नारीणवि दोहग्गं, विसकन्नत्तं कुरंडरंडत्तं । वंझत्तं मयवच्छ—त्तणं च न हवेइ कइयावि ॥ २२४ ॥
किं बहुणा जीवाणं, एयस्स पसायओ सयाकालं । मणवंछियत्थसिद्धी, हवेइ नत्थित्थ संदेहो ॥ २२५ ॥
एवं तेसिं सिरिसिद्ध—चक्कमाहप्पमुत्तमं कहिउं । सावयसमुदायस्सवि, गुरुणो एवं उवइसंति ॥ २२६ ॥

एएहिं, उत्तमेहिं, लक्खिज्जइ लक्खणेहिं एस नरो । जिणसासणस्स नूणं, अचिरेण पभावगो होही ॥ २२७ ॥
तम्हा तुम्हं जुज्जइ, एसिं साहम्मिआण वच्छल्लं । काउं जेण जिणिंदेहिं वन्निअं उत्तमं एयं ॥ २२८ ॥
तो तुट्ठेहिं तेहिं, सुसावएहिं वरंमि ठाणंमि । ते ठाविऊण दिन्नं, धणकणवत्थाइयं सव्वं ॥ २२९ ॥
न य तं करेइ माया, नेव पिया नेव बंधुवग्गो अ । जं वच्छल्लं साहम्मिआण सुस्सावओ कुणइ ॥ २३० ॥
तत्थ ठिओ सो कुमरो, मयणावयणेण गुरूवएसेणं । सिक्खेइ सिद्धचक्कप्पसिद्धपूआविहिं सम्मं ॥ २३१ ॥
अह अन्नदिणे आसोअ–सेअअट्ठमितिहीइ सुमुहुत्ते । मयणासहिओ कुमरो, आरंभइ सिद्धचक्कतवं ॥ २३२ ॥
पढमं तणुमणसुद्धिं, काऊण जिणालए जिणच्चं च । सिरिसिद्धचक्कपूयं, अट्ठपयारं कुणइ विहिणा ॥ २३३ ॥
एवं कयविहिपूओ, पच्चक्खाणं करेइ आयामं । आणंदपुलइअंगो, जाओ सो पढमदिवसे वि ॥ २३४ ॥
बीअदिणे सविसेसं, संजाओ तस्स रोगउवसामो । एवं दिवसे दिवसे, रोगखए वड्ढए भावो ॥ २३५ ॥
अह नवमे दिवसंमी, पूअं काऊण वित्थरविहीए । पंचामएण ण्हवणं, करेइ सिरिसिद्धचक्कस्स ॥ २३६ ॥
ण्हवणूसवंमि विहिए, तेणं संतीजलेण सव्वंगं । संसित्तो सो कुमरो, जाओ सहसत्ति दिव्वतणू ॥ २३७ ॥
सव्वेसिं संजायं, अच्छरिअं तस्स दंसणे जाव । ताव गुरू भणइ अहो, एयस्स किमेयमच्छरिअं ? ॥ २३८ ॥
इमिणा जलेण सव्वे, दोसा गहभूअसाइणीपमुहा । नासंति तक्खणेणं, भविआणं सुद्धभावाणं ॥ २३९ ॥

खयकुट्ठजरभगंदर-भूया वाया विसूइआईआ । जे केवि दुट्ठरोगा, ते सव्वे जंति उवसामं ॥ २४० ॥
जलजलणसप्पसावय-भयाइं विसवेअणा उ ईईओ । दुपयचउप्पयमारीउ, नेव पहवंति लोअंमि ॥ २४१ ॥
वंझाणवि हुंति सुया, निंदूणवि नदणा य नंदंति । फिट्टंति पुट्ठदोसा, दोहग्गं नासइ असेसं ॥ २४२ ॥
इच्चाइ पहावं निसु-णिऊण दट्ठूण तं च पच्चक्खं । लोआ महप्पमोआ, संतिजलं लिंति सविसेसं ॥ २४३ ॥
तं कुट्ठिपेयडं पि हु, तज्जलसंसित्तगत्तमचिरेण । उवसंतप्पायरुअं, जायं धम्मंमि सरुई य ॥ २४४ ॥
मयणा पइणो निरुवम-रूवं च निरूविऊण साणंदा । पेभणइ पइं सामिअ !, एसो सव्वो गुरुपसाओ ॥ २४५ ॥
माअपिअसुअसहोअर-पमुहावि कुणंति तं न उवयारं । जं निक्कारणकरुणा परो-गुरु कुणइ जीवाणं ॥ २४६ ॥
तं जिणधम्मगुरूणं, माहप्पं मुणिय निरुवमं कुमरो । देवे गुरुंमि धम्मे, जाओ एगतभत्तिपरो ॥ २४७ ॥
धम्मपसाएणं चिय जह जह माणंति तत्थ सुक्खाइं-ते दंपईउ तह तह, धम्मंमि समुज्जमा निच्चं ॥ २४८ ॥
अह अन्नया उते जिणहराउ जा नीहरंति ता पुरओ । पिक्खंति अद्धवुड्ढं एगं नारिं समुहमिंतिं ॥ २४९ ॥
तं पणमिऊण कुमरो, पभणइ रोमंचकंचुइज्जंतो । अहो अणब्भा वुट्ठी संजाया जणणिदंसणओ ॥ २५० ॥
मयणाविहु पियजणणिं, नाउं जा नमइ ता भणइ कुमरो । अम्मो ! एस पहावो सव्वो इमीए तुह ण्हुहाए ॥ २५१ ॥
साणंदा मा आसीसदाणपुव्वं सुयं सुण्हं च । अभिनंदिऊण पभणइ, तइयाऽहं वच्छ ! तं मुत्तुं ॥ २५२ ॥

कोसंवीए विज्ज, सोऊणं जाव तत्थ वच्चामि । ता तत्थ जिणाययणे, दिट्ठो एगो मुणवरिंदो ॥ २५३ ॥
खंतो दंतो संतो, उवउत्तो गुत्तिमुत्तिसंजुत्तो । करुणारसप्पहाणो, अवितहनाणो गुणनिहाणो ॥ २५४ ॥
धम्मं वागरमाणो, पत्थावे नमिय सो मए पुट्ठो । भयवं ! किं मह पुत्तो, कयावि होही निरुयगत्तो ? ॥ २५५ ॥
तेण मुणिंदेणुत्तं, भद्दे ! सो तुज्झ नंदणो तत्थ । तेणं चिय कुट्ठियपेडएण दद्दूण संगहिओ ॥ २५६ ॥
विहिओ उंवरराणुत्ति, नियपहू लद्धलोयसम्माणो । संपइ मालवनरवइधूयापाणप्पिओ जाओ ॥ २५७ ॥
रायसुयावयणेणं, गुरूवइट्ठं स सिद्धवरचक्कं । आराहिऊण सम्मं संजाओ कणयसमकाओ ॥ २५८ ॥
सो य माहम्मिएहिं, पूरियविहवो सुधम्मकम्मपरो । अच्छइ उज्जेणीए, घरणीइ समन्निओ सुहिओ ॥ २५९ ॥
तं सोऊणं हरिसिअ-चित्ताऽहं वच्छ ! इत्थ संपत्ता । दिट्ठोसि वहूसहिओ, जुण्हाइ सासिव्व कयहरिसो ॥ २६० ॥
ता वच्छ ! तुमं वहुया-सहिओ जय जीव नंद चिरकालं । एसुच्चिअ जिणधम्मो, जावज्जीवं च मह सरणं ॥ २६१ ॥
जिणरायपायपउमं, नमिऊणं वंदिऊण सुगुरुं च । तिन्निवि करंति धम्मं, सम्मं जिणधम्मविहिनि उणा ॥ २६२ ॥
ते अन्नादिणे जिणवर-पूअं काऊण अंगअग्गमयं । भावच्चयं करंता, देवे वंदंति उवउत्ता ॥ २६३ ॥
इओ य-धूयादुहेण सा रुप्पसुंदरी रूसिऊण सह रन्ना । निअभायपुण्णपालस्स, मंदिरे अच्छइ ससोया ॥ २६४ ॥
वीसारिऊण सोअं, सणिअं सणिअं जिणुत्तवयणेहिं । जग्गिणचित्तविवेआ समागया चेइयहरंमि ॥ २६५ ॥

जा पिक्खइ सा पुरओ, तं कुमरं देववंदणापउणं । निउणं निरुवमरूवं, पच्चक्खं सुरकुमारंव ॥ २६६ ॥
तप्पुट्ठीइ ठिआओ, जणणजायाउ ताव तस्सेव । दट्ठूण रुप्पसुंदरि, राणी चिंतेइ चित्तंमि ॥ २६७ ॥
ही एसा का लहुया वहुया दीसेइ मज्झ पुत्तिसमा । जाव निउणं निरिक्खइ उवलक्खइ ताव तं मयणं ॥ २६८ ॥
नूणं मयणा एसा, लग्गा एयस्स कस्सवि नरस्स । पुट्ठिइ कुट्ठीअं तं मुत्तूणं चत्तसइमग्गा ॥ २६९ ॥
मयणा जिणमयनिउणा, संभाविज्जइ न एरिसं तीए । भवनाडयंमि अहवा, ही ही किं किं न संभवइ ?॥ २७० ॥
विहिअं कुले कलंकं, आणीअं दूसणं च जिणधम्मो । जीए तीइ सुयाए, न मुयाए तारिसं दुक्खं ॥ २७१ ॥
जारिसमेरिम असमं–जसेण चरिएण जीवयंतीए । जायं मज्झ इमीए, धूयाइ कलंकभूयाए ॥ २७२ ॥
एवं चिंतंती रुप्पसुंदरी दुक्खपूरपडिपुण्णा । करुणसरं । रोयंती. भणेइ एयारिसं वयणं ॥ २७३ ॥
धिद्धी अहो अकज्जं, निवडउ वज्जं च मज्झ कुच्छीए । जत्युप्पन्नावि विय–क्खणावि ही एरिसं कुणइ ॥ २७४ ॥
तं सोऊणं मयणा, जा पिक्खइ रुप्पसुंदरीजणणिं । रुयमाणिं ता नाओ तीए जणणीअभिप्पाओ ॥ २७५ ॥
निअवंदणं समग्गं, काऊणं मयणसुंदरी जणणिं । करवंदणेण वंदिअ, विअसिअवयणा भणइ एवं ॥ २७६ ॥
अम्मो ! हरिसट्ठाणे, कीस विसाओ विहिज्जए एवं ? । जं एसो नीरोगो, जाओ जामाउओ तुम्हं ॥ २७७ ॥
अन्नं च जं वियप्पह, तं इज पुव्वाइ पच्छिमदिसाए । उग्गमइ कहवि भाणू, तहवि न एयं नियसुयाए ॥ २७८ ॥

कुमरजणणीवि जंपइ, सुंदरि ! मा कुणसु एरिसं चित्ते । तुज्झ सुआइ पभावा, मज्झ सुओ सुंदरो जाओ ॥ २७९ ॥
धन्नासि तुमं जीए कुच्छीए इत्थिरयणमुप्पन्नं । एरिसमसरिससीलप्पभावचिंतामणिसरिच्छं ॥ २८० ॥
हरिसवसेणं सा रु-प्पसुंदरी पुच्छए किमेअंति ? । मयणावि सुविहिनिउणा, पभणइ एआरिसं वयणं ॥ २८१ ॥
चेइअहरंमि वत्ता-लावंमि कए निसीहिआभंगो । होइ तओ मह गेहे, वच्चह साहेमिमं सव्वं ॥ २८२ ॥
तत्तो गंतूण गिहं, मयणाए साहिओ समग्गोवि । सिरिसिद्धचक्कमाहप्पसंजुओ निययवुत्तंतो ॥ २८३ ॥
तं सोऊणं तुट्ठा, रुप्पा पुच्छेइ कुमरजणणिंपि । वंसुप्पत्तिं तुह नं--दणस्स सहि ! सोउमिच्छामि ॥ २८४ ॥
पभणेइ कुमरमाया, अंगादेसंमि अत्थि सुपसिद्धा । वेरिहिं कयअकंपा, चंपानामेण वरनयरी ॥ २८५ ॥
तत्थ य अरिकरिसीहो, सीहरहो नाम नरवरो अत्थि । तस्स पिया कमलपहा, कुंकुणनरनाहलहुभइणी ॥ २८६ ॥
तीए अपुत्तिआए, चिरेण वरसुविणसूइओ पुत्तो । जाओ जणिआणंदो; वद्धावणयं च कारवियं ॥ २८७ ॥
पभणेइ तओ राया, अम्हमणाहाइ रायलच्छीए । पालणखमो इमो ता हवेउ नामेण सिरिपालो ॥ २८८ ॥
सो सिरिपालो बालो, जाओ जा वरिसजुयलपरियाओ । ता नरनाहो सूलेण, झत्ति पंचत्तसणुपत्तो ॥ २८९ ॥
कमलप्पभा रुयंती, मइसायरमंतिणा निवारित्ता । धाईउच्छंगठिओ, सिरिपालो थापिओ रज्जे ॥ २९० ॥
जं वालस्सवि सिरिपा--लनाम रंन्नो पवतिआ आणा । सव्वत्थवि तो पच्छा, निवमियकिच्चंपि कारवियं ॥ २९१ ॥

वालोवि महीपालो, रज्जं पालेइ मंतिमुत्तेणं । मंतीहिं सव्वत्थवि रज्जं रक्खिज्जए लोए ॥ २९२ ॥
कइवयदिणपज्जंते, वालयपित्तिज्जओ अजिअसेणो । परिगहभेअं काउं, मंतई निवमंतिवहणत्थं ॥ २९३ ॥
तं जाणिऊण मंति कहिउं कमलप्पभाइ सव्वंपि । विन्नवइ देवि ! जह तह, रक्खिज्जसु नंदणं निययं ॥ २९४ ॥
जीवंतेण सुएणं, होही रज्जं पुणोवि निब्भंतं । ता गच्छं इमं घित्तुं, कत्थवि अहयंपि नासिस्सं ॥ २९५ ॥
तत्तो कमला वित्तूण, नंदणं निग्गया निसिमुहंमि । मा होउ मंतभेओ–त्ति सव्वहा चत्तपरिवारा ॥ २९६ ॥
निवभज्जा सुकुमाला, वहियव्वो नंदणो निसा कसिणा । चंकमणं चरणेहिं ही ही विहिविलसियं विसमं ॥ २९७ ॥
पिअमरणं रज्जसिरिनासो एगागिणित्तमरितासो । रयणीवि विहायंति, हा संपइ कत्थ वाचिरसं ? ॥ २९८ ॥
इच्चाइ चिंतयंती जा वच्चइ अग्गओ पभायंमि । ता फिट्टाए मिलियं, कुट्ठियनरपेडयं एगं ॥ २९९ ॥
तं दट्टूणं कमला, निरुवमरूवा महग्घआहरणा । अवला वालिक्कसुआ, भयकंपिरतणुलया रुयइ ॥ ३०० ॥
तं रुयमाणिं दट्ठु, पेडयपुरिसा भणंति करुणाए । भद्दे ! कहेसु अम्हं, काऽसि तुमं कीस वीहेसि ? ॥ ३०१ ॥
तीए निअबंधूणं व कहिओ सव्वोऽवि निययवुत्तंतो । तेहिं च सा सभइणिव्व सम्ममासासिआ एवं ॥ ३०२ ॥
मा कस्सवि कुणसु भयं, अम्हे सव्वे सहोअरा तुज्झ । एयाइ वेसरीइ आरूढा चलसु वीसत्था ॥ ३०३ ॥
तत्तो जा मा वरवेसरीए चडिआ पडेण पिहियंगी । पेडयमज्झंमि ठिया, नियपुत्तजुआआ सुहं वयइ ॥ ३०४ ॥

ता पत्ता वेरिभडा, उब्भडसत्थेहिं भीसणायारा । पुच्छंति पेडयं भो दिट्ठा किं राणिआ एगा ? ॥ ३०५ ॥
पेडयपुरिसेहिं तओ, भणिअं भो अत्थि अम्ह सत्थंमि । रउताणियावि नूनं, जइ कज्जंता पगिएहेह ॥३०६॥
एगेण भडेण तओ, नायं भणिअं च दिंति मे पामं । सव्वं दिज्जइ संतं, तो कुट्ठभएण ते नट्ठा ॥ ३०७ ॥
तेहिं गएहिं कमला, कमेण पत्ता सुहेण उज्जेणिं । तत्थ ठिआ य सपुत्ता, पेडयमन्नत्थ संपत्तं ॥ ३०८ ॥
भूसणधणेण तणओ, जा विहिओ तीइ जुव्वणाभिमुहो । ता कम्दोसवओ, उंबररोगेण सो गहिओ ॥ ३०९ ॥
वहुएहिंपि कएहिं, उवयारेहिं गुणो न से जाओ । कमलप्पहा अदन्ना, जणं जणं पुच्छए ताव ॥ ३१० ॥
केणावि कहिअं तीसे, कोसंबीए समत्थि वरविज्जो । जो अट्ठारसजाई, कुट्ठस्स हरेइ निब्भंतं ॥ ३११ ॥
कमला पुत्तं पाडोसिआण सम्मं भलाविऊण सयं । विज्जस्स आणणत्थं, पत्ता कोसंबिनयरीए ॥ ३१२ ॥
तं विज्जं तित्थगयं, पडिक्खमाणी चिरं ठिआ तत्थ । मुणिवयणाओ मुणिऊण पुत्तसुद्धिं इहं पत्ता ॥ ३१३ ॥
साऽहं कमला सो एस मज्झ पुत्तुत्तमो (त्थि) सिरिपालो । जाओ तुज्झ सुयाए, नाहो सव्वत्थ विक्खाओ ॥ ३१४ ॥
साहिरहरायजायं, नाउं जामाउअं तओ रुप्पा । साणंदं अभिणंदइ, संसइ पुन्नं च धूयाए ॥ ३१५ ॥
गंतूण गिहं रुप्पा, कहेइ तं भायपुण्णपालस्स । सोऽवि सहरिसो कुमरं, सकुडुंबं नेइ नियगेहं ॥ ३१६ ॥
अप्पेइ वरावासं, पूरइ धणधन्नकंचणाईयं । तत्थऽच्छइ सिरिवालो, दोगुंदुगदेवलीलाए ॥ ३१७ ॥

अन्नादिणे तस्सावासपासमेरीइ निंग्गओ राया । पिक्खइ गवक्खसंठिअकुमरं मयणाइ संजुत्तं ॥ ३१८ ॥
तो सहसा नरनाहो मयणं दट्ठूण चिंतए एवं । मयणाइ मयणवसगाइ मह कुलं मइलियं नूणं ॥ ३१९ ॥
इक्कं मए अजुत्तं, कोवंधेणं तया कयं वीअं । कामंधाइ इमीए विहियं ही ही अजुत्तयरं ॥ ३२० ॥
एवं जायविसायस्स तस्स रन्नो सुपुण्णपालेण । विन्नत्तं तं सव्वं, धूयाचरिअं सअच्छारिअं ॥ ३२१ ॥
तं सोऊणं राया, विम्हिअचित्तो गओ तमावासं । पणओ य कुमारेणं, मयणासहिएण विणएणं ॥ ३२२ ॥
लज्जाऽऽणओ नरिंदो पभणइ धिद्धी ममं गयविवेअं । जं दप्पसप्पविसमुच्छिएण कयमेरिसमकज्जं ॥ ३२३ ॥
वच्छे ! धन्नाऽसि तुमं, कयपुन्ना तंसि तंसि सविवेआ । तं चेव मुणियतत्ता, जीए एयारिसं सत्तं ॥ ३२४ ॥
उद्धरिअं मज्झ कुलं, उद्धरिया जीइ नियजणणीवि । उद्धरिओ जिणधम्मो, सा धन्ना तंसि परमिक्का ॥ ३२५ ॥
अन्नाणतमंधेणं, दुद्धरऽहंकारगयविवेगेणं । जो अवराहो तइआ, कओ मए तं खमसु वच्छे ! ॥ ३२६ ॥
विणओणया य मयणा, भणेइ मा ताय ! कुणसु मणखेयं । एयं मह कम्मवसेण चेव सव्वंपि संजायं ॥ ३२७ ॥
नो देइ कोइ कस्सवि, सुक्खं दुक्खं च निच्छओ एसो । निअयं चेव समज्जिअमुवज्झइ जंतुणा कम्मं ॥ ३२८ ॥
मा वहउ कोई गव्वं, जं किर कज्जं मए कयं होइ । सुरवरकयंपि कज्जं, कम्मवसा होई विवरीअं ॥ ३२९ ॥
ता ताय ! जिणुत्तं तत्तमुत्तमं मुणसु जेण नाएणं । नज्जइ कम्माजियाणं, बलाबलं वंभमुक्खं च ॥ ३३० ॥

तत्तो धम्मं पडिवज्जिऊण राया भणेइ सतुट्ठो । सीहरहरायतणओ जं जमाया मए लद्धो ॥ ३३१ ॥
तं पत्थरमित्तकए, हत्थंमि पसारियंमि सहसत्ति । चडिओ अचिंतिओ च्चिय नूनं चिंतामणी एसो ॥ ३३२ ॥
जामाइयं च धूयं, आरोविय गयवरंमि नरनाहो । महया महेण गिहमाणिऊण सम्साणइ धणेहिं ॥ ३३३ ॥
जायं च साहुवायं, मयणाए सत्तसीलकलियाए । जिणसासणप्पभावो, सयले नयरंमि वित्थरिओ ॥ ३३४ ॥
अन्नदिणे सिरिपालो, हयगयरहसुहडपरियरसमेओ । चडिओ रयवाडीए पच्चक्खो सुरकुमारुव्व ॥ ३३५ ॥
लोए असप्पमोए, पिक्खंते चडवि चंदसालासुं । गामिल्लएण केणवि, नागरिओ पुच्छिओ कोवि ॥ ३३६ ॥
भो भो कहेसु को एस जाइ लीलाइ रायतणउव्व ?। नागरिओ भणइ अहो, नरवरजामाउओ एसो ॥३३७॥
तं सोऊण कुमारो सहसा सरताडिओव्व विच्छाओ। जाओ वलिऊण समागओ अ गेहंमि सविसाओ ॥ ३३८ ॥
तं तारिसं च जणणी, दट्ठूण समाकुला भणइ एवं । किं अज्ज वच्छ! कोवि हु, तुह अंगे वाहए वाही ? ॥३३९॥
किं वा आखंडलसरिस, तुज्झ केणावि खंडिया आणा ?। अहवा अघडंतोवि हु, पराभवो केणवि कओ ते ? ३४०॥
किं वा कन्नारयणं, किंपि हु हियए खडुकए तुज्झ । घरणीकओ अविणओ, सो मयणाए न संभवइ ॥ ३४१ ॥
केणावि कारणेणं, चिंतातुरमत्थि तुह मणं नूणं । जेणं तुह मुहकमलं, विच्छायं दीसई वच्छ ! ॥ ३४२ ॥
कुमरेण भणिअमम्मो !, एएसिं मज्झओ न एक्कंपि । कारणमत्थित्थमिमं, अन्नं पुण कारणं सुणसु ॥ ३४३ ॥

नाहं निअयगुणेहिं, न तायनामेण नो तुह गुणेहिं। इह विक्खाओ, जाओ, अहयं ससुरस्स नामेणं ॥ ३४४ ॥

तं पुण अहमाहमत्तकारणं वज्जिअं सुपुरिसेहिं। तच्चुंच्चिय मज्झे मणं, दूमिज्जइ ससुरवासेणं ॥ ३४५ ॥

तो भणिअं जणणीए, वहुसिन्नं मेलिऊण चउरंगं। गिण्हसु निआपिअरज्जं, मह हिययं कुणसु निस्सल्लं ॥ ३४६ ॥

कुमरेणुत्तं ससुरय–चलेण जं गिण्हणं सरज्जस्स। तं च महच्चिअ दूमइ, मज्झं चित्तं धुवं अम्मो ! ॥ ३४७ ॥

ता जइ सभुयज्जिअ सिरिवलेण गिण्हामि पेइअं रज्जं। ता होइ मज्झ चित्तंमि निव्वुइ अन्नहा नेव ॥ ३४८ ॥

तत्तो गंतूणमहं, कत्थवि देसंतरंमि इक्किल्लो। अज्जिअलच्छिवलेणं, लहुं गहिस्सामि पिअरज्जं ॥ ३४९ ॥

तं पइ जंपइ जणणी, वालो सरलोऽसि तंसि सुकुमालो। देसंतरेसु भमणं, विसमं दुक्खावहं चेव ॥ ३५० ॥

तो कुमरो जणणीं पइ, जंपइ मा माइ ! एरिसं भणसु। तावच्चिय विसमत्तं, जाव न धीरा पवज्जंति ॥ ३५१ ॥

पभणइ पुणोऽवि माया, वच्छय ! अम्हे सहागमिस्सामो। को अम्हं पडिवंधो, तुमं विणा इत्थ ठाणंमि ? ॥३५२॥

कुमरो कहेइ अम्मो ! तुम्हेहिं सहागयाहिं सव्वत्थ। न भवामि मुक्कलपओ, ता तुम्हे रहह इत्थेव ॥ ३५३ ॥

मयणा भणेइ सामिअ ! तुम्हं अणुगामिणी भविस्सामि। भारंपि हु किंपि अहं न करिस्सं देहछायव्व ॥ ३५४ ॥

कुमरेणुत्तं उत्तमधम्मपरे देवि ! मज्झ वयणेणं। नियसस्सूसुरसूसणपरा तुमं रहसु इत्थेव ॥ ३५५ ॥

मयणाऽऽह पइपवासं सइओ इच्छंति कहवि नो तहवि। तुम्हं आएसुच्चिय महप्पमाणं परं नाह ! ॥ ३५६ ॥

अरिहंताऽऽइपयाइं खणंपि न मणाउ मिल्हियव्वाइं। नियजणणिं च सरिज्जसु कइयावि हु मंऽपि नियदासीं ॥३५७॥
जणणीवि तस्स नाऊण निच्छयं तिलयमंगलं काउं। पभणइ तुह सेयत्थं, नवपयझाणं करिस्समहं ॥ ३५८ ॥
मयणा भणेइ अहयंपि नाह! निच्चंपि निच्चलमणेणं। कल्लाणकारणाइं झाइस्सं ते नव पयाइं ॥ ३५९ ॥
तेणं मयणावयणामएण सित्तो नमित्तु माइपए। संभासिऊण दइयं सिरिपालो गहिअकरवालो ॥ ३६० ॥
निम्मलवारुणमंडलमंडिअससिचारपाणसुपवेसे। तच्चरणपढमकमणं कमेण चलेइ गेहाओ जुम्मं ॥ ३६१ ॥
सो गामागरपुरपत्तनेसु कोऊहलाइं पिक्खंतो। निब्भयचित्तो पंचाणणुव्व गिरिपारिसरं पत्तो ॥ ३६२ ॥
तत्थ य एगंमि वणे नंदणवणसारिससरसपुप्फफले। कोइलकलरवरम्मं तरुपंतिं जा निहालेइ ॥ ३६३ ॥
ता चारुचंपयतले आसीणं पवररूवनेवत्थं। एगं सुंदरपुरिसं पिक्खइ मंतं च झायंतं ॥ ३६४ ॥
सो जाव समत्तीए विणयपरो पुच्छिओ कुमारेण। कोऽसि.तुमं किं झायसि? एगागी किं च इत्थ वणे? ॥३६५॥
तेणुत्त गुरुदत्ता विज्जा मह अत्थि सा मए जविआ। परमुत्तरसाहगमंतरेण सा मे न सिज्झेइ ॥ ३६६ ॥
जइ तं होऽसि महायस! मह उत्तरसाहगो कहवि अज्ज। ताऽहं होमि कयत्थो, विज्जा सिद्धीइ निब्भंतं ॥ ३६७ ॥
तत्तो कुमरकएणं साहज्जेणं स साहगो पुरिसो। लीलाइ सिद्धविज्जो जाओ एगाइ रयणीए ॥ ३६८ ॥
तत्तो साहगपुरिसेण तेण कुमरस्स ओसहीजुअलं। पडिउवयारस्स कए दाऊणं भणियमेयं च– ॥ ३६९ ॥

जलतारिणी अ एगा परसत्थनिवारिणी तहा वीया । एयाउ ओसहीओ तिथाउमढियाउ धारिज्जा ॥ ३७० ॥
कुमरेण समं सो विज्जसाहगो जाइ गिरिनियंबंमि । ता तत्थ धाउवाइअपुरिसेहिं एरिसं भणिओ ॥ ३७१ ॥
देव ! तुह दंसिएणं कप्पपमाणेण साहयंताणं । केणावि कारणेणं अम्हाण न होइ रससिद्धी ॥ ३७२ ॥
कुमारेण तओ भाणियं भो मह दिट्ठीइ साहह इमंति । ता तेहिं तहाविहिए जाया कल्लाणरससिद्धी ॥ ३७३ ॥
काऊण कंचणं साहगेहिं भणिअं कुमार ! अम्हाणं । जं जाया रससिद्धी तुम्हाणं सो पसाओत्ति ॥ ३७४ ॥
ता गिण्ह कणगमेयं नो गिण्हइ निप्पिहो कुमारो य । तहवि हु अलयंतस्सवि किंपि हु वंधंति ते वत्थे ॥ ३७५ ॥
तत्तो कुमरो पत्तो कमेण भरुयच्छनामयं नयरं । कणगव्वएण गिण्हइ वत्थालंकारसत्थाइं ॥ ३७६ ॥
काऊण धाउमढियं ओसहिजुयलं च वंधइ भुयंमि । लीलाइ भमइ नयरे सच्छंदं सुरकुमारुव्व ॥ ३७७ ॥
इओ य—कोसंवीनयरीए धवलो नामेण वाणिओ अत्थि । सो वहुधणुत्ति लोए कुवेरनामेण विक्खाओ ॥ ३७८ ॥
वहुकणयकोडिगाहिअकयाणगो णेगवाणिउत्तेहिं । सहिओ सो सत्थवाई भरुयच्छे आगओ अत्थि ॥ ३७९ ॥
जाओ य तत्थ लाहो पवरो सो तहवि दव्वलोहेणं परकूलगमणपउणो पउणइ वहुजाणवत्ताइं ॥ ३८० ॥
मज्झिमजुंगो एगो सोलसवरकूवएहिं कयसोहो । चत्तारि य लहुजुंगा चउचउकूवेहिं परिकलिआ ॥ ३८१ ॥
वडसफरपवहणाणं एगसयं वेडियाण अट्ठसयं । चउरासी दोणाणं चउसट्ठी वेगडाणं च ॥ ३८२ ॥

सिल्लाणं चउपन्ना आवत्ताणं च तह य पंचासा । पणतीसं च खुरप्पा एवं सयपंचवोहित्था ॥ ३८३ ॥
गहिऊण निवाएसं भरिया विविहेहिं ते कयाणेहिं । नाखुइयमालमेहिं अहिट्ठिया वाणिउत्तेहिं ॥ ३८४ ॥
मरजीवएहिं गब्भिल्लएहिं खुल्लासएहिं खेलेहिं । सुंकाणिएहिं सययं कयजालवणीविहिविसेसा ॥ ३८५ ॥
नाणाविहसत्थविहत्थहत्थसुहडाण दससहस्सेहिं । धवलस्स सेवगेहिं रक्खिज्जंता पयत्तेणं ॥ ३८६ ॥
वहुचमरछत्तसिकरिधयवडवरमउडविहिअसिंगारा । सिडदोरसारंनगरपक्खरभेरीहिं कयसोहा ॥ ३८७ ॥
जलसंवलइंधणसंगहेण ते पूरिऊण सुमुहुत्ते । धवलो य सपरिवारो चडिओ चालावए जाव ॥ ३८८ ॥
ताव वलीसुवि दिज्जंतयासु वज्जंततारतूरेसुं । निज्जामएहिं पोआ चालिज्जंतावि न चलंति ॥ ३८९ ॥
तत्तो सो संजाओ धवलो चिंताइ तीइ कालमुहो । उत्तरिय गओ नयरिं पुच्छइ सीकोत्तरिं वेगं ॥ ३९० ॥
सा कहइ देवयाथंभियाइं एयाइं जाणवत्ताइं । वत्तीससुलक्खणनरबलीइ दिन्नाइ चलंति ॥ ३९१ ॥
तत्तो धवलो सुमहग्घवत्थु भिट्टाइ तोसिऊण निवं । विन्नवइ देव ! एगं बालिकज्जे दिज्जउ नरं मे ॥ ३९२ ॥
रन्ना भणियं—जो कोऽवि होइ वइदेसिओ अणाहो अ । तं गिण्ह जहिच्छाए अन्नो पुण नो गहेयव्वो ॥ ३९३ ॥
तत्तो धवलस्स भडा जाव गवेसंति तारिसं पुरिसं । ता सिरिपालो कुमरो विदेसिओ जाणिओ तेंहिं ॥ ३९४ ॥
वत्तीसलक्खणधरो कहिओ धवलस्स तेहिं पुरसेहिं । धवलेण पुणो रायाएसो गहिओ य तग्गहणे ॥ ३९५ ॥

सो सिरिपालो चउहट्टयंमि लीलाइ संनिविट्ठोवि । धवलभडेहिं उब्भडसत्थेहिं झत्ति अक्खित्तो ॥ ३९६ ॥
रे रे तुरिअं चल्लसु रुट्ठी तुह अज्ज धवलसत्थवई । तं देवयावलीए दिज्जसि मा कहसि नो कहिअं ॥ ३९७ ॥
कुमरेणुत्तं रे रे देह वलिं तेण धवलपसुणावि । पंचाणणेण कत्थवि किं केणवि दिज्जए हु वली ? ॥ ३९८ ॥
तत्तो पयडंति भडा किंपि बलं जाव ताव कुमरकयं । सोऊण सीहनायं गोमाउगणुव्व ते नट्ठा ॥ ३९९ ॥
धवलस्स पेरिएणं रन्नावि हु पेसियं नियं सिन्नं । तंपि हु कुमरेण कयं हयप्पयावं खणद्धेणां ॥ ४०० ॥
धवलाएसेण भडा नरवइसिन्नेण संजुया कुमरं । वेढंति तिपंतीहिं मायावीयंव रेहाहिं ॥ ४०१ ॥
धवलो भणेइ रे रे एअं इत्थेव सत्थछिन्नतणुं । देह वलिं जेणं सा संतुस्सइ देवया अज्ज ॥ ४०२ ॥
ताण भडाणं सरसिलभल्लखग्गाइआ न लग्गंति । कुमरसरीरंमि अहो महोसहीणं पभावुत्ति ॥ ४०३ ॥
कुमरेण पुणो तेसिं केसिंपि हु केसकन्ननासाओ । लुणिआउ निअसरेहिं करुणाइ न जिवियं हरियं ॥ ४०४ ॥
तं पासिऊण धवलो चिंतई एसो न माणुसो नूणं । खयरो व सुरवरो वा कोइ इमोऽनप्पमाहप्पो ॥ ४०५ ॥
काऊण अंजलिं मत्थयंमि तो विन्नवेइ तं धवलो । देव ! तुममेरिसीए सत्तीए कोऽवि खयरोऽसि ॥ ४०६ ॥
ता मह कुणसु पसायं थंभणवेडीण मोयणोवायं । किंपि हु करेह जेणं उवयारकरा हु सप्पुरिसा ॥ ४०७ ॥
कुमरेणुत्तं जइ तुह मोयाविज्जंति जाणवत्ताइं । ता किं लब्भइ सोऽविहु भणेइ दीणारलक्खंति ॥ ४०८ ॥

तत्ता चलइ कुमरो निआसिअवयणो य लोअपरिअरिओ । चडिओ य धवलसहिओ अग्गिले जाणवत्तंमि ॥ ४०९ ॥
निज्जामएसु नियनियपवहणवावारकरणपवणेसु । कयनवपयझाणेणं मुक्का हक्का कुमारेणं ॥ ४१० ॥
सोऊण कुमरहक्कं सहसा सा खुद्ददेवया नट्ठा । चलियाइं पवहणाइं वद्धावणयं च संजायं ॥ ४११ ॥
वज्जंति भेरिभुंगलपमुहाउज्जाइं गहिरसद्दाइं । नच्चंति नाट्टियाओ महुरं गिज्जंति गीआइं ॥ ४१२ ॥
तं अच्छरिअं दट्ठुं धवलो चिंतेइ एस जइ होइ । अम्ह सहाओ कहमवि ता विग्घं होइन कयावि ॥ ४१३ ॥
इअ चिंतिऊण धवलो तं दीणाराण सयसहस्सं च । दाऊण विणयपणओ भणेइ भो भो मसाभाग ! ॥ ४१४ ॥
दीणारसहसइक्किकमित्तयं वरिसजीवणं दाउं । संगहिया संति मए दससहस भडा ससोंडीरा ॥ ४१५ ॥
जइ तंपि हु ओलग्गं गिण्हसि ता कहसु जीवणं तुज्झ । कित्तियमित्तं दिज्जइ जेण तुमं गरुयमाहप्पो ॥ ४१६ ॥
हसिऊण भणइ कुमरो जित्तियमित्तं इमेसिं सव्वेसिं । दिन्नं जीवणवित्तं तित्तियमित्तं मामेक्कस्स ॥ ४१७ ॥
तो सहसा विम्हियओ लिक्खं गणिऊण चिंतए सिट्ठी । दीणारकोडि एगा सव्वेसिं जीवणं अत्थि ॥ ४१८ ॥
एगो मग्गइ कोडिं अहह अजुत्तं विमग्गियं नूणं । एएसिं किं अहियं सिज्झिस्सइ कज्जममुणाऽवि ॥ ४१९ ॥
इअ चिंतिऊण धवलेणुत्तं जइ कुमर ! दससहस्साइं । गिण्हसि ता देमि अहं जं पुण कोडी तयं कूडं ॥ ४२० ॥
कुमरेणुत्तं मह तायतुल ! तुह जीवणेण नो कज्जं । किंतु अहं देसंतरगंतुमणो एमि तुह सत्थे ॥ ४२१ ॥

जइ भाडएण चडयं देसि ममं हरासिओ तओ सिट्ठी । मग्गेइ भाडयं पइमासं दीणारसयमेगं ॥ ४२२ ॥
तं दाऊणं चडिए कुमरे मूल्लिल्लवाहणे तस्स । भेरीउ ताडियाओ पत्थाणे रयणदीवस्स ॥ ४२३ ॥
हक्कारिज्जंति सढे तह वहिज्जंति सक्कियाओ अ । चालिज्जंते सुक्काणयाइं आउल्लयाइं च ॥ ४२४ ॥
एगे मवंति धुवमंडलं च एगे हरंति थागत्तं । एगे मवंति वेलं एगे मग्गं पलोयंति ॥ ४२५ ॥
कत्थवि दट्ठुं मगरं एगे वायंति डुक्कलुकाइं । एगे य अग्गितिल्लं खिवंति लहुढिंकलीआहिं ॥ ४२६ ॥
चोराण वाहणाइं दट्ठुं निययाइं पक्खरिज्जंति । पंजरिएहिं भडेहिं चोरा दुरे गमिम्जंति ॥ ४२७ ॥
उग्गमणं अत्थमणं रविणो दीसेइ जलहिमज्झंमि । वडवानलपज्जलिया दिसाउ दिसंति रयणीसु ॥ ४२८ ॥
एवंविहाइं कोऊहलाइं पिक्खंतओ समुद्दस्स । जा वच्चइ कुमरवरो ता पंजरिओ भणइ एवं ॥ ४२९ ॥
भो भो जइ जलइंधणपमुहेहिं किंपि अत्थि तुम्हाणं । कज्जं ता कहह फुडं वब्बरकूलं समणुपत्तं ॥ ४३० ॥
मंजत्तिएहिं भणिअं वब्बरकूलस्स मंदिराभिमुहं । वच्चह जेण जलाइं गिण्हामो मा विलंबेह ॥ ४३१ ॥
पत्ता य तत्थ लोआ सपमोआ उत्तरंति भूमीए । दससहसभडसमेओ धवलोवि ठिओ तडमहीए ॥ ४३२ ॥
इत्थंतरंमि तेसिं हलबोलं सुणिअ आगया तत्थ । वब्बररायनिउत्ता वंदिरलागत्थिणो पुरिसा ॥ ४३३ ॥
मग्गंताणवि तेसिं लागं नो देइ जाव सो सिट्ठी । ता तेहिं महाकालो वहाविओ वब्बराहिवई ॥ ४३४ ॥

महाकालो भूरिवलो तत्थ गंतूण मग्गए लागं । सिट्ठी न देइ पद्धरपएहिं सुहडे पचारेइ ॥ ४३५ ॥
तो धदलभडा उब्भडसत्था सहसत्ति वव्वरभडेहिं ! जुज्झंति जओ लोए मरंति पचारिआ सुहडा ॥ ४३६ ॥
पढमं धवलभडेहिं भग्गं महकालभडवलं सयलं । तो महकालनिवेणं उट्ठविअं सवलतुरएणं ॥ ४३७ ॥
नट्ठं धवलभडेहिं वव्वरवइतेअमसहमाणेहिं । पयचारि जुज्झंतो धवलो पुण पाडिओ वद्धो ॥ ४३८ ॥
तं वंधिऊण रुक्खे राया सुहडे निओइऊण निए । सत्थस्स रक्खणत्थं सयं च चलिओ पुराभिमुहं ॥ ४३९ ॥
इत्थंतरंमि कुमरो धवलं वुल्लावए कहसु इण्हिं । ते सुहडा कत्थ गया जेसिं दिन्ना तए कोडी ॥? ॥४४०॥
धवलो भणेई—भो भो खयंमि किं कुणासि खारपक्खेवं ?। किं वा दड्ढाणुवरिं फोडयदाणक्कियं कुणसि ? ॥ ४४१ ॥
तो कुमरो भणइ फुडं अज्जवि जइ कोऽवि तुज्झ सव्वस्सं। वालेइ तस्स किं देसि ? मज्झ साहेसु तं सव्वं ॥ ४४२ ॥
धवलो भणेइ न हु संभवेइ एवं तहावि तस्स अहं । देमि सव्वस्सअद्धं इत्थ पमाणं परमपुरिसो ॥ ४४३ ॥
तो कुमरो धणुहकरो अंसेसुऽणुवद्धउभयतूणीरो । वुल्लावइ महकालं पिट्ठी गंतूण इक्किलो ॥ ४४४ ॥
भो वव्वरदेसाहिव ! एवं गंतुं न लब्भए इण्हिं । ता वलिऊण वलं मे पिक्खसु खणमित्तमिक्कस्स ॥ ४४५ ॥
तो वालिओ महकालो पभणइ वालोऽसि दंसणीओऽसि। वररूवलक्खणधरो मुहियाइ मरेसि किं इक्को ? ॥ ४४६ ॥
कुमरोवि भणइ—नरवर ! इअ वयणाडंवरेण काउरिसा । भज्जंति तुह सरेहिवि मह हिययं कंपए नेव ॥ ४४७ ॥

इअ भणिऊण कुमारो अप्फालेऊण धणुमहारयणं । मिल्हंतो सरनिअर पाडइ केउं नरिंदस्स ॥ ४४८ ॥
तो वव्वरसुहडेहिं विहिओ सरमंडवो गयणमग्गे । तहवि न लग्गइ अंगे इक्कोवि सरो कुमारस्स ॥ ४४९ ॥
कुमरसरेहिं ताडिअदेहा ते वव्वराहिवइसुहडा । केऽवि हु पडंति केवि हु भिडंति नासंति केवि पुणो ॥४५०॥
महकालेवि नरिंदो मिल्हइ सयहात्थियं सहत्थेणं । सोवि न लग्गइ ओसहिपभावओ कुमरअंगंमि ॥ ४५१ ॥
तो वेगेणं कुमरो गहिउं सयहात्थियं तयं चेव । अप्फालिऊण पाडइ भूमीए वव्वराहिवइं ॥ ४५२ ॥
तं वंधिऊण कुमरो आणइ जा निअयसत्थपासंमि । तं दट्ठुं ते नट्ठा सत्थाहिवरक्खगा पुरिसा ॥ ४५३ ॥
धवलो वंधविमुक्को खग्गं घित्तूण धावए सिग्घं । महकालमारणत्थं सिरिपालो तं निवारेइ ॥ ४५४ ॥
गेहागयं च सरणागयं च बद्धं च रोगपरिभूयं । नस्संतं वुड्ढं बालयं च न हणंति सप्पुरिसा ॥ ४५५ ॥
जे दससहस्ससुहडा वव्वरसुहडेहिं ताडिया नट्ठा । तेसिं रुट्ठो सिट्ठी जीवणवित्तीउ भंजेइ ॥ ४५६ ॥
ते सव्वेवि हु कुमरस्स तस्स मुहिआइ सेवगा जाया । कुमरेण ते निउत्ता निअभागागयपवहणेसु ॥ ४५७ ॥
सयमेव महाकालं वंधाओ मोइऊण सिरिपालो । निअभागपवहणाणं वत्थाईहिं तमच्चेइ ॥ ४५८ ॥
सव्वेवि हु ते सुहडा पहिरावेऊण पवरवत्थेहिं । संतोसिऊण मुक्का कुमरेण विवेअवंतेण ॥ ४५९ ॥
महकालोवि हु दट्ठूण तस्स कुमारस्स तारिसं चरिअं । चित्ते चमक्किओ तं अब्भत्थइ विणयवयणेहिं ॥ ४६० ॥

पुरिसुत्तम ! मह नयरं नियचरणेहिं तुमं पवित्तेहिं । अम्हेवि जेण तुम्हं नियभत्तिं किंपि दंसेमो ॥ ४६१ ॥
कुमरो दक्खिन्ननिही जा मन्नइ ता पुणो धवलसिट्ठी । वारेइ घणं कुमरं सव्वत्थवि संकिया पावा ॥ ४६२ ॥
वारंतस्सवि धवलस्स तस्स कुमरो समत्थपरिवारो । पत्तो महकालपुरं तोरणमंचाइकयसोहं ॥ ४६३ ॥
महकालो तं कुमरं भत्तीइ नियासणंमि ठावित्ता । पभणेइ इमं रज्जं मह पाणावि हु तुहायत्ता ॥ ४६४ ॥
अन्नं च मज्झ पुत्ती पाणेहिंतोऽवि वल्लहा अत्थि । नामेण मयणसेणा तं च तुमं पसियं परिणेसु ॥ ४६५ ॥
कुमरेणं भणियमहं विदेसिओ तह अनायकुलसीलो । तस्स कहं नियकन्ना दिज्जइ सम्मं विआरेसु? ॥ ४६६ ॥
पभणेइ महाकालो आयारेणावि तुह कुलं नायं । न य कारणं विएसो कुणसु इमं पत्थणं सहलं ॥ ४६७ ॥
आमंति कुमारेणं भणिए महया महुसवेण निवो । परिणावइ नियधूयं देइ सिरिं भूरिवित्थारं ॥ ४६८ ॥
नवनाडयाइं दाइज्जयंमि दाऊण चारुवत्थेहिं । परिहावइ परिवारं कुमरेण सहागयं सयलं ॥ ४६९ ॥
एगं च महाजुंगं वाहणरयणं च मंदिरे पत्तं । काऊण कुमरसहिओ रायावि समागओ तत्थ ॥ ४७० ॥
सिट्ठीवि महाजुंगं दट्ठुं च्चउसट्ठिकूवयस्णाहं । मणिकंचणपडिपुन्नं चिन्तइ नियंयमि हिययंमि ४७१ ॥
अहह किमेयं जायं जं एसो मज्झ सेवगसमागो । सामित्तमिमं पत्तो भायडामित्तं न मे दाही ॥ ४७२ ॥
इअ चिंतिय सो जायइ कुमरं गयमासभाडयं सोऽवि । दावेइ दसगुणं तं ही केरिसमंतरं तेसिं ? ॥ ४७३ ॥

आरोविऊण कुमरं तत्थ महापवहणे सपरिवारं । मुकलाविऊण धूयं महकालो जाइ नियनयरिं ॥ ४७४ ॥
पोएण जणा जलहिं लंघिय पावंति रयणदीवं तं । जह संजमेण मुणिणो संसारं तरिय सिवठाणं ॥ ४७५ ॥
तत्थ य पोए तडमंदिरेसु गुरुनंगरेहिं थंभित्ता । उत्तारिऊण भंडं पडमंडवमंडले ठवियं ॥ ४७६ ॥
कुमरोवि सपरिवारो पडवंसावासमज्झमासीणो । पिक्खेइ नाडयाइं विमाणमज्झट्ठियसुरुव्व ॥ ४७७ ॥
सिट्ठीवि तंमि दीवे वहुलाभं मुणिय विन्नवइ कुमरं । देव ! निअवाहणाणं कयाणगे किं न विकेह ? ॥ ४७८ ॥
तो भणइ कुमारो ताय ! अम्हतुम्हाण अंतरं नत्थि । तं चिअ कयाणगाणं जं जाणसि तं करिज्जासु ॥ ४७९ ॥
हिट्ठो सिट्ठी चिंतइ हुं हुं निअजाणियं करिस्सामि । जेण कयविक्कओ च्चिय वणिणो चिंतामणिं विंति ॥ ४८० ॥
इत्तो अ कोऽवि पुरिसो सुरसारिसो चारुरूवनेवत्थो । सुपसन्ननयणवयणो उत्तमहयरयणमारूढो ॥ ४८१ ॥
वहुपरिअरपरिअरिओ पत्तो कुमररस गुडुरदुवारं । पिक्खेइ नाडयं जा तो सो कुमरेण आहूओ ॥ ४८२ ॥
सो वयकुमरपणामो आसणदाणेण लद्धसरमाणो । विणयपरो वीसत्थो उवविट्ठो कुमरपासंमि ॥ ४८३ ॥
सुरपिच्छणयमारिच्छं तं पिच्छणयं पलोइऊण खणं । चिंतइ एस इमाए लीलाए कोवि रायसुओ ॥ ४८४ ॥
थक्कंमि नाडए सो पुट्ठो कुमरेण कोऽसि भद्द ! तुमं ? । कत्थ पुरे तुह वासो ? दिट्ठं अच्छेरयं किंपि ? ॥ ४८५ ॥
सो जंपइ विणयपरो कुमरं पइ देव ! इत्थ दीवंमि । सेलोऽत्थि रयणसाणु वलयागारेण गुरुसिहरो ॥ ४८६ ॥

तम्मज्झकयनिवेसा अत्थि पुरी रयणसंचयानाम । तं पालइ विज्जाहरराया सिरिकणयकेउत्ति ॥ ४८७ ॥
तस्सत्थि कणयमाला नाम पिया तीइ कुच्छिसंभूया । कणयपह–कणयसेहर-कणयज्झय–कणयरुइ पुत्ता ॥४८८॥
तेसिं च उवरि एगा पुत्ती नामेण मयणमंजूसा । सयलकलापारिणा अइरइरूवा मुणियतत्ता ॥ ४८९ ॥
तत्थ य पुरीइ एगो जिणदेवो नाम सावगो तस्स । पुत्तोऽहं जिणदासो कहेमि चुज्जं पुणो सुणसु ॥ ४९० ॥
सिरिकणयकेउरन्नो पियामहेणित्थ कारिअं अत्थि । गिरिसिहरासिरोरयणं भवणं सिरिरिसहनाहस्स ॥ ४९१ ॥
संतमणोरहतुंगं उत्तमनरचरियनिम्मलविसालं । दायारसुजसधवलं रविमंडलदलिअतमपडलं ॥ ४९२ ॥
तम्मज्झे रिसहेसरपडिमा कणयमणिनिम्मिआ अत्थि । तिहुअणजणमणजाणिआऽऽणंदा नवचंदलेहव्व ॥ ४९३ ॥
तं सो खेयरराया निच्चं अच्चेइ भत्तिसंजुत्तो । लोओऽवि सप्पमोओ नमेइ पूएइ झाएइ ॥ ४९४ ॥
सा नरवरस्स धूया विसेसओ तत्थ भत्तिसंजुत्ता । अट्ठपयारं पूयं करेइ निच्चं तिसंझासु ॥ ४९५ ॥
अन्नादिणे विहिनिउणा सा नरवरनंदिणी सपरिवारा । कयविहिवित्थरपूया भावजुया वंदए देवे ॥ ४९६ ॥
ताव नरिंदोवि तहिं पत्तो पूयाविहिं पलोयंतो । हरिसेण पुलइअंगो एवं चिंतेइ हिययंमि ॥ ४९७ ॥
अहो अपुव्वा पूया रइया एयाइ मज्झ धूयाए । अहो अपुव्वं च नियं विन्नाणं दंसियमिमीए ॥ ४९८ ॥
एसा धन्ना कयपुन्निआ जीए जिणिंदपूयाए । एरिसओ सुहभावो दीसइ सरलो अ सुहहावो ॥ ४९९ ॥

थिरयापभावणाकोसलत्तभत्तीसुतित्थसेवाहिं । सालंकारमिमीए नज्जइ चित्तंमि संमत्तं ॥ ५०० ॥
ता एयाए एयारिसीइ धूयाइ इवइ जइ कहवि । अणुरूवो कोइ वरो ता मज्झ मणो सुहीहोइ ॥ ५०१ ॥
एवं निअधूयाए वरचिंतामहसलिओ राया । अच्छइ खणं निसन्नो सुन्नमणो झाणलीणुव्व ॥ ५०२ ॥
सावि हु नरिंदधूया पूयं काऊण विहियतिपणामा ! नीसरइ जाव पच्छिमपएहिं जिणगब्भगेहाओ ॥ ५०३ ॥
तक्कालं तह मिलिअं तद्दारकवाडसपुंडं कहवि । वे णवि जह बालिएणवि पणुल्लियं उग्घडइ नेव ॥ ५०४ ॥
तत्तो सा निवधूया अप्पं निंदेइ गरुअसंतावा । हा हा अहं हयासा किंकयपावा असुहभावा ? ॥ ५०५ ॥
जेण मए पावाए पमायलग्गाइ मंदभग्गाए । संकरकयाइ पूयाइ दंसणं खणमवि न लद्धं ॥ ५०६ ॥
ही ही अहं अहन्ना अन्नाणवसेण कम्मदोसेणं ! आसायणंपि काहं किंपि धुवं वंचिया तेण ॥ ५०७ ॥
एवं ममावराहं खमसु तुमं नाह ! कुणसु सुपसायं । मह पुन्नविहीणाए दीणाए दंसणं देसु ॥ ५०८ ॥
एवं तं रुयमाणिं दट्ठूणं नंदिणिं भणइ राया । वत्थे ! तुहावराहो नत्थि इमो किंतु मह दोसो ॥ ५०९ ॥
जं जिणहरमज्झगओ तुहकयपूअं निरिक्खमाणोऽवि । जा ओऽहं सुन्नमणो तुहवरचिंताइ खणमिक्कं ॥ ५१० ॥
तीए य मणोणेगत्तरूवआसायणाइ फलमेयं । संजायं तेण अहं निआवराहं वियक्केमि ॥ ५११ ॥
देवो अ वीयराओ नेवं रूसेइ कहवि किंतु इमं । जिणभवणाहिट्ठायगकयमपमायं मुणसु वच्छे ! ॥ ५१२ ॥

तत्तो नरेहिं आणाविऊण वालिकुसुमचंदणाईयं । कप्पूरागुरुमयनाहिधूवरूवं च वरभोगं ॥ ५१३ ॥
राया धूयाइजुओ धूवकडुच्छेहिं कुणइ भोगविहिं । निम्मलचित्तो निच्चलगत्तो तत्थेव उवविट्ठो ॥ ५१४ ॥
उववासतिगं जायं, धूयासहियस्स नरवरिंदस्स । तो रंगमंडवोऽवि हु रंगं नो जणइ जणहियए ॥ ५१५ ॥
सामंतमंतिपरिगहपउरजणेसुवि विसन्नाचित्तेसु । उवविट्ठेसु निरंतरजलंतादिप्पंतदीवेसु ॥ ५१६ ॥
केवि हु दियंति कन्नाइ दूसणं केवि नरवरिंदस्स । एवं बहुप्पयारं परप्परालावमुहरजणे ॥ ५१७ ॥
तइयाए रयणीए पच्छिमजामंमि निज्झुणिसहाए । सहसत्ति गयणवाणी संजाया एरिसी तत्थ ॥ ५१८ ॥
दोस न कोइ कुमारिअह नरवर दोस न कोइ । जिणकारणे जिणहरुजडिओ तं निसुणउ सहु कोइ ॥ ५१९ ॥
तं सोऊणं बाला संजाया हरिसजणिअरोमंचा । रायाविहु साणंदो संजाओ तेण वयणेण ॥ ५२० ॥
लोयावि सप्पमोआ जाया सव्वेवि चिंतयंति अहो । किं कारणं कहिस्सइ ? तत्तो वाणी पुणो जाया ॥ ५२१ ॥
जसु नरदिट्ठिंइ होइसइ जिणहरउ मुक्कदुवारु । सोइज मयणमंजूसियह होइसइ भत्तारु ॥ ५२२ ॥
गाढयरं तो तुट्ठा, सव्वे चिंतंति कस्सिमा वाणी । एवं च कया होही तत्तो जाया पुणो वाणी ॥ ५२३ ॥
सिरिरिसहेसर ओलगिणि, हउं चक्केसरिदेवी । मासब्भंतरि तसु नरह, आविसु निच्छइ लेवि ॥ ५२४ ॥
इत्थंतरंमि जायं विहाणयं वज्जिआइं तूराइं । रायावि सपरिवारो समुट्ठिओ निअगिहं पत्तो ॥ ५२५ ॥

तत्तो कयगिहपडिमापूयाइविहीहिं पारणं विहियं । सव्वत्थवि वित्थरिया सा वत्ता लोयमज्झंमि ॥ ५२६ ॥
आवंति तओ लोया सपमोया जिणहरस्स दारंमि । अंणउग्घडिए तंमिवि पुणोवि गच्छंति सविसाया ॥ ५२७ ॥
तं जिणहरस्स दारं केणवि नो सक्कियं उघाडेउं । किंतु कओ वहुएहिंवि उग्घाडो नियमकम्माणं ॥ ५२८ ॥
एवं च तस्स चेईहरस्स ढंकिअदुवारदेसस्स । संजाओ किंचूणो मासो एयं तमच्छरियं ॥ ५२९ ॥
जइ पुण पुरिमुत्तम ! तंसि चेव तं जिणहरस्स वरदारं । उग्घाडेसि धुवं तो मिलिया चक्केसरीवाणी ॥ ५३० ॥
तो तं कुणसु महायम ! जिणभवणुग्घाडणं तुरियमेव । उग्घडिए तंमि जओ अम्हाणवि उग्घडइ पुन्नं ॥ ५३१ ॥
तत्तो कुमरो तुरिअं तुरयारूढो पयंपए सिट्ठिं । आगच्छसु ताय ! तुमंपि जिणहरं जेण गच्छामो ॥ ५३२ ॥
तो सिट्ठी कुमरं पइ जंपइ तुब्भे अवेयणा जेण । भुंजह अणाज्जियं चिय निच्चं निक्खीणकम्माणो ॥ ५३३ ॥
नूणं तुम्हाणंपिव अम्हेवि न तारिसा इहच्छामो । गच्छ तुमं चिय अम्हे नियकज्जाइं करिस्सामो ॥ ५३४ ॥
तत्तो धवलं मुत्तूणं अन्नो सव्वोऽवि सत्थपरिवारो । चलिओ कुमरेण समं पत्तो जिणभवणपासंमि ॥ ५३५ ॥
कुमरो भणेइ भो भो ! पिहु पिहु गच्छेह जिणहरदुवारं । जेण फुडं जाणिज्जइ सो दारुग्घाडओ पुरिसो ॥ ५३६ ॥
तो जंपइ परिवारो मा सामिय ! एरिसं समाइससु । किं सूरमंतरेणं पडिवोहइ कोवि कमलवणं ? ॥ ५३७ ॥
ससिमंडलं विणा किं कुमुयवणुल्लासणं कुणइ कोवि ? । किंन वसंतेण विणा वणराइं कोविं मंडेइ ? ॥ ५३८ ॥

किं सहकारेण विणा उग्घाडइ कोवि कोइलाकंठं ?। ता देव! तं दुवारं तुमं विणा केण उग्घडइ ? ॥ ५३९ ॥
तो कुमरो तुरयाई मोइत्ता विहियउत्तरासंगो । कयनिस्सीहीसद्दो सीहदुवारंमि पविसेइ ॥ ५४० ॥
जा जाइ मंडवंतो कुमरो उप्फुल्लनयणमुहकमलो । ता कयकिंकाररवं अररिज्जुयं झत्ति उग्घडियं ॥ ५४१ ॥
सो तत्थ रिसहनाहं वत्थालंकारघुसिणकयपूयं । अमिलाणकुसुमदामं वंदिय ढोएइ फलमउलं ॥ ५४२ ॥
इत्थंतरंमि राया धूयासहिओ समागओ तत्थ । अच्छरियकारिचरियं पिच्छइ कुमरं निहुयनिहुयं ॥ ५४३ ॥
कुमरोऽवि हरिसवसओ पंचंगपणामलीढमहिवीढो । सिरसंठियकरकमलो रिसहजिणिंदं थुणइ एवं ॥ ५४४ ॥
सिरिसिद्धचक्कनवपयमहल्लपढमिल्लपयमय जिणिंद । असुरिंदसुरिंदच्चियपयपंकय नाह ! तुज्झ नमो ॥ ५४५ ॥
सिरिरिसहेसरसामिय ! कामियफलदाणकप्पतरुकप्प !। कंदप्पदप्पगंजण ! भवभंजण देव ! तुज्झ नमो ॥ ५४६ ॥
सिरिनाभिनामकुलगरकुलकमलुल्लासपरमहंससम । असमतमतमतमोभरहरणिक्कपईव ! तुज्झ नमो ॥ ५४७ ॥
सिरिमरुदेवासामिणिउदरदरीदारिअकेसरिकिसोर !। घोरभुयदंडखंडियपयंडमोहस्स तुज्झ नमो ॥ ५४८ ॥
इक्खागुवंसभूसण गयदूसण दूरियमयगलमइंद !। चंदसमवयण वियासियनीलुप्पलनयण तुज्झ नमो ॥ ५४९ ॥
कल्लाणकारणुत्तमतत्तकणयकलससारिससंठाण !। कंठट्ठियकलकुंतलनीलुप्पलकलिय तुज्झ नमो ॥ ५५० ॥
आईसर जोईसरलयगमणलक्खलविखयसरूव !। भवकूवपडिअजंतुत्तारण जिणनाह ! तुज्झ नमो ॥ ५५१ ॥

सिरिसिद्धसेलमंडण दुहखंडण खयररायनयपाय । सयलमहसिद्धिदायग ! जिणनायग होउ तुज्झ नमो ॥ ५५२ ॥
तुज्झ नमो तुज्झ नमो तुज्झ नमो देव ! तुज्झ चेव नमो । पणयसुररयणसेहररुइरंजियपाय ! तुज्झ नमो ॥ ५५३ ॥
रायावि सुयामहिओ निसुणंतो कुमरविहियमंथवणं । आणंदपुलइअंगो जाओ अमिएण सित्तुव्व ॥ ५५४ ॥
कुमरोवि जिणं नमिउं ससिंमि निवेसिऊण जिण सेसं । बहिमंडवंमि करवंदणेण वंदेइ नरनाहं ॥ ५५५ ॥
नरनाहो अभिणंदिअ त पभणइ वच्छ ! जह तए भवणं । उग्घाडियं तहा नियचरियंपि हु अम्ह पयडेसु ॥५५६॥
निअं नामंपि हु जंपंति उत्तमा ता कहेमि कह चरिअं । इअ चिंतइ जा कुमरो ता पत्तो चारणमुणिंदो ॥ ५५७ ॥
सो वंदिऊण देवे उवविट्ठो जाव ताव तं नमिउं । उवविट्ठेसु निवाइसु चारणसमणो कहइ धम्मं ॥ ५५८ ॥
भो भो महाणुभावा ! सम्मं धम्मं करेह जिणकहियं । जइ वंछह कल्लाणं इहलोए तहय परलोए ॥ ५५९ ॥
धम्मो जिणेहिं कहिओ तत्ततिगाराहणामओ रम्मो । तत्ततिगं पुण भणिअं देवो अ गुरू अ धम्मो अ ॥ ५६० ॥
इक्किक्किस्स उ भेआ नेया कमसो दु तिन्नि चत्तारि । तत्थऽरिहंता सिद्धा दो भेआ देवतत्तस्स ॥ ५६१ ॥
आयरिअउवज्झाया सुसाहुणो चेव तिन्नि गुरुभेआ । दंसणनाणचरित्तं तवो अ धम्मस्स चउभेआ ॥ ५६२ ॥
एएसु नवपएसुं अवयरिअं सासणस्स सव्वस्सं । ता एयाइं पयाइं आराहह परमभत्तीए ॥ ५६३ ॥
जह-जिअंतरंगारिजणे सुनाणे सुपाडिहेरगइसयपहाणे । संदेहसंदोहरयं हरंते झाएह निच्चंपि जिणेऽरिहंते ॥ ५६४ ॥

दुट्ठकम्मावरणप्पमुक्के, अणंतनाणाइसिरिचउक्के । समग्गलोगग्गपयप्पसिद्धे, झाएह निच्चंपि मणंमि सिद्धे ॥५६५॥
न तं सुहं देइ पिया न माया, जं दिंति जीवाणिह सूरिपाया । तम्हा हु ते चेव सया महेह, जं मुक्ख-
सुक्खाइं लहुं लहेह ॥ ५६६ ॥
सुत्तत्थसंवेगमयस्सुएणं, सन्नीरखीरामयविस्सुएणं । पीणंति जे ते उवज्झायराए, झाएह निच्चंपि कयप्पसाए ॥५६७॥
खंते अ दंते अ सुगुत्तिगुत्ते, मुत्ते पसंते गुणजोगजुत्ते । गयप्पमाए हयमोहमाए, झाएह निच्चं
मुणिरायपाए ॥ ५६८ ॥
जं दव्वछक्काइसुसद्दहाणं, तं दंसणं सव्वगुणप्पहाणं । कुग्गाहवाही उ वयंति जेण, जहा विसुद्धेण
रसायणेण ॥ ५६९ ॥
नाणं पहाणं नयचक्कसिद्धं, तत्तावबोहिक्कमयं पसिद्धं । धरेह चित्तावसहे फुरंतं, माणिक्कदीवुव्व तमो हरंतं ॥ ५७० ॥
सुसंवरं मोहनिरोहसारं, पंचप्पयारं विगयाइयारं । मुलोत्तराणेगगुणं पवित्तं, पालेह निच्चंपिहु सच्चरित्तं ॥ ५७१ ॥
वज्झं तहाभिंतरभेअमेअं, कयाइदुब्भेककुकम्मभेअं । दुक्खक्खयत्थं कयपावनासं, तवं तवेहाग-
मिअं निरासं ॥ ५७२ ॥
एयाइं जे केवि नवप्पयाइं, आराहयतिट्ठफलप्पयाइं । लहंति ते सुक्खपरंपराणं, सिरिं सिरी-
पालनरेसरुव्व ॥ ५७३ ॥

राया पुच्छइ भयवं ! को सिरिपालुत्ति ? तो मुणिंदोवि ! करसन्नाए दंसइ एसो तुह पासमासीणो ॥ ५७४ ॥
तं नाऊणं राया, सपमोओ विन्नवेइ मुणिरायं । भयवं ! करेह पयडं एयस्स सरूवमम्हाणं ॥ ५७५ ॥
तत्तो चारणसमणेण तेण आमूलचूलमेयस्स । कहियं ताव चरित्तं जिणभवणुग्घाडणं जाव ॥ ५७६ ॥
इत्तोवि परं एसो परिणिंतोऽणेगरायकन्नाओ । पिअरज्जे उवविट्ठो होही रायाहिराओत्ति ॥ ५७७ ॥
तत्थ सिरिसिद्धचक्कं विहिणा आराहिऊण भत्तीए । पाविस्सइ सग्गसुहं कमेण अपवग्गसुक्खंच ॥ ५७८ ॥
तत्तो एस महप्पा महप्पभावो महायसो धन्नो । कयपुन्नो महभागो संजाओ नवपयपसाया ॥ ५७९ ॥
जो कोइ महापावो एयस्सुवरिंपि किंपि पडिकूलं । करिही सुज्झिअ लहिही तक्कालं चेव तस्स फलं ॥ ५८० ॥
एयस्स सिद्धसिरिसिद्धचक्कनवपयपसायपत्तस्स । धुवमावयावि होही गुरुसंपयकारणं चेव ॥ ५८१ ॥
एवं चेव कहंतो संपत्तो मुणिवरो गयणमग्गे । लोओ अ सप्पमोओ जाओ नरनाहपामुक्खो ॥ ५८२ ॥
तागलं निअ कुमरस्स तस्स दाऊण मयणमंजूसं । काऊण य सामग्गिं सयलंपि विवाहपव्वस्स ॥ ५८३ ॥
तस्स भवणस्स पुरओ मिलिए सयलंमि नयरलोअंमि । महया महेण रन्ना पाणिग्गहणंपि कारवियं ॥ ५८४ ॥
दिन्नाइं बहुविहाइं माणिक्कंचणरयणभूसणाईणि । दिन्ना य गयहयावि अ दिन्नो य सुसारपरिवारो ॥ ५८५

दिन्नो अ वरावासो तत्थ ठिओ दोहिं वरकलत्तेहिं । साहिओ कुमारराओ जाओ सव्वत्थ विक्खाओ ॥५८६॥
निच्चंपि तंमि चेइयहरंमि कुमरो करेइ साणंदो । पूआपभावणाहिं सहलं निअरिद्धिवित्थारं ॥ ५८७ ॥
अह चित्तमासअट्ठाहिआउ विहिआउ तत्थ विहिपुव्वं । सिरिसिद्धचक्कपूआविहीवि आराहिओ तेण ॥ ५८८ ॥
अन्नदिणे तस्स जिणालयस्स सुवलाणयंमि आसीणो । राया कुमारसहिओ कारावइजाव जिणमहिमं ॥५८९॥
ता दंडपासिएणं विन्नत्तो देव! सत्थवाणिएणं । एगेण दाणभंगं काउं आणावि तुह भग्गा ॥ ५९० ॥
सो अत्थि मए वद्धो एसो को तस्सा सासणाएसो ? । राया भणेइ आणाभंगे पाणा हरिज्जंति ॥ ५९१ ॥
कुमरो भणेइ मा मा मारणादेसमिह ठिओ देसु । सावज्जवयणकहणेवि जिणहरे जेण गुरुदोसो ॥ ५९२ ॥
तो राया छोडाविअ आणावइ जाव निअयपासंमि । तं दट्ठूणं कुमरो उवलक्खइ धवलसत्थवइं ॥ ५९३ ॥
चिंतइ मणे कुमारो अहह कहं एरिसंपि संजायं ? । अहवा लोहवसेणं जीवाणं किं न संभवइ ? ॥ ५९४ ॥
तं निअजणयसमाणं कहिउं मोआविओ नरिंदाओ । उवयारपरो कुमरो विसज्जए निअयठाणे अ ॥ ५९५ ॥
अह अन्नादणे कुमरो विन्नतो वाणिएण एगेण । सामिअ ! पूरिअपोआ अम्हे सव्वेवि संवहिआ ॥ ५९६ ॥
तो जह चिअ कुसलेणं अम्हे तुम्हेहिं आणिया इहयं । तह निअदेसंमि पुणो सामिअ ! तुरिअं पराणेह ॥ ५९७ ॥
तो कुमरो नरानाहं आपुच्छइ निअयदेसगमणत्थं । कहकहवि सो विसज्जइ काऊणं गुरुअसम्माणं ॥ ५९८ ॥

दाउं सुयाइसेक्खं कुमरस्स भलाविऊण धूयं च । पोयंमि समारोविअ कुमरं वालिओ नरवरिंदो ॥ ५९९ ॥
कुमरो बहुमाणेणं धवलंपिहु सारमारपरिवारं । नियपोयंमि निवेसइ सेसजणे सेसपोएसु ॥ ६०० ॥
पत्थाणमंगलंमी पहयाओ दुंदुहीउ मेरीओ । सज्जीकया य पोया चलंति महल्लवेगेणं ॥ ६०१ ॥
पोयारूढो कुमरो जलहिंमिवि अणुहवेइ लीलाओ । जह पाल्याहिरूढो देविंदो गयणमग्गेवि ॥ ६०२ ॥
दट्ठूण कुमरलीलं रमणीजुयलं च रिद्धिवित्थारं । धवलो विचालिअचित्तो एवं चिंतेउमाढत्तो ॥ ६०३ ॥
अहह अहो जणमित्तो संपत्तो केरिसिं मिरिं एसो । अन्नं च रमणिजुयलं एरिसयं जस्स सो धन्नो ॥ ६०४ ॥
ता जइ एयस्स सिरी रमणीजुयलं च होइ मह कहवि । ताऽहं होमि कयत्थो अकयत्थो अन्नहा जम्मो ॥६०५॥
एवं सो धणलुद्धो रमणीझाणेण मयणसरविद्धो । दुज्झवसायाणुगओ न लहेइ रइं ससल्लुव्व ॥ ६०६ ॥
इक्किल्लओवि लोहोवलिओमो पुण सदप्पकंदप्पो । जलणुव्व पवणसाहिओ संतावइ कस्स नो हियय ? ॥ ६०७ ॥
तत्तो सो गयनिद्दो सयणीअगओऽवि सज्झरयणीए । दुक्खेण टलवलंतो दिट्ठो तम्मित्तपुरिसेहिं ॥ ६०८ ॥
पुट्ठो अ तेहिं को अज्ज तुज्झ अंगंमि बाहए वाही? । जेण न लहेसि निद्दं तो कहसु फुडं निअं दुक्खं ॥ ६०९ ॥
कहकहवि सोवि दीहं नीसासिऊणं कहेइ मह अंगं । वाही न वाहइ किंतु बाहए मं दुरंताही ॥ ६१० ॥
पुट्ठो पुणोवि तेहिं कासा तुह माणसी महापीडा ? । तो सो कहेइ सव्वं तं निअयं चिंतिअं दुट्ठं ॥ ६११ ॥

तं निसुणिऊण तेविहु भणंति चउरोऽवि मित्तवाणिअगा। हहहा किमियं तुमए भणिअं कन्नाण सूलसमं ? ॥ ६१२ ॥
अन्नस्सवि धणहरणं न जुज्जए उत्तमाण पुरिसाणं। जं पुण पहुणो उवयारिणो अतं दारुणविवागं ॥ ६१३ ॥
इअरित्थीणवि संगो उत्तमपुरिसाण निन्दिओ लोए। जा सामिणीइ इच्छा सा तक्खय-
सिरमणिसारिच्छा ॥ ६१४ ॥
अन्नस्सवि कस्सवि पाणदोहकरणं न जुज्जए लोए। जं सामिपाणहरणं तं नरयानिबंधणं नूणं ॥ ६१५ ॥
ता तुमए एरिसयं पावं कह चिंतियं निए चित्ते। जइ चिंतियं च ता कह कहियं तुमए सजीहाए ? ॥ ६१६ ॥
आसि तुमं अम्हाणं सामी मित्तं च इत्तिअं कालं। एरिसयं चिंतंतो संपइ पुण वेरिओ तंसि ॥ ६१७ ॥
पोआण चालणं तं तह महकालाउ मोअणं तं च। विज्जाहराउ मोआवणं च किं तुज्झ वीसारिअं ? ॥ ६१८ ॥
एवंविहोवयाराण कारिणो जे कुणंति दोहमणं। दुज्जणजणेसु तेसिं नूणं धुरि कीरए रेहा ॥ ६१९ ॥
मलिणा कुडिलगईओ परछिद्दरया य भीसणा डसणा। पयपाणेणवि लालयंतस्स मारंति दोजीहा ॥ ६२० ॥
पयडीयकुसीलयंगा कयकडुयमुहा य अवगणिअणेहा। मलिणा कढिणसहावा तावं न
कुणंति कस्स खला ? ॥ ६२१ ॥
विरसं भसंति सविस डसंति जे छन्नमिंति सुंघंता। ते कस्स लद्धछिद्दा दुज्जणभसणा सुहं दिंति ? ॥ ६२२ ॥

ता तं न होसि धवलो कालोऽसि इमाइ किणहलेसाए। ता तुज्झ दंसणेणवि मालिन्नं होइ अम्हाणं ॥ ६२३ ॥
इअ भणिअ गया निअय ठाणेसुं जाव तिन्नि वरपुरिसा। तुरिओ कुडिलसहावो पुणोवि तप्पासमासीणो ॥६२४॥
सो जंपइ धवलं पइ न कहिज्जइ एसिमेरिसं मंतं। जं एए अरिनूया तुह अहिअं चेव चिंतंति ॥ ६२५ ॥
इक्कोऽहं तुह मणवंछियत्थसंसाहणिक्कतल्लिच्छो। अच्छामि ता तुमं मा निअचित्ते किंपि चिंतेसु ॥ ६२६ ॥
किंतु विमेमेण तुमं सिरिपालेणं समं कुणसु मित्तिं। जं सो वीसत्थमणो अम्हाणं सुहहओ होइ ॥ ६२७ ॥
तो धवलो तुट्ठमणो भणइ तुमं चेव मज्झ वरमित्तो। किं तु मह वंछियाणं सिद्धी होही कहं कहसु ॥ ६२८ ॥
सो आह जुज्झणत्थं दोराधारेण मंडिए मंचे। कह कहवि तं चडाविअ केणवि कोऊहलमिसेणं ॥ ६२९ ॥
छन्नं चिय छिन्ने दोरयंमि सो निच्छयं समुद्दमि। पडिही तो तुह वंछियसिद्धी होही निरववायं ॥ ६३० ॥
तो संतुट्ठो धवलो कुमरसहाए करेइ केलीओ। बहुहासपेसलाओ तहा जहा हसइ कुमरोऽवि ॥ ६३१ ॥
अन्नदिणे सो उच्चे मंचे धवलो सयं समारूढो। सिरिपालं पइ जंपइ पिच्छह पिच्छह किमेयंति ॥ ६३२ ॥
दीसइ समुद्दमज्झे अदिट्ठपुव्वं मइत्ति जंपंतो। उत्तरइ सयं तत्तो कहेइ कुमरस्स सविसेसं ॥ ६३३ ॥
कुमर! अपुव्वं कोऊहलंति तुज्झवि पलोयणसरिच्छं। जं जीवियाउ बहुअं दिट्ठं पवरं भणइ लोओ ॥६३४॥
तो सहसा कुमरोऽवि हु चडिओ जा तत्थ उच्चए मंचे। ता मंचदोरछेओ विहिओ य कुमंतिणा तेण ॥६३५॥

तो सहसा मंचाओ कुमरोऽवि पडंतओ नवपयाइं । झाएइ तक्खणं चिय पडिओ मग्गरस्स पुट्ठीए ॥ ६३६ ॥
नवपयमाहप्पेणं ओसहियवलेण मगरपुट्ठि ठिओ । खणमित्तेणवि कुमरो सुहेण कुंकुणतडे पत्तो ॥ ६३७ ॥
तत्थ य वणंमि कत्थवि चंपयतरुवरतलंमि सो सुत्तो । जा जग्गइ तो पिच्छइ सेवापर सुहडपरिवेढं ॥ ६३८ ॥
विणओणएहिं तेहिं भडेहिं पंजलिउडेहिं विन्नत्तं । देव ! इह कुंकणक्खे देसे ठाणाभिहाणपुरे ॥ ६३९ ॥
वसुपालो नाम निवो तेणं अम्हे इमं सामाइट्ठा । जलहितडे जं अचलंतछायतरुतलसमासीणं ॥ ६४० ॥
पिच्छेह पुरिसरयणं अज्जदिणे चेव पच्छिमे जामे । तं तुरियं चिय तुरयारूढं काऊण आणेह ॥ ६४१ ॥
ता अम्हेहिं तुमं चिय दिट्ठोऽसि जहुत्ततरुतलासीणो । सामिय ! पुन्नवसेणं ता तुरियं तुरयमारुहह ॥ ६४२ ॥
कुमरोऽवि हयारूढो तेहिं सुहडेहिं चेव परियारिओ । खणमित्तेणवि पत्तो ठाणयपुरपरिसरवरणंमि ॥ ६४३ ॥
तस्साभिमुहं रायावि मंतिसामंतसंजुओ एइ । महया महेण कुमरं पुरे पवेसेइ कयसोहे ॥ ६४४ ॥
काऊण य पडिवत्तिं तस्स कुमारस्स असणवसणेहिं । पभणेइ सबहुमाणं राया एयारिसं वयणं ॥ ६४५ ॥
पुव्विं सहाइ पत्तो एगो नेमित्तिओ मए पुट्ठो । को मयणमंजरीए मह पुत्तीए वरो होही ? ॥ ६४६ ॥
तेणुत्तं जो वइसाहसुद्धदसमीइ जलहितीरवणे । अचलंतछायतरुतलाठिओ हवइ सो इमीइ वरो ॥ ६४७ ॥
अज्जं चिय तंसि तहेव पाविओ वच्छ ! पुण्णाजोएणं । ता मयणमंजरिमिमं मह धूयं श्पत्ति परिणेसु ॥६४८॥

तहवि निअकज्जविसए धीरेण समुज्जमो न मुत्तव्वो । जं सम्ममुज्जमताण पाणाण सकए हु विहा ॥ ६९९ ॥
एवं सो चिंतंतो जा पत्तो नियर्यंमि उत्तारे । ता तत्थ गीअनिउणं डुंबकुटुंबं च संपत्तं ॥ ७०० ॥
सो ताण गायणाणं जाव न चिंताउलो दियइ दाणं । ता डुंबेणं पुट्ठो रुट्ठो किं देव ! अम्हुवरिं ॥ ७०१ ॥
एगंते डुंबं पइ सो जंपइ देमि तुज्झ भूरिधणं । जइ इक्कं मह कज्जं करेसि केणवि उवाएणं ॥ ७०२ ॥
डुंबोऽवि भणइ पढमं कहेह मह केरिसं तयं कज्जं । जेण मए जाणिज्जइ एयं सज्झं असज्झं वा ॥ ७०३ ॥
धवलो भणेइ जो नरवरस्स जामाउओ इमो अत्थि । जइ तं मारेसि तुमं ता तुह मुहमग्गियं देमि ॥ ७०४ ॥
डुंबो भणेइ तं मारणंमि इक्कुऽत्थि एरिसोवाओ । जं अन्नायकुलं तं पयडिस्सं एस डुंबुत्ति ॥ ७०५ ॥
तत्तो गया जामाउअंपि तं जमगिहंमि पेसेहि । एवं च कए नूणं होही तुह कज्जसिद्धीवि ॥ ७०६ ॥
मंतेण तेण तुट्ठो धवलो अप्पेइ कोडिमुल्लंपि । नियकरमुद्दारयणं वेगेणं तस्स पाणस्स ॥ ७०७ ॥
तुट्ठो सोवि हु डुंबो सकुडुंबो जाइ निवगवक्खस्स । हिट्ठिममहीइ चिट्ठइ गायंतो गीयमइमहुरं ॥ ७०८ ॥
ताणं कोमलकंठुब्भवेण गीएण हरियमणकरणो । राया भणेइ भो भो ! जं मग्गह देमि तं तुब्भं ॥ ७०९ ॥
पाणो भणेइ सामिअ ! मन्नत्थाअं लहेमि बहुदाणं । किं तु न लहेमि माणं ता तं मह देसु जइ तुट्ठो ॥ ७१० ॥
राया भणेइ माणं जम्माहं देमि तस्स तंबोलं । दावेमिमिणा जामाउएण पाणाणिगणावि ॥ ७११ ॥

डुंबो सकुडुंबोऽवि हु पणमइ सामिअ! महापसाओत्ति तो रायाएसेणं कुमरो जा देइ तंबोलं ॥७१२॥
ताव सहसत्ति एगा वुड्ढा डुंबी कुमारकंठंमी। लग्गेइ धाविऊणं पुत्तय पुत्तय कओ तंसि? ॥ ७१३ ॥
कंठविलग्गा पभणइ हा वच्छय! कित्तियाउ कालाओ। मिलिओऽसि तुमं अम्हं कत्थं य भमिओऽसि देसंमि ॥ ७१४ ॥

सुणिओऽसि हंसदीवो पत्तो कुसलेण पवहणारूढो। तत्तो इह संपत्तो कहं कहं पुत्तय! कहेसु ॥ ७१५ ॥
एगा भणेइ भत्तिज्जओऽसि अन्ना भणेइ भायाऽसि। अवरा कहेइ मह देपरोऽसि पुन्नणे मिलिओऽसि ॥७१६॥
डुंबो भणेइ सामिअ! मह लहुभाया इमो गओ आसि। संपइ तुम्ह समीवे ठिओऽवि नो लक्खिओ सम्मं ॥ ७१७॥
एएण कारणेणं माणमिसेणं अणाविओ पासे। उवलक्खिओ अ सम्मं बहुलक्खणलक्खिओ एसो ॥ ७१८ ॥
राया चिंतेइ मणे हीही विट्टालिअं कुलं मज्झ। एएणं पावेणं तो एसो झत्ति हंतव्वो ॥ ७१९ ॥
नेमित्तिओ अ बंधाविऊण आणाविओ नरवरेणं। भणिओ रे दुट्ठ! इमो मायंगो कीस नो कहिओ? ॥७२०॥
नेमित्तिओवि पभणइ नरवर! एसो न होइ मातंगो। किंतु महामायंगाहिवई होही न संदेहो ॥ ७२१ ॥
गाढयरं रुट्ठेणं रन्ना नेमित्तिओ कुमारो अ। हणणत्थं आइट्ठा निययाणं जाव सुहडाणं ॥ ७२२ ॥
ता मयणमंजरीवि हु सुणिऊण समागया तहिं झत्ति। पभणेइ ताय! किमिअं अवियारियकज्जकरणंति? ॥ ७२३ ॥

आयारेणवि नज्जइ कुलंति लोएवि गिज्जए ताय ! । लोओत्तर आयारो किं एसो होइ मायंगो ? ॥ ७२४ ॥
तो पुच्छइ नरनाहो कुमरं भो ! निअकुलं पयासेसु । ईसि हसिऊण कुमरो भणइ अहो तुज्झ छेअत्तं ॥ ७२५ ॥
अहवा नरवर ! तुमए एयं अक्खाणयं कयं सच्चं । पाऊण पाणियं किर पच्छा पुच्छिज्जए गेहं ॥ ७२६ ॥
भिन्नं करेह सज्जं जं मम हत्था कुलं पयासंति । जीहाए जं कुलवन्नणंति लज्जाकरं एयं ॥ ७२७ ॥
अहवा पवहणमज्झट्ठिआउ जा संति दुन्नि नारीओ । आणाविऊण ताओ पुच्छेह कुलंपि जइ कज्जं ॥ ७२८ ॥
तो विम्हिओ अ राया आणाविअ धवलसत्थवाहंपि । पुच्छइ कहेसु किं संति पवहणे दुन्नि नारीओ ? ॥ ७२९ ॥
धवलोवि हु कालमुहो जा जाओ ताव नरवरिंदेणं । नारीण आणणत्थं पहाणपुरिसा समाइट्ठा ॥ ७३० ॥
तेहिं गंतूण तओ तहिं भणियाओ नरवरिंदधूयाओ । पइणो कुलकहणत्थं वच्छा ! आगच्छह दुअंति ॥ ७३१ ॥
तं सोऊणं ताओ मयणाओ हरिसियाओ चित्तंमि । तेणं मणवल्लहेणं नूणं आणाविया अम्हे ॥ ७३२ ॥
सिबिआए चडिआओ संपत्ता नरवरिंदभवणंमि । दट्ठूण पाणनाहं जाया हरिसेण पडिहत्था ॥ ७३३ ॥
रन्नावि पुच्छियाओ वच्छा ! भंजेह अम्ह संदेहं । को एसो वुत्तंतो ? कहेह आमूलचूलंति ॥ ७३४ ॥
तो विज्जाहरधूया कहेइ सव्वंपि कुमरचरिअं जा । ताव निवो साणंदो भणइ इमो भइणिपुत्तो मे ॥ ७३५ ॥
गाढयरं संतुट्ठो राया कुमरस्स देइ बहुमाणं । कुटुंबंपि हु ताडावइ गरुअरोसेण ॥ ७३६ ॥

डुंवो कहेइ सच्चं सामिअ ! काराविय इमं सव्वं । एएण सत्थवाहेण देव ! दाऊण मज्झ धणं ॥ ७३७ ॥
तो राया धवलंपिहु वंधावेऊण निविडवंधेहिं । अप्पेइ मारणत्थं चंडाणं दंडपासीणं ॥ ७३८ ॥
कुमरो निरुवमकरुणारसवसओ नरवराउ कहकहवि । मोआवइ तं धवलं डुंवं च कुडुंवसंजुत्तं ॥ ७३९ ॥
मायंगाहिवइत्तं पुट्ठो नेमित्तिओ कहइ एवं । मायंगा नाम गया तेसिं एसो अहिवइत्ति ॥ ७४० ॥
संपूइऊण राया सम्मं नेमित्तिअं विसज्जेइ । भयणीसुयंति धूयावरंति कुमरं च खामेइ ॥ ७४१ ॥
राया भणेइ पिच्छह अहह अहो उत्तमाण नीयाणं । केरिसमंतरमेयं आमिअविसाणं व संजायं ? ॥ ७४२ ॥
धवलो करेइ एरिसमणत्थमुवगारिणोऽवि कुमरस्स । कुमरो एयस्स अणत्थकारिणो कुणइ उवयारं ॥ ७४३ ॥
जह जह कुमरस्स जसं धवलं लोअंमि वित्थरइ एवं । तह तह सो धवलोऽविहु खणे खणे होइ कालमुहो ॥७४४॥
तहवि कुमारेणं सो आणीओ नियगिहं सवहुमाणं । भुंजाविओ अ विस्सामिओ अ नियचंदसालाए ॥ ७४५ ॥
तत्थ ठिओ सो चिंतइ अहह अहो केरिसो विही वंको? । जमहं करेमि कज्जं तं तं मे निप्फलं होइ ॥ ७४६ ॥
एवं ठिएवि अज्जवि मारिज्जइ जइ इमो मए कहवि । ता एयाओ सिरीओ सव्वाओ हुंति मह चेव ॥ ७४७ ॥
अन्नं च इत्थ सत्तमभूमीए सुत्तओ इमो इक्को । ता हणिऊणं एयं रमणीवि वलावि माणेमि ॥ ७४८ ॥
इअ चिंतिऊण हिट्ठो धिट्ठो दुट्ठो निकिट्ठपाविट्ठो । असिधेणुं गहिऊणं पहाविओ कुमरवहणत्थं ॥ ७४९ ॥

एवं भणिऊण नरेसरेण अइवित्थरेण वीवाहं । काराविऊण दिन्नं हयगयमणिकंचणाईयं ॥ ६४९ ॥
तत्तो सिरिसिरिपालो नरनाहसमप्पियंमि आवासे । भुंजई सुहाइं जं पुन्नमेव मूलं हि सुक्खाणं ॥ ६५० ॥
रन्नो दंतम्मवि देसवाससगामाइआहिवत्तंपि । कुमरो न लेइ इक्कं थइयाइत्तं नु मग्गेइ ॥ ६५१ ॥
राया तं दिणंपि हु कम्मं दाऊण तस्स तुट्ठिकए । अन्नंतमाणणिज्जाण तेण दावेइ तंबोलं ॥ ६५२ ॥
इओ य—जइया समुद्दमज्झे पडिओ कुमरो तया धवलसिट्ठी । तेण कुमित्तेणं समं संतुट्ठो हिययमज्झंमि ॥ ६५३ ॥
लोयाण पच्चयत्थं धवलो पभणेइ अहह किं जायं । जं अम्हाणं पहु सो कुमरो पडिओ समुद्दंमि ॥ ६५४ ॥
हिययं पिट्टेइ सिरं च कुट्टए पुक्करेइ मुक्कसरं । धवलो मायाबहुलो हा कत्थ गओऽसि सामि ! तुमं ? ॥६५५॥
तं सोऊणं मयणाउ ताओ हाहारवं कुणंतीओ । पडियाउ मुच्छियाओ सहसा वज्जाहयाओव्व ॥ ६५६ ॥
जलणिहिसीयलपवणेण लद्धसंचेयणाउ ताउ पुणो । दुक्खभरपूरियाओ विमुक्कपुक्काउ रोयंति ॥ ६५७ ॥
हा पाणनाह गुणगणमणाह हा तिजयसारउवयार । हा चंदवयण हा कमलनयण हा रूवजियमयण ॥ ६५८ ॥
हाहा दीणाण अणाहयाण दीणाण मरणरहियाणं । सामिय ! तए विमुक्काण सरणमम्हाण को होही ? ॥६५९॥
तो धवलो सुयणोव्व जंपइ सुयणू ! करेह मा खेयं । एसोऽहं निच्चंपि हु तुम्ह दुक्खं हरिस्सामि ॥ ६६० ॥
तं सोऊणं ताओ माविसेसं दुक्खियाउ चिंतंति । नूणमणेणं पावेण चेव कयमेरिसमकज्जं ॥ ६६१ ॥

इत्थंतरे उच्छालियं जलेहिं, वियंभियं उब्भडमारुएहिं । समुन्नयं घोरघणावलीहिं, कडकियं रुहताडिल्लयाहिं ॥ ६६२ ॥

घोरंधयारेहिं विवड्ढियं च, रउद्दसद्देहिं समुट्ठियं च । अट्टट्टहासेहिं पयट्टियं च, सयं च उप्पायसएहिं जायं ॥ ६६३ ॥

तत्तो हल्लोहलिएसु तेसु पोएसु पोयलोएहिं । खलभलिअं जलजलिअं कलकलिअं मुच्छियं च खणं ॥ ६६४ ॥

डमडमडमंतडमरुयसद्दो अच्चंतरुद्दरूवधरो । पढमं च खित्तवालो पयडीहूओ सकरवालो ॥ ६६५ ॥

तो माणिपुन्नभद्दा कविलो तह पिंगलो इमे चउरो । गुरुमुग्गरवग्गकरा पयडीहूआ सुरा वीरा ॥ ६६६ ॥

कुमयंजणवामणपुप्फदंतनामेहिं दंडहत्थेहिं । पयडीहूअं च तओ चउहिंपि पडिहारदेवेहिं ॥ ६६७ ॥

चक्केसरी अ देवी जलंतचक्कद्दुयं भमाडंती । बहुदेवदेविसहिया पयडीहूआ भणइ एवं ॥ ६६८ ॥

रेरे गिएहह एयं पढमं दुब्बुद्धिदायगं पुरिसं । जं सव्वाणत्थाणं मूलं एसुच्चिय न अन्नो ॥ ६६९ ॥

तो झत्ति खित्तवालेण सो नरो बंधिऊण पाएहिं । अवलंबिओ य कूवयथंभंमि अहोमुहं काउं ॥ ६७० ॥

दाऊण मुहे असुइं खग्गेणं छिन्निऊण अंगाइं । सो दिसिपालाण बलिव्व दिन्नओ संतिकरणत्थं ॥ ६७१ ॥

तत्तो सो भयभीओ धवलो मयणाण ताण पिट्ठिठिओ । पभणेइ ममं रक्खह रक्खह सरणागयं निययं ॥ ६७२ ॥

ता चक्केसरिदेवी पभणइ हे दुट्ठ धिट्ठ पाविट्ठ । एयाण सरणगमणेण चेव मुक्कोऽसि जीवंतो ॥ ६७३ ॥

विणओणयाउ ताओ मयणाओ दोवि विम्हियमणाओ । भणियाओ देवीए सपसायं एरिसं वयणं ॥ ६७४ ॥
वच्छा ! वक्कह तुम्हतणउ गरुईरिद्धिममेउ । मासब्भिंतरि निच्छइण मिलिसइ धरहु म खेउ ॥ ६७५ ॥
एम भणेविणु चक्कहरि परिमलगुणिहिं विसाल । मयणह कंठिहिं पक्खिवइ सुरतरुकुसुमह माल ॥ ६७६ ॥
तुम्हह दुट्ठु न देक्खिमिइ मालह तणइ पमाणि । एम भणेविणु चक्कहरि देवी गई नियठाणि ॥ ६७७ ॥
एतानि त्रीण्यपि दोहाछंदांसि वोच्यानि ॥ पभणंति तओ तिन्निवि, ते पुरिसा सरलबुद्धिणो धवलं ।
दिट्ठं कुबुद्धिदायगफलं तए एरिसविवागं ॥ ६७८ ॥
एयाणं च मईणं मरणपभावेण जइवि जीवंतो । छुट्टोऽसि तहवि पावं पुणो करंतो लहसिऽणत्थं ॥ ६७९ ॥
जो पररमणीरमणिक्कलालसो होइ रागगहगहिओ । जइ सो वुच्चइ पुरिसो ता के खरकुक्कुरा अन्ने ? ॥ ६८० ॥
धिद्धी ताण नराणं जे पररमणीण रूवमित्तेणं । खुहिआ हणंति सव्वं कुलजससग्गापवग्गसुहं ॥ ६८१ ॥
जलहिंमि वहंताणं पोआणं जाव कइवयदिणाइं । जायाइं तओ पुणरवि धवलो चिंतेइ हिययंमि ॥ ६८२ ॥
अम्हो अहो मह पुन्नोदयत्ति जं सो उवद्दवो टलिओ । फलिया एसा य सिरी सव्वावि सुहेण मज्झेव ॥६८३॥
जई रमणीओ एयाओ कहवि मन्नंति मह कलत्तत्तं । ताऽहं हामि कयत्थो इंदाओ वा समब्भहिओ ॥६८४॥
इअ चिंतिऊण तेणं जा दूइमुहेण पत्थिया ताओ । ता ताहिं कुवियाहिं दूई निब्भत्थिया बाढं ॥ ६८५ ॥

तहविहु कामपिसायाहिट्ठिओ नट्ठनिम्मलविवेओ । तेणज्झवसाएणं खणंपि पावेइ नो सुक्खं ॥ ६८६ ॥
अन्नदिणे सो नारीवेसं काऊण कामगहगहिलो । मयणाणं आवासं सयं पविट्ठो सुपाविट्ठो ॥ ६८७ ॥
जाव पलोएइ तहिं ताव न पिच्छेइ ताउ मयणाओ । पुरओ ठिआउ मालाइसएण अद्दिस्सरूवाओ ॥ ६८८ ॥
सो रागंधो अंधुव्व जाव भमडेइ तत्थ पवडंतो । तो दासीहिं सुणउव्व कड्ढिओ कुट्टिऊण वहिं ॥ ६८९ ॥
इत्तो ते वोहित्था मग्गेणऽन्नेण निज्जमाणावि । सयमेव कुंकणतडे पत्ता मासंमि किंचूणे ॥ ६९० ॥
पढमं उत्तरिऊणं धवलो ज्जा जाइ पाहुडविहत्थो । रायकुलं ता पासइ नरवरपासंमि सिरिपालं ॥ ६९१ ॥
रायावि सत्थवाहस्स तस्स दावेइ गुरुयवहुमाणं । तंवोलं तेणं चिय सिरिपालेणं विसेसेणं ॥ ६९२ ॥
सिरिपालकुमारेणं नाओ सिट्ठी स दिट्ठमित्तोवि । सिट्ठी पुण सिरिपालं दट्ठूणं चिंतए एवं ॥ ६९३ ॥
धिद्धी किं सो एसो सिरिपालो धवलसिट्ठीणो कालो । किंवा तेण सरिच्छो अन्नो पुरिसो इमो कोऽवि ? ॥ ६९४ ॥
ठाऊण खणं नरवरसहाइ जा उट्ठिओ धवलसिट्ठी । पडिहाराओ पुच्छइ थइआइत्तो इमो को उ ? ॥ ६९५ ॥
तेणं कहिओ सव्वोऽवि तस्स कुमरस्स चरिअवुत्तंतो । तं सोऊणं सिट्ठी जाओ वज्जाहउव्व दुही ॥ ६९६ ॥
चिंतेइ हिययमज्झे हीही विहिविलसिएण विसमेण । जं जं करेमि कज्जं तं तं मे होइ विवरीयं ॥ ६९७ ॥
एसो सो सिरिपालो जाओ जामाउओ नरिंदस्स । गुरुओ ममावराहो किं होही तं न याणामि ॥ ६९८ ॥

उम्मग्गमुक्कपाओ पडिओ सो सत्तमाउ भूमीओ । छुरिआइ उरे विद्धो मुक्को पाणेहिं पावुत्ति ॥ ७५० ॥
सो सत्तमभूमीओ पडिओ पत्तो अ सत्तमिं भूमिं । नरयस्स तारिसाणं समत्थि ठाणं किमन्नत्थ ? ॥ ७५१ ॥
तं दट्ठूण पभाए लोओ चिंतइ इमाइ चिट्ठाए । मरहणणत्थकुमेसो नज्जइ आहाविओ नूणं ॥ ७५२ ॥
अहह अहो अहमत्तं एयस्स कुवेरमिट्ठिणो नूणं । जो उवयारिक्कपरे कुमरेऽवि करेइ वहबुद्धिं ॥ ७५३ ॥
एएणं पावेणं जो दोहो चिंतिओ कुमारस्स । सो एअस्सवि पडिओ अहो महप्पाण माहप्पं ॥ ७५४ ॥
कुमरोऽवि हु तच्चरिअं चिंतंतो सोइऊण खणमिक्कं । काऊण पेअकिच्चं दावेइ जलंजलिं तस्स ॥ ७५५ ॥
नरबुद्धिदाइणो जे मित्ता धवलस्स आसि तिन्नेव । ते सव्वाइ सिरीए कमरेणऽहिगारिणो ठविआ ॥ ७५६ ॥
मयणाविगेण सहिओ कुमरो तत्थ ट्ठिओ समाहीए । केवलसुहाइं भुंजइ मुणिव्व गुत्तित्तयसमेओ ॥ ७५७ ॥
अन्नदिणे सो कमरो रयवाडीए गओ सपरिवारो । पिच्छइ एगं सत्थं उत्तरियं नयरउज्जाणे ॥ ७५८ ॥
जो तत्थ सत्थवाहो सोवि हु कुमरं समागयं दट्ठुं । चित्तूण भिट्टणाइं पणमइ पाए कमारस्स ॥ ७५९ ॥
कुमरेण पुच्छिओ सो सत्थाहिव ! आगओ तुमं कत्तो ? । पुरओवि कत्थ गच्छसि किं कत्थवि
दिट्ठमच्छरियं ? ॥ ७६० ॥
तो भणइ सत्थवाहो कंतिनयरीओ आगओ अहयं । गच्छामि कंबुदीवं निसुणसु अच्छेरयं एयं ॥ ७६१ ॥

इत्तो य जोयणसए कुंडलनयरं समत्थि विक्खायं। तत्थऽत्थि गुरुपयावो राया सिरिमगरकेउत्ति ॥ ७६२ ॥
तस्स कप्पूरतिलया देवी कप्पूरविमलसीलगुणा। तक्कुच्छिभवा सुंदरपुरंदरक्खा दुवे पुत्ता ॥ ७६३ ॥
ताण उवरिं च एगा पुत्ती गुणसुंदरित्ति नामेणं। जा रूवेणं रंभा बंभी अ कलाकलावेणं ॥ ७६४ ॥
तीए कया पइन्ना जो मं वीणाकलाइ निज्जिणइ। सो चेव मज्झ भत्ता अन्नेहिं न किंपि मह कज्जं ॥ ७६५ ॥
तं सोऊणं पत्ता तत्थ नरिंदाण नंदणाऽणेगे। वीणाए अब्भासं कुणमाणा संति पइदिवसं ॥ ७६६ ॥
मासे मासे तेसिं होइ परिक्खा परं न केणावि। सा वीणाए जिप्पइ पच्चक्खसरस्सईतुल्ला ॥ ७६७ ॥
एगपरिक्खादिवसे दिट्ठा सा तत्थ देव! अम्हेहिं। रमणीण सिरोरयणं सा पुरिसाणं तुमं देव! ॥ ७६८ ॥
अघडंतोवि हु जइ कहवि होइ दुण्हंपि तुम्ह संयोगो। ता देव! पयावइणो एस पयासो हवइ सहलो ॥ ७६९ ॥
तं सोऊणं कुमरो सत्थाहिवइं पसत्थवत्थेहिं। पहिराविऊण संज्ञासमये पत्तो नियावासं ॥ ७७० ॥
चिंतइ तओ कुमरो कह पिक्खिस्सं कुऊहलं एयं?। अहवा नवपयझाणं इत्थ पमाणं किमन्नेणं? ॥ ७७१ ॥
इअ चिंतिऊण सम्मं नवपयझाणं मणंमि ठावित्ता। तह झाइउं पवत्तो कुमरो जह तक्खणा चेव ॥ ७७२ ॥
सोहम्मकप्पवासी देवो विमलेसरो समणुपत्तो। करकलिउत्तमहारो कुमरं पइ जंपए एवं ॥ ७७३ ॥
इच्छाकृतिर्व्योमगतिः कलासु, प्रौढिर्जयः सर्वविषापहारः। कण्ठस्थिते यत्र भवत्यवश्यं,
कुमार! हारं तममुं गृहाण ॥ ७७४ ॥

एवं वदन्नेव स सिद्धचक्रा-धिष्ठायकः श्रीविमलेशदेवः । कुमारकण्ठे विनिवेश्य हारं, जगाम धामाद्भुतमात्मधाम ॥ ७७५ ॥

तं लद्धूण कुमारो निच्चिंतो सुत्तओ अह पभाए । उट्ठंतोऽवि हु कुंडलपुरगमणं निअमणे कुणइ ॥ ७७६ ॥

हारपभावेणं कयवामणरूवो गओ पुरे तत्थ । पासइ वीणाहत्थे रायकुमारे ससिंगारे ॥ ७७७ ॥

कुमरो वामणरूवो रायकुमारेहिं सह गओ तत्थ । जत्थऽत्थि उवज्झाओ वीणासत्थाइं पाढंतो ॥ ७७८ ॥

जह जह उवज्झायं पइ वामणओ कहइ मंऽपि पाढेह । तह तह रायकुमारा हसंति सव्वे हडहडत्ति ॥ ७७९ ॥

दट्ठुं अपाढयंतं उवज्झायं झत्ति तस्स वामणओ । अप्पेइ हत्थखग्गं हेलाए अइमहग्घंपि ॥ ७८० ॥

तो उवज्झाओ तं आयरेण पुरओ निवेसइत्ताणं । अप्पेइ सिक्खणत्थं निअवीणं तस्स हत्थंमि ॥ ७८१ ॥

वामणओ तं वीणं विवरीयत्तेण पाणिणा लिंतो । तंतिं वा तोडंतो फोडंतो तुंबयं वावि ॥ ७८२ ॥

सव्वेसिं कुमाराणं हासरसं चेव वड्ढयंतोवि । केवलदाणबलेणं अग्घइ उवज्झायपासंमि ॥ ७८३ ॥

सोऽवि परिक्खासमए रंजिज्जंतोवि तेहिं सव्वेहिं । कुंडलदाणवसेणं कुमरिगिहाए गओ झत्ति ॥ ७८४ ॥

तं कयइच्छारूवं कुमरी पासेइ निरुवमसरूवं । अन्ने वामणरूवं पासंति निवाइणो सव्वे ॥ ७८५ ॥

चिंतइ मणे कुमारी मज्झ पइन्ना इमेण जइ पुन्ना । ताऽहं पुन्नपइन्ना अप्पं मन्नेमि कयपुन्नं ॥ ७८६ ॥
जइ पुण मज्झ पइन्ना इमिणावि ण पूरिया अहन्नाए । ताहं विहिअपइन्ना सवेरिणी चेव संजाया ॥७८७॥
उवज्झायाएसेणं तेहिं कुमारेहिं दंसियं जाव । वीणाए कुसलत्तं ताव कुमारीवि दंसेइ ॥ ७८८ ॥
तीए कुमारिकलाए संकुडियं सयलरायकुमराणं । वीणाए कुसलत्तं चंदकलाइव्व कमलवणं ॥ ७८९ ॥
तं च कुमारीइ कलं सयलोवि जणो पसंसए जाव । ताव कुमारो वामणरूवधरो वज्जरइ एवं ॥ ७९० ॥
अहो सुजाणो कुंडल–पुरलोओ केरिसो इमो सव्वो । तो संकिआ कुमारी उवहसिउं मन्नए अप्पं ॥ ७९१ ॥
अप्पेइ नियं वीणं तस्स कुमारस्स रायधूयावि । कुमरोवि सारिऊणं तं च असुद्धं कहइ एवं ॥ ७९२ ॥
तंती सगब्भरूवा गलगहियं तुंबयं च एयाए । दंडोऽवि अग्गिदड्ढो तेण असुद्धा मए कहिया ॥ ७९३ ॥
ते दंसिऊण सम्मं आसारेऊण वायए जाव । ताव पसुव्व जणो सव्वोवि अचेयणो जाओ ॥ ७९४ ॥
कस्सवि मुद्दारयणं कस्सवि कडयं च कुंडलं मउलं । कस्सावि उत्तरीयं गहिऊण कओ अ उक्करडो ॥ ७९५ ॥
अह जग्गियंमि लोए अच्छरिअं पासिऊण सा कुमरी । धन्ना पुन्नपइन्ना वरइ कुमारं तिजयसारं ॥ ७९६ ॥
रायाईओ अ जणो जा चिंतइ वामणो हहा वरिओ । ताव कुमारो दंसइ सहावरूवं नियं झत्ति ॥ ७९७ ॥
आणंदिओ अ राया परिणावेऊण तेण निअधूयं । दावेइ हयगयाई धणकंचणपूरियं भवणं ॥ ७९८ ॥

तत्थ ठिओ सिरिपालो पुन्नविसालो महामुयालो अ । गुणसुंदरीसमेओ निच्चंपि करेइ लीलाओ ॥ ७९९ ॥
अन्नदिणे नयराओ रयवाडीए गएण कुमरेण । दिट्ठो एगो पहिओ विसेसवत्तं च सो पुट्ठो ॥ ८०० ॥
सो भणइ देव ! कुंडिणपुराउ पट्टाव्णीइ पट्ठविओ । नयरंमि पइट्ठाणे इब्भेण धणावहेणाहं ॥ ८०१ ॥
आगच्छंतेण मए कंचणपुरनामयंमि नयरंमि । जं अच्छरिअं दिट्ठं पुरिसुत्तम ! तं निसामेह ॥ ८०२ ॥
तत्थऽत्थि कंचणपुरे राया सिरिवज्जसेणनामुत्ति । तस्सऽत्थि पट्टदेवी कंचणमालत्ति विक्खाया ॥ ८०३ ॥
तीए कुच्छिसमुब्भवा पुत्ता चत्तारि संति सोंडीरा । जसधवल जसोहर-वयरसिंह-गंधव्वनामाणो ॥ ८०४ ॥
ताण उवरिं च एगा पुत्ती तियलुक्कसुंदरी अत्थि । तिअलोएवि न अन्ना जीए पडिच्छंदए कन्ना ॥ ८०५ ॥
तीए अणुरूववरं अलहंतेणं च तेण नरवइणा । पारद्धो अत्थि तहिं सयंवरामंडवो देव ! ॥ ८०६ ॥
तत्थऽत्थि सुविच्छिन्नो उत्तुंगो मूलमंडवो रम्मो । माणिकंचणथंभट्ठिअपुत्तलियासोहि अजणोहो ॥ ८०७ ॥
तत्तो नऊणसिग्गं रइआ कोऊहलेहिं परिकलिआ । मंचाइमंचसेणी सग्गविमाणावलिसरिच्छा ॥ ८०८ ॥
जे संति निमंतिअनरवराण पडिवत्तिगउरवनिमित्तं । तत्थ कणतिणसमूहा ते गरुया गिरिवरेहिंतो ॥ ८०९ ॥
आसाढपढमपक्खे बीयाए अत्थि तत्थ सुमुहुत्तो । कल्ले सा पुण बीआ मग्गो पुण जोअणे तीसं ॥ ८१० ॥
तं सोऊणं कुमरेण तस्स पहिअस्स दाविअं दाणं । निअतुरयकंठकंदलभूसणसोवन्नसंकलयं ॥ ८११ ॥

कुमरो अ निआवासं पत्तो चिंतेइ पच्छिमनिसाए । काऊण खुज्जरूवं तंपि हु गंतूण पिच्छामि ॥ ८१२ ॥
हारस्स पभावेणं संपत्तो तत्थ खुज्जरूवेणं । पिच्छेइ रायचक्कं उवविट्ठं उच्चमंचेसु ॥ ८१३ ॥
कुमरोवि खुज्जरूवो सयंवरामंडवंमि पविसंतो । पडिहारेण निसिद्धो देइ तओ तस्स करकडयं ॥ ८१४ ॥
पत्तो अ मूलमंडवथंभट्ठिअपुत्तलीण पासंमि । चिट्ठइ सुहं निसन्नो कुमरो कयाकित्तिमकुरूवो ॥ ८१५ ॥
तं उच्चपिट्ठिदेसं संकुडियउरं च चिविडनासउडं । रासहदंतं तह उद्धहुट्ठयं कविलकेससिरं ॥ ८१६ ॥
पिंगलनयणं च पलोइऊण लोया भणंति भो खुज्ज! । कज्जेण केण पत्तो तुमंति? तत्तो भणइ सोऽवि ॥८१७॥
जेण कज्जेण तुब्भे सव्वे अच्छेह आगया इत्थ । तेणं चिअ कज्जेणं अहयंपि समागओ एसो ॥ ८१८ ॥
हडहड हसंति सव्वे अहो इमो एरिसो सरूवोवि । जइ न वरिस्सइ नरवरधूया तो सा कहं होही? ॥८१९॥
इत्थंतरंमि नरवरधूया नरवरविमाणमारूढा । खीरोदगवरवत्था मुत्ताहलनिम्मलाहरणा ॥ ८२० ॥
करकलिअविमलमाला समागया मूलमंडवे जाव । ता सहसाच्चिअ कुमरं सहावरूवं पलोएइ ॥ ८२१ ॥
तं दट्ठूण पमुइयचित्ता चिंतेइ सा निवइधूया । रे मण! आणंदेणं वट्टसु एयस्स लंभेणं ॥ ८२२ ॥
धन्ना कयपुन्नाऽहं महंतभागोदओऽवि मह अत्थि । मह मणजलनिहिचंदो जं एस समागओ कोऽवि ॥८२३॥
कुमरोवि तीइ दिट्ठिं दट्ठूणं साणुराग सकडक्खं । दंसेइ खुज्जयंपि हु अप्पाणं अंतरंतरियं ॥ ८२४ ॥

॥ ३३ ॥

इत्तोवि हु पडिहारी जं जं वन्नेइ नरवरं तं तं । विक्खोडेइ कुमारी रूववओदेसदोसेहिं ॥ ८२५ ॥
जो जइआ वन्निज्जइ सो तइआ होइसरयससिवयणो । जो जइआ हीलिज्जइ सो तइआ होइ सामसुहो ॥८२६॥
जा पडिहारी थक्का सयलं निवमण्डलंपि वन्नित्ता । ताव कुमारी सपिअं खुज्जं पासेइ सविलक्खा ॥ ८२७ ॥
इत्थंतरंमि थंभट्ठिआइ वरपुत्तलीइ वयणंमि । होऊण हारहिट्ठायग देवो एरिसं भणइ ॥ ८२८ ॥
यदि धन्याऽसि विज्ञाऽसि, जानासि च गुणान्तरम् । तदेनं कुब्जकाकारं, वृणु वत्से ! नरोत्तमम् ॥ ८२९ ॥
तं सोऊण कुमारी वरेइ तं झत्ति कुज्जरूवंपि । कुमरो पुण सविसेसं दंसेइ कुरूवमप्पाणं ॥ ८३० ॥
इत्थंतरंमि सव्वे रायाणो अक्खिवंति तं खुज्जं । रे रे मुंचसु एयं वरमालं अप्पणो कालं ॥ ८३१ ॥
जइ किरि मुद्धा एसा न मुणेइ गुणागुणंपि पुरिसाणं । तहवि हु एरिस कन्नारयणं खुज्जस्स न सहामो ॥८३२॥
ता झत्ति चयसु मालं नो वा अम्हं करालकरवालो । एसो तुहगलनालं लुणिही नूणं सवरमालं ॥ ८३३ ॥
हसिऊण भणइ खुज्जो जइ किरि तुम्भे इमीइ नो वरिया । दोहग्गदड्ढदेहा कीस न रूसेह ता विहिणो ?॥८३४॥
इण्हिं पुण तुम्हाणं परित्थिअहिलासविहिअपावाणं । मोहणखमं इमं मे असिधारा तित्थमेवऽत्थि ॥ ८३५ ॥
इअ भणिऊणं तेसिं खुज्जेणं दंसिया तहा हत्था । जह ते भीइविहत्था सव्वेऽवि दिसोदिसं नट्ठा ॥ ८३६ ॥
खुज्जेण तेण तह कहवि दंसिओ विक्कमो रणे तत्थ । जह रंजिअचित्तेहिं सुरेहिं मुक्का कुसुमवुट्ठी ॥ ८३७ ॥

तं दट्ठूणं सिरिवज्जसेणरायावि रंजिओ भणइ । जह पयडियं वलं तह रूवं पयडेसु वच्छ ! नियं ॥ ८३८ ॥
तक्कालं च कुमारं सहावरूवं पलोइऊण निवो । परिणाविअ नियधूयं साणंदो देइ आवासं ॥ ८३९ ॥
तत्थ ठिओ सिरिपालो कुमरो तियलुक्कसुंदरीसहिओ । पावइ परमाणंदं जीवो जह भावणासहिओ ॥ ८४० ॥
अन्नदिणे कोइ चरो रायसहाए समागओ भणइ । देवदलपट्टणंमी अत्थि नरिंदो धरापालो ॥ ८४१ ॥
तस्सुत्तमरायाणं पुत्तीओ राणियाउ चुलसीई । ताण मज्झंमि पढमा गुणमाला अत्थि सविवेया ॥ ८४२ ॥
तीए य पंच पुत्ता हिरण्णगब्भो य नेहलो जोहो । विजियारी अ सुकन्नो ताणुवरिं पुत्तिया चेगा ॥ ८४३ ॥
सा नामेणं सिंगारसुंदरि सिंगारिणी तिलुक्कस्स । रूवकलागुणपुन्ना तारुण्णालंकिअसरीरा ॥ ८४४ ॥
तीए जिणधम्मरयाइ पंडिआ तह विअक्खणा पउणा । निउणा दक्खत्ति सहीण पंचगं अत्थि जिणभत्तं ॥८४५॥
ताणं पुरो कुमारी भणेइ अम्हाण जिणमयरयाणं । जइ कोइ होइ जिणमयाविऊ वरो तो वरं होइ ॥ ८४६ ॥
जेणं वरो वरिज्जइ मणनिव्वुइकारणेण कन्नाहिं । सा पुण धम्मविरोहे पइपत्तीणं कओ होइ ? ॥ ८४७ ॥
तम्हा अम्हेहिं परिक्खिऊण सम्मं जिणिंदधम्मंमि । जो होइ निच्चलमणो सो चेव वरो वरेअव्वो ॥ ८४८ ॥
भणिअं च पंडिआए सामिणि ! जुत्तं तए इमं वुत्तं । किंतु निरुत्तो भावो परस्स नज्जइ कवित्तेणं ॥ ८४९ ॥
ता काऊण समस्सापयाइं साहिट्ठिपूरणिज्जाइं । अप्पेह जेहिं नज्जइ सुहासुहो धम्मपरिणामो ॥ ८५० ॥

तो तीए कुमरीए अत्थि पइन्ना इमा कया जो उ। चित्तगयसमस्साओ पुरिस्सइ सो वरेअव्वो ॥ ८५१ ॥
सोऊण तं पसिद्धिं समागयाणेगपंडिया पुरिसा। पूरंति समस्साओ परं न तीए मणगयाओ ॥ ८५२ ॥
एवं सा निवधूया सुपंडियाईहिं पंचहि सहीहिं। सहिया चित्तपरिक्खं कुणमाणा वट्टइ जणाणं ॥ ८५३ ॥
तं सोऊणं सव्वो महाजणो भणइ केरिसं चुज्जं। पूरिज्जंति समस्सा किं केणवि परमणगयाओ? ॥ ८५४ ॥
तं सोऊण कुमरो धणियं संजायमणचमक्कारो। पत्तो नियआवासं पुणो पभायंमि चिंतेइ ॥ ८५५ ॥
हारस्स पभावेणं मह गमणं होउ पट्टणे तत्थ। जत्थऽत्थि रायकन्ना विहियपइन्ना समस्साहिं ॥ ८५६ ॥
पत्तो अ तक्खणं निय महावरुद्देण मंडवे तत्थ। जत्थत्थि रायपुत्ती संजुता पंचहिं सहीहिं ॥ ८५७ ॥
दट्टूण तं कुमारं मारोवमरूवमसमलायण्णं। नरवरधूयावि खणं विम्हिअचित्ता विचिंतेइ ॥ ८५८ ॥
जइ कहवि हु एस मणोगयाउ पूरेइ मह समस्साओ। ताहं तिन्नपइन्ना हवेमि धन्ना सुकयपुन्ना ॥ ८५९ ॥
पुच्छइ तओ कुमारो कहह समस्सापयाइं निययाइं। तो कुमरिसंनिया पंडियावि पढमं पयं पढइ।
'मणुवंछिय फल होइ' ॥ ८६० ॥
एसा सहीमुहेणं जं कहइ समस्सापयं मणेणावि। पूरेयव्वं केणवि पुत्तलयमुहेण हेलाए ॥ ८६१ ॥
इय चिंतिऊण पासट्ठियस्स थंभस्स पुत्तलयसीसे। कुमरेण करो दिन्नो ता पुत्तलओ भणइ एवं ॥ ८६२ ॥

अरिहंताईनवपय निअमणु धरइ जु कोइ । निच्छइ तसु नरसेहरह मणुवंछिअ फल होइ ॥ ८६३ ॥

तओ विअक्खणा पढेइ--अवर म झंखहु आल । तओ कुमरकरपावित्तो पूरेइ--

अरिहंत देव सुसाधु गुरु धम्म तु दयाविसाल । मंतुत्तम नवकार पर अवर म झंखहु आल ॥ ८६४ ॥

तओ पउणा पढेइ--' करि सफलउं अप्पाणु ' पुत्तलओ पुरेइ--

आराहिय धुरि देवगुरु देहि सुपत्तिहिं दाणु । तवसंजमउवयार करि करि सफलउं अप्पाणु ॥ ८६५ ॥

तओ निउणा पढेइ--' जित्तउं लिहिउं निलाडि ' पुत्तलओ भणेइ--

अरि मन अप्पउं खंचि धरि चिंता जालिम पाडि । फलु तित्तउं परिपामीयइ जित्तउं लिहिउं निलाडि ॥८६६॥

तओ दक्खा पढेइ--' तसु तिहुयण जण दासु ', तओ पुत्तलओ भणेइ--

अत्थि भवंतरसंचिउं पुण्ण समग्गल जासु । तसु बल तसु मइ तसु सिरिय तसु तिहुयणजण दासु ॥८६७॥

दट्ठूण तं समस्सापूरणमइविम्हिया कुमारीवि । आणंदपुलइअंगी वरइ कुमारं तिजयसारं ॥ ८६८ ॥

रायपमुहोऽवि लोओ भणइ अहो चुज्जमेगमेयंति । जं पूरिज्जंति मणोगयाउ एवं समस्साओ ॥ ८६९ ॥

जं च इमं सकरेणं पुत्तलयमुहेण पूरणं ताणं । तं लोउत्तरचरिअं कुमरस्स करेइ अच्छरिअं ॥ ८७० ॥

राया नियधूयाए तीए पंचहिं सहीहिं सहियाए । कारेइ वित्थरेणं पाणिग्गहणं कुमारेणं ॥ ८७१ ॥

इत्थंतरंमि एगो भट्टो दट्ठूण कुमरमाहप्पं । पभणेइ उच्चसद्दं भो भो निसुणेह मह वयणं ॥ ८७२ ॥
कुल्लाग पुरे नयरे अत्थि नरिंदो पुरंदरो नाम । तस्सत्थि पट्टदेवी विजयानामेण सुपसिद्धा ॥ ८७३ ॥
हरिविक्कमनरविक्कमहरिसिसिरिसेणाइसत्तपुत्ताणं । उवरिंमि अत्थि एगा पुत्ती जयसुंदरीनाम ॥ ८७४ ॥
तीए कलाकलावं रूवं मोहग्गलडहलायन्नं । दट्ठूण भणइ राया कोणु इमीए वरो जुग्गो ? ॥ ८७५ ॥
तो तीए उवज्झाओ भणइ महाराय ! तुज्झ पुत्तीए । सयलकलासत्थाइं अवगाहंतीइ एयाए ॥ ८७६ ॥
सत्थपसत्थावसरं राहावेहस्स साहणसरूवं । विणएण अहं पुट्ठो कहियं च तयं मए एवं ॥ ८७७ ॥
मंडिज्जंते थंभट्ठिअट्ठ चक्काइं जंतजोगेणं । सिट्ठिविसिट्ठीकमेणं एगंतरियं भमंताइं ॥ ८७८ ॥
चक्कारयविवरोपरि राहानामेण कट्ठपुत्तलिया । ठविया हवेइ तीए वामच्छी किज्जए लक्खं ॥ ८७९ ॥
हिट्ठट्ठियतिल्लकडाहराहपडिबिंबलद्धलक्खेणं । उड्ढसरेण नरेणं तीए वेहो विंहो विहेयव्वो ॥ ८८० ॥
सो पुण केणवि विरलेण नेव विन्नायधणुहवेएण । उत्तमनरेण किज्जइ एरिसं लोए ॥ ८८१ ॥
विणयगा नेव गुणा संतंनरस्स किआ उ भावंता । कव्वं च नाडयंतं राहावेहंतमीमत्थं ॥ ८८२ ॥
तं सोऊणाभिमीए नरवर ! तुह नंदणाइ महसत्ति । बहुलोयाण समक्खं इमा पइन्ना कया अत्थि ॥ ८८३ ॥
जो किर मह दिट्ठीए राहावेहं करिस्सए कोऽवि । तं चेव निच्छएणं अहं वरिस्सामि नररयणं ॥ ८८४ ॥

एआइ पइन्नाए नज्जइ पुरिसुत्तमस्स कस्सवि । नूणं इमा भविस्सइ पत्ती धन्ना सुकयपुन्ना ॥ ८८५ ॥
ता तुज्झेऽवि नरेसर ! एवं चिंतं चएवि वेगेण । कारेह वित्थरेणं राहावेहस्स सामग्गिं ॥ ८८६ ॥
तं च तहा मंडाविअ रन्नावि निमन्तिया नरिंदा य । परमिक्केणवि केणवि राहावेहो न सो विहिओ ॥ ८८७ ॥
सोवि हु जइ होइ अणेण चेव कुमरेण गुरुपभावेणं । नो अन्नेणं केणवि होही सो निच्छओ एसो ॥ ८८८ ॥
एवं कहिऊण निआट्टियस्स भट्टस्स कुंडलं दाउं । कुमरोऽवि सपरिवारो निवदत्तावासमणुपत्तो ॥ ८८९ ॥
तत्थ ठिओ तं रयणिं रमणीगणरमणरंगरसवसओ । पच्चूसे पुण पत्तो कुल्लागपुरे तहच्चेव ॥ ८९० ॥
उवविट्ठे य नरिंदे मिलिए लोए अ कुमरिदिट्ठीए । कुमरेण कओ राहावेहो हारप्पभावेणं ॥ ८९१ ॥
वरिओ तीए जयसुंदरीइ कुमरो पमोयपुन्नाए । नरनाहोऽवि हु महया महेण कारेइ वीवाहं ॥ ८९२ ॥
नरवइदिन्नावासे सुक्खनिवासे रहेइ जा कुमरो । ता माउलनिवपुरिसा तस्साणयणत्थमनुपत्ता ॥ ८९३ ॥
कुमरो निअरमणीणं आणयणत्थं च पेसए पुरिसे । ताओवि सुंदरीओ सबंधुसहियाउ पत्ताओ ॥ ८९४ ॥
मिलिअं च तत्थ सिन्नं हयगयरहसुहडसंकुलं गरुयं । तेण समेओ कुमरो पत्तो ठाणाभिहाणपुरं ॥ ८९५ ॥
आणंदिओ अ माऊलराया तस्सुत्तमं सिरिं दट्ठुं । सुंदरिचउक्कसअं दट्ठूण पइं च मयणाओ ॥ ८९६ ॥
तत्तो माउलयनिवो अणेगनरनाहसंजुओ कुमरं । सिरिसिरिपालं थप्पइ रज्जे अभिसेअविहिपुव्वं ॥ ८९७ ॥

सिंहासणे निविट्ठो वरहारकिरीडकुंडलाहरणो । वरचमरछत्तपमुहेहिं रायचिन्हेहिं कयसोहो ॥ ९८ ॥
सिरिसिरिपालो राया नरवरसामंतमंतिपमुहेहिं । पणमिज्जइ बहुहयगयमणिमुत्तियपाहुडकरेहिं ॥ ९९ ॥
पवरहणासिरसेमेओ असंखचउरंगसिन्नपरिकरिओ । चल्लइ सिरिपालनिवो निअजणणीपायनमणत्थं ॥ १०० ॥
सोवि हु आगच्छंतो ठाणे ठाणे नरिंदविंदेहिं । बहुविहभिट्टणएहिं भिट्टिज्जइ लद्धमाणेहिं ॥ १०१ ॥
सोपारयंमि नयरे संपत्तो तत्थ परिसरमहीए । आवासिओ ससिन्नो सो सिरिपालो महीपालो ॥ १०२ ॥
पुच्छइ पट्टणपुरिसे जं सोपारयनिवो न दंसेइ । भत्तिं वा सत्तिं वा तं नाऊणं कहह तुरियं ॥ १०३ ॥
नाऊण तेहिं कहियं नरनाहो नामइत्थ अत्थि महसेणो । तारा य तस्स देवी तक्कुच्छिसमुब्भवा एगा ॥१०४॥
तिजयसिरितिलयभूया धूया सिरितिलयसुंदरीनामा । अज्जेव कहवि दुट्ठेण दीहपिट्ठेण सा दट्ठा ॥ १०५ ॥
विहिया बहुप्पयारा उवयारा मंतओसहिसमणीहिं । तहवि न तीए सामिअ ! कोऽविहु जाओ गुणविसेसो ॥१०६॥
तेण महादुक्खेणं पीडियहियओ नरेसरो सो उ । नो आगओऽत्थि इत्थं अपमाओ नेव कायव्वो ॥ १०७ ॥
राया भणेइ सा कत्थ ? अत्थि दंसेह मज्झ झत्ति तयं । जेणं किज्जइ कोऽवि हु उवयारो तीइ कन्नाए ॥१०८॥
एवं तेव भणंतो नरनाहो तुरयरयणमारुहिउं । जा जाइ पुराभिमुहं ता दिट्ठो बहुजणसमूहो ॥ १०९ ॥
तासं च नरवरेणं नूणं सा आणिया मसाणंमि । तहवि हु पिच्छामि तयं मा हु जियंती कहवि हुज्जा ॥११०॥

एवं च चिंतयंतो पत्तो सहसत्ति तत्थ नरनाहो। पभणेइ इक्कवारं मह दंसह झत्ति तं दट्ठुं ॥ १११ ॥
भणियं च तेहिं नरवर ! किं दंसिज्जइमयाइ वालाए ? । अम्हाणं सव्वस्सं अवहरियं अज्ज हय विहिणा ॥११२॥
राया भणेइ भो ! भो ! अहिदट्ठा मुच्छिया मयसारिच्छा । दीसंति तहवि तासिं जहा तहा दिज्जइ न दाहो ॥११३॥
तो तेहिं दंसिया सा चियासमीवंमि महियले मुक्का । कंठट्ठिअहारेणं रन्ना करवारिणा सित्ता ॥ ११४ ॥
तक्कालं सा वाला सुत्ताविवुध्धुव्व उट्ठिया झत्ति । विम्हियमणा य जंपइ ताय ! किमेसो जणसमूहो ? ॥ ११५ ॥
महसेणो साणंदो पभणइ वच्छे ! तुमं कओ आसि ? । जइ एस महाराओ नागच्छिज्जा कयपसाओ ॥ ११६ ॥
एएणं चिय दिन्ना तुह पाणा अज्ज परमपुरिसेणं । जेण चियाओ उत्तारिऊण उट्ठावियासि तुमं ॥ ११७ ॥
तो तीए साणंदं दिट्ठो सो समणसायरससंको । सिरिपालो भूवालो सिणिद्धमुद्धेहिं नयणेहिं ॥ ११८ ॥
महसेणो भणइ निवं अम्हं तुम्हेहिं जीविअं दिन्नं । तो जिविआओ अहियं एयं गिणहेह तुज्झेवि ॥ ११९ ॥
इअ भणिऊणं रन्ना नियकन्ना तस्स रायरायस्स । दिन्ना सा तेणावि हु परिणीआ झत्ति तत्थेव ॥ १२० ॥
तीए अ तिलयसुन्दरिसहियाओ ताउ अट्ठ मिलियाओ । सिरिपालस्स पिआओ मणोह-
राओ परं तहवि ॥ १२१ ॥
जह अट्ठदिसाहिं अलंकिओऽवि मेरू सरेइ उदयसिरिं । जह वंछइ जिणभत्तिं अडग्गमहिसीजुओऽवि हरी ॥१२२॥

अवि अट्ठदिट्ठिसहिओ जहा सुदिट्ठी समीहए विरइं । साहु जहऽट्ठपवयणमाइजुओवि हु सरइ समयं ॥१२३॥
जह जोई अट्ठमहासिद्धिसमिद्धोऽवि ईहए मुत्तिं । तह झायइ पढमपिअं अट्ठपियाहिं स महिओऽवि ॥ १२४ ॥
तो तीए उक्कंठियचित्तो जणणीइ नमणपवणो य । सो सिरिपालो राया पयाणढक्काओ दावेइ ॥ १२५ ॥
पवरो हयगयरहभडकन्नामणिरयणसत्थवत्थेहिं । भिट्टिज्जइ सो राया पए पए नरवरिंदेहिं ॥ १२६ ॥
एवं ठाणे ठाणे सो बहुसेणाविवड्ढियबलोहो । महिवीढे नइवड्ढियनीरो उयहिव्व वित्थरइ ॥ १२७ ॥
मरहट्ठय सोरट्ठय सलाडमेवाडपमुहभूवाले । साहंतो सिरिपालो मालवदेसं समणुपत्तो ॥ १२८ ॥
तं परचक्कागमणं सोऊणं चरमुहाओ अइगरुयं । सहसत्ति मालविंदो भयभीओ होइ गढसज्जो ॥ १२९ ॥
कणकट्ठतुसतणतिणजलइंधणसंगहा य किज्जंति । सज्जिज्जंति अ जंता तह सज्जिज्जंति वरसुहडा ॥ १३० ॥
एवं सा उज्जेणी नयरी बहुजणगणेहिं संकिन्ना । परिवेढिया समंता तेणं सिरिपालसिन्नेणं ॥ १३१ ॥
आवासिए अ सिन्ने रयणीए पढमजामसमयंमि । हारप्पभावेण सयं राया जणणीगिहं पत्तो ॥ १३२ ॥
आवासदुवारि ठिओ सिरिपालनरेसरो सुणइ ताव । कमलप्पभा पयंपइ बहुअं पइ एरिसं वयणं ॥ १३३ ॥
वच्छे ! परचक्केणं नयरी परिवेढिया समंतेणं । हल्लोहलिओ लोओ किं किं होही न याणामि ? ॥ १३४ ॥
वच्छस्स तस्स देसंतरंमि पत्तस्स वच्छरं जायं । वच्छे ! कावि न लब्भइ अज्जवि सुद्धी तुह पियस्स ॥ १३५ ॥

पभणेइ तओ मयणा मा मा मा माइ ! किंपि कुणसु भयं । नवपयझाणंमि मणे ठियंमि जं हुंति न भयाइं ॥१३६॥
जं अज्जं चिय संझासमए मह जिणवरिंदपडिमाओ । पूयंतीए जाओ कोइ अउव्वो सुहो भावो ॥ १३७ ॥
तेणं चिय अज्जवि मह मणंमि नो माइ माइ ! आणंदो । निक्कारणं सरीरे खणे खणे होइ रोमंचो ॥ १३८ ॥
अन्नं च मज्झ वामं नयणं वामो पओहरो चेव । तह फंदइ जह मन्ने अज्जेव मिलेइ तुह पुत्तो ॥ १३९ ॥
तं सोऊणं कमलप्पभावि आणंदिआ भणइ जाव । वच्छे ! सुलक्खणा तुह जीहा एअं हवउ एवं ॥ १४० ॥
ताव सिरिपालराया पियाइ धम्मंमि निच्चलमणाए । नाऊण सच्चवयणं वारं वारंति जंपेइ ॥ १४१ ॥
कमलप्पभा पयंपइ नूणमिणं मज्झ पुत्तवयणंति । मयणावि भणइ जिणमयवयणाइं किमन्नहा हुंति ? ॥१४२॥
उग्घाडियं दुवारं सिरिपालो नमइ जणणिपयजुयलं । दइअं च विणयपउणं संभासइ परमपिम्मेणं ॥ १४३ ॥
आरोविऊण खंधे जणणिं दइअं च लेवि हत्थेण । हारप्पभावउच्चिय पत्तो नियगुड्डरावासं ॥ १४४ ॥
तत्थ य जणणिं पणमित्तु नरवरो भद्दासणे सुहानिसन्नं । पभणेइ माय ! तुह पयपसायजणियं फलं एयं ॥१४५॥
पणमंति तओ ताओ अट्ठ एहुहाओ ससासुयाइ पए । अवि मयणसुंदरीए जिट्ठिए निययभइणीए ॥ १४६ ॥
अभिणंदियाउ ताओ ताहिं आणंदपूरियमणाहिं । सव्वोवि हु वुत्तंत्तो मयणमंजूसाइ कहिओ अ ॥ १४७ ॥
तासिं च नवएहंपि हु वत्थालंकारसारपरिवारं । देइ निवो साणंदो इक्किक्कं नाडयं चेव ॥ १४८ ॥

पुट्ठा जिट्ठा मयणा तुह जयणंपि हु कहं आणावेमि ? । तीए वुत्तं सो एउ कंठपीठट्ठियकुहाडो ॥१४९॥
तं च तहा दूयमुहेण उम्म रन्नो कहावियं जाव । ताव कुविओ अ मालवराया मंतीहिं भणिओ य ॥१५०॥
सामिअ ! अनमाणेणं समं विरोहो न किज्जए कहवि । ता तुरिअं चिय किज्जउ वयणं दूयस्स भणियमिणं ॥१५१॥
काऊणं च कुहाडं कंठे राया पभायसमयंमि । मंतिसामंतसहिओ जा पत्तो गुडुरदुवारे ॥ १५२ ॥
ताव सिरिपालरन्ना मोआवेऊण तं गलकुहाडं । पहिराविऊण वत्थालंकारे सारपरिवारो ॥ १५३ ॥
आणविओ अ मज्झे दिन्ने य वरासणंमि उवविट्ठो । सो पयपालो राया मयणाए एरिसं भणिओ ॥१५४॥
ताय ! तए जो तइया मह कम्मसमप्पिओ वरो कहिओ। तेणऽज्ज तुह गलाओ कुहाडओ फेडिओ एसो ॥१५५॥
तो सिम्हिओ अ मालवराया जामाउअंपि पणमेइ । पभणेइ अ सामि ! तुमं महप्पभावोऽवि नो नाओ ॥१५६॥
सिरिपालोऽवि नरिंदो पभणइ न हु एस मह पभावोत्ति । किंतु गुरुवइट्ठाणं एस पसाओ नवपयाणं ॥१५७॥
सोऊण तमन्भुयं तत्थेव समागओ ससग्गोऽवि । सोहग्गसुंदरीरूपसुंदरीपमुहपरिवारो ॥ १५८ ॥
मिलिए य सयणवग्गे आणंदभरे य वट्टमाणे अ । सिरिपालेणं रन्ना नाडयकरणं समाइट्ठं ॥ १५९ ॥
तो सत्ति पढमनाडयपडयमाणंदिअं समुट्ठेइ । पगमिक्का मूलनडी वहुंपि भणिया न उट्ठेइ ॥ १६० ॥
कह कहवि पेरिऊणं जाव समुट्ठाविया निरुच्छाहा । तो तीए सविसायं दूहयमेगं इमं पढियं ॥ १६१ ॥

कहिं मालव कहिं संखउरि कहिं बब्बर कहिं नट्ट । सुरसुंदरि नच्चावियइ दइविहिं दलवि मरट्ट ॥ १६२ ॥
तं वयणं सोऊणं जणणीजणयाइसयलपरिवारो ! चिंतइ विम्हियमणो एसा सुरसुंदरी कत्तो ? ॥ १६३ ॥
उवलक्खिया य जणणीकंठंमि विलग्गिऊण रोयंती । जणएणं सा भणिआ को वुत्तंतो इमो वच्छे ? ॥१६४॥
भणिअं च तओ तीए ताय ! तया तारिसीइ रिद्धीए । सहिया निएण पइणा संखपुरिपरिसरं पत्ता ॥ १६५ ॥
सुमुहुत्तकए वाहिं ठिओ अ जामाउओ स तुम्हाणं । सुहडाणं परिवारो बहुओ अ गओ सगेहेसुं ॥ १६६ ॥
रयणीए पुरवाहिं ठिआण अम्हाण निब्भयमणाणं । हणि मारित्ति करिंती पडिआ एगा महाधाडी ॥१६७॥
तो सहसा सो नट्ठो तुम्हं जामाउओ ममं मुत्तुं । धाडीभडेहिं ताए सिरीइ सहिया अहं गहिया ॥ १६८ ॥
नीआ य तेहिं नेपालमंडले विक्किआ य मुल्लेणं ॥ गाहिआ य सत्थवइणा एगेणं रिद्धिमंतेणं ॥ १६९ ॥
तेणावि ससत्थेणं नेऊणं सह बब्बरकुलंमि । महकालरायनयरे हट्टे धारिऊण विक्किणिया ॥ १७० ॥
एगाए गणियाए गहिऊणं नट्टगीयनिउणाए । तह सिक्खविआ य अहं जह जाया नट्टिया निउणा ॥ १७१ ॥
महकालनामएणं बब्बरकूलस्स सामिणा तत्तो । नडपेडएण सहिया गहियाऽहं नाडयपिएणं ॥ १७२ ॥
नाणाविहनट्टेहिं तेण नच्चाविऊण धूयाए । मयणसेणाइ पइणो दिन्ना नवनाडयसमेआ ॥ १७३ ॥
तस्स य पुरओ नच्चंतिआइ जायाइं इत्तिअ दिणाइं । परमहुणा सकुडुंबं दट्ठूणं दुक्खमुल्लासियं ॥ १७४ ॥

तइया नियगुरुयत्तं मयणाइ विडंबणं च दट्ठूणं । जो अ मए मुद्धाए अखब्बगब्बो कओ आसि ॥ १७५ ॥
तं भंजिऊण मयणा पइणो नरनाहनामियचलणस्स । जेणाहं दासत्तं कराविया तं जयइ कम्मं ॥ १७६ ॥
इत्तियमित्तं मह भइणी मयणा धन्नाण धूरि लहइ लिहं । जीए निम्मलसीलं फलियं एयारिसफलेहिं ॥ १७७ ॥
कयपावाण जियाणं मज्झे पढमा अहं न संदेहो । कुलसीलवज्जियाए चरियं एयारिसं जीए ॥ १७८ ॥
मयणाए जिणधम्मो फलिओ कप्पद्दुमुव्व सुफलेहिं । मह पुण मिच्छाधम्मो जाओ विसपायवसरिच्छो ॥ १७९ ॥
मयणा निय कुलउज्जालणिक्कमाणिक्कदीविया जाया । अहयं तु चीडउम्माडियव्व धणजाणिअमालिन्ना ॥ १८० ॥
मयणं दट्ठूण जणा जणइ सम्मत्तमत्तसीलेसु । मं दट्ठूणं मिच्छत्तदप्पकंदप्पभावेसु ॥ १८१ ॥
इच्चाइ वण्णंतीए तीए सुरसुंदरीइ लोआणं । उप्पाइओ पमोओ जो सो नहु नाडएहिं पुरा ॥ १८२ ॥
सिरिपालेणं रन्ना वेगेणाणाविओ अ अरिदमणो । सुरसुंदरी य दिन्ना बहुरिद्धिसमन्निया तस्स ॥ १८३ ॥
सुरसुंदरिमाहिरणं अरिदमणेणावि सुद्धसम्मत्तं । सिरिपालरायमयणापसायओ चेव संपत्तं ॥ १८४ ॥
जे ते कुट्ठियपुरिसा सत्त सया आसि तेऽवि मयणाए । वयणेण विहियधम्मा संजाया संति नीरोगा ॥ १८५ ॥
तेसि हु सिरिसिरिपालं सयाल्लं पणमयंति भत्तीए । रायाति कयवसाओ ते सव्वे राणए कुणइ ॥ १८६ ॥
मइसागरोऽवि मंती आगंतूणं नमेइ निवपाए । सोऽवि पुव्वंव रन्ना कओ अमच्चो मुहरकिच्चो ॥ १८७ ॥

सुसुराण सालयाणं माउलपमुहाण नरवराणं च । अन्नेसिंपि भडाणं बहुमाणं देइ सो राया ॥ ९८८ ॥
ते सव्वेऽवि बहुभत्तिसंजुया भालमिलियकरकमला । सेवंति सया कालं तं चिय सिरिपालभूवालं ॥ ९८९ ॥
अह अन्नदिणे मइसायरेण सामंतमंतिकलिएणं । विन्नत्तो नरनाहो भूमंडलमिलियभालेणं ॥ ९९० ॥
देव ! तुमं वालोवि हु पियपट्टे ठाविओऽवि दुट्ठेणं । उट्ठाविओऽसि जेणं सो तुह सत्तू न संदेहो ॥ ९९१ ॥
संतेऽवि हु सामत्थे जो पिअरज्जंपि सत्तुणा गहिअं । नो मोआवइ सिग्घं सो लोए होइ हसणिज्जो ॥ ९९२ ॥
एसो सामिय ! सयलो तुम्हाणं ऋद्धिसिन्नवित्थारो । पावेइ किं फलं जइ न हु लिज्जइ त्तं निअं रज्जं ॥ ९९३ ॥
ता काऊण पसायं सामिअ ! गिण्हेह तं निअं रज्जं । जं पिअपट्टनिविट्ठे पइं दिट्ठे मे सुहं होही ॥ ९९४ ॥
तो पभणइ नरनाहो अमच्च ! सच्चं तए इमं भणिअं । किंतु उवायचउक्कमेण किज्जंति कज्जाइं ॥ ९९५ ॥
जइ सामेणं सिज्झइ कज्जं ता किं विहिज्जए दंडो ? । जइ समइ सक्कराए पित्तं ता किं पटोलाए ? ॥ ९९६ ॥
तत्तो मंती पभणइ अहो पहो ! ते वओऽहिआ बुद्धी । गंभीरया समुद्दाहिआ महीओऽहिआ खंती ॥ ९९७ ॥
ता पेसिज्जउ एसो चउरमुहो नाम दिअवरो दूओ । जो दूअगुणसमेओ अत्थि जए इत्थ विक्खाओ ॥ ९९८ ॥
सो ओअतेअमइबलकलिओ सम्माणिऊण भूवइणा । संपेसिओ तुरंतो पत्तो चंपाइ नयरीए ॥ ९९९ ॥
तत्थाजिअसेणनरेसरस्स पुरओ पसन्नवयणेहिं ! । सो दूओ चउरमुहो एवं भणिउं समाढत्तो ॥ १००० ॥

निअया न केऽवि अम्हे तस्स न सो कोऽवि अम्ह निअओत्ति । सो अम्हाणं सत्तु अम्हेवि अ सत्तुणो तस्स ॥ १०१४ ॥
जं जीवंतो मुक्को सो तइआ बालओत्ति करुणाए । तेणऽम्हे हीणबला सो बलिओ वड्ढिओ तुमए ॥ १०१५ ॥
निअजीविअस्स नाहं रुट्ठो रुट्ठो हु तस्स जमराया । जेणाहं निच्चिंतो सुत्तो सीहुव्व जग्गविओ ॥ १०१६ ॥
जं तं दूओऽसि दिओऽसि तेणं मुक्कोऽसि गच्छ जीवंतो । तुह सामिअहणणत्थं एसोऽहं आगओ सिग्घं ॥ १०१७ ॥
दूओवि दुअं गंतुं सव्वं निअसामिणो निवेएइ । तत्तो सो सिरिपालो भूवालो चलिओ सबलो ॥ १०१८ ॥
चंपाए सीमाए गंतूणावासिअं समग्गंपि । सिरिपालरायसिन्नं ताडिणीतडउच्चभूमीए ॥ १०१९ ॥
सो अजिअसेणरायावि सम्मुहो आविऊण तत्थेव । आवासिओ अ अभिमुहमहीइ सिन्नेण संजुत्तो ॥ १०२० ॥
सोहिज्जइ रणभूमी किज्जइ पूआ य सयलसत्थाणं । सुहडाणं च पसंसा किज्जइ भट्टेहिं उच्चसरं ॥ १०२१ ॥
किज्जंति भूहरीओ सुहडाणं चारुचंदणरसेण । पूरिज्जंति अ सिहरा चंपयकुसुमेहिं पवरेहिं ॥ १०२२ ॥
वामपयतोडरेहिं दाहिणकरचारुवीरवलएहिं । वारणयचामरेहिं नज्जंति फुडं महासुहडा ॥ १०२३ ॥
गयगज्जिअं कुणंता सुहडगणा तत्थ सीहनायं च । मुच्चंता नच्चंता कुणंति वरवीरवरणीओ ॥ १०२४ ॥
जणयपुरओवि तणयं कावि हु जणणी भणेइ वच्छ ! तए । तह कहवि जूझिअव्वं जह तुह ताओ न संकेइ ॥ १०२५ ॥
अन्ना भणेइ वच्छाहं वीरसुआ पिआ य वीरस्स । तह तुमए जइअव्वं होमि जहा वीर जणणीवि ॥ १०२६ ॥

धन्ना मन्निअ नारी जीए जणओ पई अ पुत्तो अ। वीरावयायपयवसिमन्निआ हुंति तिन्निवि ॥१०२७॥

कावि पई पइ जंपइ महमोहो नाह! नेव कायव्वो। जीवंतस्स मयस्स व जं तुह पुट्ठिं न मुंचिस्सं ॥१०२८॥

कावि हु हसेइ रमणं महनयणहओवि होसि भयभीओ। नाह! तुमं विज्जुज्जलभल्लअघाए कहं सहसि? ॥१०२९॥

इत्थंतरंमि उब्भडसुहडकयाडंबरं व असहंतो। सूरो फुरंततेओ संजाओ पुव्वादिसिभाए ॥ १०३० ॥

पिच्छिऊण तक्खणं निअ अग्गिमसेणाइ उब्भडा सुहडा। मग्गणमनिच्छिअंपि हु कुणंति-

पढमाभिघायाणं ॥ १०३१ ॥

खग्गाखग्गि सरासरि कुंताकुंतिप्पयंडदंडं च। जुज्झंता ते सुहडा संजाया एगमेगं च ॥ १०३२ ॥

कस्सवि भडस्स सीसं खग्गच्छिन्नं च वालविकरालं। रविणोऽवि राहुसंकं करेइ गयणंमि उच्छालिअं ॥१०३३॥

कोऽवि भडो सिल्लेणं गयणे उल्लालिओ महल्लेणं। दीसइ सुरंगणाहिं सग्गामिअंतो सदेहुव्व ॥ १०३४ ॥

कोऽवि हु भडो भिडंतो छिन्नसिरो खग्गखेडयकरो अ। गयसरिणसीसभारो पणच्चए जायहरि-

सुव्व ॥ १०३५ ॥

गया य दप्पडमंगं भजंति रहा य कोहलयभेअं। भजंति गया तुरया निब्भडलेअं न छिज्जंति ॥१०३६॥

नट्ठोऽस्सरभच्चारिआ बहुमुंडखंडिआ धडडिआ भडधडेहिं। अंतेहिं निरंतरिआ भरिआ मसहयगयरसएहिं ॥१०३७॥

रुहिरोहजाणिअकद्दमपज्जविमद्दिज्जमाणमडयाणं । कडयऽसद्दरउद्दा खणेण सा रणमही जाया ॥१०३८॥
सिरिपालबलभडेहिं भग्गं दट्ठूण निअबलं सयलं । उट्ठवइ अजिअसेणो निअनासाओ व लज्जंतो ॥१०३९॥
जा सो परबलसुहडे कुविअकयंतुव्व संहरइ ताव । सत्तसयराणएहिं समंतओ वेढिओ झत्ति ॥१०४०॥
पच्चारिओ अ तेहिं नरवर! अज्जवि चएसु अभिमाणं । सिरिपालरायपाए पणमसु मा मरसु मुहिआए! ॥१०४१॥
तहवि हु जाव न थक्कइ जुज्झंतो ताव तेहिं सुहडेहिं । सो पाडिऊण बद्धो जीवंतो चेव लीलाए ॥१०४२॥
सिरिपालरायपासे आणीओ जाव सो तहा बद्धो । ताव तेणं च रन्ना सोवि हु मोआविओ झत्ति ॥१०४३॥
भणिओ अ ताय! मा किंपि निअमणे संकिलेसलेसंपि । चिंतेसु किंतु पुव्वंव निअभुवं भुंजसु सुहेणं ॥१०४४॥
तो अजिअसेणराया चित्ते चिंतेइ ही मए किमिअं । अविमंसिअं कयं जं दूअस्स न मन्निअं वयणं? ॥१०४५॥
कत्थाहं वुड्ढोऽवि हु परदोहपरायणो महापावो । कत्थ इमो बालोऽवि हु परोवयारिक्कधम्मपरो ॥१०४६॥
गुत्तदोहेण कित्तीनासइ नीई अ रायदोहेण । बालदोहेण सुगई हहा मए तं तिगंपि कयं ॥१०४७॥
कत्थत्थि मज्झ ठाणं नरयं मुत्तूण पावचारिअस्स? । ता पावघायणत्थं पव्वज्जं संपवज्जामि ॥१०४८॥
एवं च तस्स चिंतंतयस्स सुहभावभाविअमणस्स । पावरासीहिं भिन्नं दिन्नं विवरं च कम्मेहिं ॥१०४९॥
तो सरिअपुव्वजम्मेण तेण सिरिअजिअसेणभूवइणा! । पडिवन्नं चारित्तं सुदेवयादत्तवेसेणं ॥१०५०॥

तं च पवन्नचरित्तं दट्ठुं सिरिपालनरवरो झत्ति । पणमेइ सपरिवारो भत्तीइ थुणेइ एवं च ॥१०५१॥
जेणन्न कोहजोहो हणिओ हेलाइ खंतिखग्गेणं । ससयासिअधारेणं तस्स महामुणिवइ ! नमो ते ॥१०५२॥
माणगिरिगरूअसयसिहरअट्ठयं मद्दविक्कवज्जेणं । जेण हणिऊण भग्गं तस्स महामुणिवइ ! नमो ते ॥१०५३॥
मायामयाविसवल्ली जेणज्जवसारसरलकीलेणं । उक्खणिआ मूलाओ तस्स महामुणिवइ ! नमो ते ॥१०५४॥
जेणिच्छामुच्छावेलसंकुलो लोहसागरो गरूओ । तरिओ मुत्तितरीए तस्स महामुणिवइ ! नमो ते ॥१०५५॥
जेण कंदप्पसप्पो विवेअसंवेअजणिअजंतेण । गयदप्पुच्चिअ विहिओ तस्स महामुणिवइ ! नमो ते ॥१०५६॥
जेण निअमणपडाओ कोसुंभपयंगसंगमसरागो । तिविहोऽवि हु निधूओ तस्स महामुणिवइ नमो ते ॥१०५७॥
दोसो दुट्ठगयंदो वसकिओ जेण लीलमित्तेणं । उवसमसिणिनिउणेणं तस्स महामुणिवइ ! नमो ते ॥१०५८॥
मोहो महल्लमल्लोऽवि पाडिओ ताडिऊण जेणेसो । वेरग्गमुग्गरेणं तस्स महामुणिवइ ! नमो ते ॥१०५९॥
एए अंतररिउणो दुज्जेआ सयलसुरवरिंदेहिं । जेण जिआ लीलाए तस्स महामुणिवइ ! नमो ते ॥१०६०॥
पुव्वंपि तुमं पुत्तो आसि ममं जेण ताय मायाऽसि । संपइ पुणो मुणीसरू जाओ पुत्तो तिलुक्कस्स ॥१०६१॥
एवं थोऊण नमंसिऊण तं अजिअसेणमुणिनाहं । सिरिपालनिवो ठावइ तप्पुत्तं तस्स ठाणंमि ॥१०६२॥
करमोआए चंपापुरीइ समहुस्सवं सुमुहुत्ते । पविसइ सिरिसिरिपालो अमरपुरीए सुरिंदुव्व ॥१०६३॥

तत्थ य मयलेहिं नरेसरेहिं मिलिऊण हरिसिअमणेहिं । पिअपट्टंमि निवेसिअ पुणोऽभिसआ कओ तस्स ॥ १०६४ ॥
मूलपट्टाभिसेओ कओ तहिं मयणसुंदरीएवि । सेसाणं अट्ठण्हं कओ अ लहुपट्टअभिसेओ ॥ १०६५ ॥
मइमायरो अ इक्को तिन्नेव य धवलसिट्ठीणो मित्ता । एए चउरोऽवि तया रन्ना निअमंतिणो ठविआ ॥ १०६६ ॥
कोसंबीनयरीओ अणाविओ धवलनंदणो विमलो । सो कणयपट्टपुव्वं सिट्ठी संठाविओ रन्ना ॥ १०६७ ॥
अट्ठाहियाउ चेईहरेसु कारविऊण विहिपुव्वं । सिरिसिद्धचक्कपूअं च कारए परमभत्तीए ॥ १०६८ ॥
ठाणे ठाणे चेईहराइं कारेइ तुंगसिहराइं । घोसावेइ अमारिं दाणं दीणाण दावेइ ॥ १०६९ ॥
नायमग्गेण रज्जं पालंतो पियअमाहिं संजुत्तो । सिरिसिरिपालनरिंदो इंदुव्व करेइ लीलाओ ॥ १०७० ॥
अह अजिअसेणनामा रायरिसी सो विसुद्धचारित्तो । उप्पन्नावहिनाणो समागओ तत्थ नयरीए ॥ १०७१ ॥
तस्सागमणं सोऊण नरवरो पुलइओ पमोएणं । माइपियाहिं समेओ संपत्तो वंदणानिमित्तं ॥ १०७२ ॥
तिपयाहिणितु सम्मं तं मुणिनाहं नमित्तु नरनाहो । पुरओ अ संनिविट्ठो सपरिवारो अ विणयपरो ॥१०७३॥
सोऽवि सिरिअजिअसेणो मुणिराओ रायरोसपरिमुक्को । करुणिक्कपरो परमं धम्मसरूवं कहइ एवं ॥१०७४॥
भो भो भव्वा! भवोहंमि, दुलहो माणुसो भवो । चुल्लगाईहिं नाएहिं, आगमंमि विआहिओ ॥ १०७५ ॥
लद्धंमि माणुसे जम्मे, दुलहं खित्तमारिअं । जं दीसंति इहाणेगे, मिच्छा भिला पुलिंदया ॥ १०७६ ॥

एसो दसविहोद्देसो, धम्मो कप्पदुमोवमो । जीवाणं पुण्णपुण्णाणं, सव्वसुक्खाण दायगो ॥ १०९० ॥
धम्मो चिंतामणी रम्मो, चिंतिअत्थाण दायगो । निम्मलो केवलालोअलच्छिविच्छिड्डिकारओ ॥ १०९१ ॥
कल्लाणिकमओ वित्तरूवो मेरूवमो इमो । सुमणाणं मणोतुट्ठिं, देइ धम्मो महोदओ ॥ १०९२ ॥
सुगुत्तसत्तखित्तीए, सव्वस्सव य सोहिओ । धम्मो जयइ संवित्तो, जंवूदीवोवमो इमो ॥ १०९३ ॥
एसो अ जेहिं पन्नत्तो, तेऽवि तत्तं जिणुत्तमा । एअस्स फलमूआ य, सिद्धा तत्तं न संसओ ॥ १०९४ ॥
दंसंता एयमायारं, तत्तमायरिआवि हु । सिक्खयंता इमं सीसे, तत्तमुज्झावयावि अ ॥ १०९५ ॥
साहयंता इमं सम्मं, तत्तरूवा सुसाहुणो । एअस्स सद्दहाणेणं, सुतत्तं दंसणंपि हु ॥ १०९६ ॥
एअस्सेवाववोहेणं, तत्तं नाणंपि निच्छयं । एअस्साराहणारूवं, तत्तं चारित्तमेव य ॥ १०९७ ॥
इत्तो जा निज्जरा तीए, रूवं तत्तं तवोऽवि अ । एवमेआइं सव्वाइं, पयाइं तत्तमुत्तमं ॥ १०९८ ॥
तत्तो नवपइ एसा, तत्तभूआ विसेसओ । सव्वेहिं भव्वसत्तेहिं, नेआ झेआ य निच्चसो ॥ १०९९ ॥
एयं नवपयं भव्वा !, झायंता सुद्धमाणसा । अप्पणो चेव अप्पंमि, सक्खं पिक्खंति अप्पयं ॥ ११०० ॥
अप्पंमि पिक्खिए जं च, खणे खिज्जइ कम्मयं । न तं तवेण तिव्वेण, जम्मकोडीहिं खिज्जए ॥ ११०१ ॥
ता तुज्झे भो महाभागा ! नाऊणं तत्तमुत्तमं । सम्मं झाएह जं सिग्घं, पावेहाणंदसंपयं ॥ ११०२ ॥

एवं सो मुणिराओ काऊणं देसणं ठिओ जाव । ताव सिरिपालराया विणयपरो जंपए एवं ॥ ११०३ ॥

नाणमहोयहि ! भयवं केण कुकम्मेण तारिसो रोगो । बालत्ते मह जाओ ? केण सुकम्मेण समिओ अ ? ॥११०४॥

केणं च कम्मणाऽहं ठाणे ठाणे अ एरिसिं रिद्धिं । संपत्तो ? तह केणं कुकम्मणा सायरे पडिओ ? ॥११०५॥

तह केण नीअकम्मेण चेव डुंबत्तणं महाघोरं । पत्तोऽहं ? तं सव्वं कहेह काऊण सुपसायं ॥ ११०६ ॥

तो भणइ मुणिवरिंदो नरवर ! जीवाण इत्थ संसारे । पुव्वकयकम्मवसओ हवंति सुक्खाइं दुक्खाइं ॥११०७॥

इत्थेव भरहवासे हिरन्नउरनामयंमि वरनयरे । सिरिकंतो नाम निवो पावद्धिपमत्तओ अत्थि ॥ ११०८ ॥

तस्सत्थि सिरिसमाणा सरीरसोहाइ सिरिमई देवी । जिणधम्मनिउणबुद्धि विसुद्धसंमत्तसीलजुआ ॥११०९॥

तीए अ नरवरिंदो भणिओ तुह नाह ! जुज्जइ न एअं । पावद्धिमहावसणं निबंधणं नरयदुक्खाणं ॥१११०॥

भीसणसल्लकरेहिं तुरयारूढेहिं जं हणिज्जंति । नासंतावि हु ससया सो किर को खत्तिआयारो ? ॥११११॥

जत्थ अकयावराहा सया वराहा तिणोऽवि निन्नाहा । मारिज्जंति वराया सा सामिअ ! केरिसी नीई ॥१११२॥

हंतूण परप्पाणं अप्पाणं जे कुणंति सप्पाणं । अप्पाणं दिवसाणं कए अ नासंति अप्पाणं ॥ १११३ ॥

इच्चाइजिणिंदागमउवएससएहिं बोहयंतीए । तीए न सक्किओ सो निवारिउं पाववसणाओ ॥ १११४ ॥

अन्नदिणे सो सत्तहिं सएहिं उक्कंठदुट्ठसंठेहिं । सह आसत्तो पत्तो कत्थवि एगंमि वणगहणे ॥ १११५ ॥

दट्ठूण तत्थ एगं धम्मज्झयसंजुअं मुणिवरिंदं । राया भणेइ एसो चमरक्करो कुट्ठिओ कोऽवि ॥ १११६ ॥
तं चेव भणंतेहिं तेहिं वंठेहिं दुट्ठचित्तेहिं । उवसग्गिओ मुणिंदो खमापरो लिट्ठलट्ठीहिं ॥ १११७ ॥
जह जह ताडंति मुणिं ते दुट्ठा तह तहा समुल्लसइ । हसारसो नरनाहे मुणिनाहे उवसमरसो अ ॥१११८॥
ते कयमुणिउवसग्गा निब्भग्गा हणि अभूरिमयवग्गा । नरवइपुट्ठिविलग्गा पत्ता निअयंमि नयरंमि ॥१११९॥
अन्नदिणे सो पुणरवि राया मिगयागओ निअं सिन्नं । मुत्तूण हरिणपुट्ठीइ धाविओ इक्कगो चेव ॥११२०॥
नइतडवणे निलुक्को सो हरिणो नरवरो तओ चुक्को । जा पिच्छइ ता पासइ नइउवकंठे ठिअं साहुं ॥११२१॥
तं दट्ठूणं पावेण तेण तह पिल्लिओ मुणिवरिंदो । सहसत्ति जहा पडिओ नईजले तो पुणो तेण ॥११२२॥
संजायकिंपिकरुणाभावेणं कड्ढिऊण सो मुक्को । को जाणइ जीवाणं भावपरावत्तमइविसमं ? ॥ ११२३ ॥
गिहमागएण तेणं निआवयाओ निवेइओ सहसा। सिरिमइदेवीपुरओ तीए अ निओ इमं भणिओ ॥११२४॥
अन्नेसिंपि जीआणं पीडाकरणं हवेइ कडुअफलं । जं पुण मुणिजणपीडाकरणं तं दारुणविवागं ॥११२५॥
जओ–साहूणं हीलाए हाणी हासेण रोयणं होइ । निंदाइ वहो वंधो ताडणया वाहिमरणाई ॥ ११२६ ॥
मुणिमारणेण जीवाणऽणंतसंसारिआण वोहीवि । दुलहा चिअ होइ धुवं भणिअमिणं आगमेऽवि जओ ॥११२७॥
चेइअदव्वविणासे इसिघाए पवयणस्स उड्डाहे । संजइचउत्थभंगे मूलग्गी वोहिलाभस्स ॥ ११२८ ॥

तं सोऊण नरिंदो किंपि समुल्लसिअधम्मपरिणामो । पभणेइ अहं पुणरवि न करिस्सं एरिसमकज्जं ॥११२९॥

कइवयदिणेसु पुणरवि तेण गवक्खट्ठिएण कोवि मुणी । दिट्ठो मलमलिणतणू गोअरचरिअं परिभमंतो ॥११३०॥

तत्तो सहसा वीसारिऊण तं सिरिमईइ सिक्खंपि । सो राया दुट्ठमणो निअवंठे एवमाइसइ ॥ ११३१ ॥

रे रे एअं दुट्ठं नयरं विट्टालयंतमम्हाणं । कंठे घित्तूण उअं निस्सारह नयरमज्झाओ ॥ ११३२ ॥

तेहिं तेहिं तहत्ति कड्ढिज्जंतो पुराउ सो साहू । निअयगवक्खठिआए दिट्ठो तीए सिरिमईए ॥११३३॥

तो कुविआए तीए राया निब्भच्छिओ कडुगिराए । तो सोऽवि लज्जिओ भणइ देवि! मे खमसु अवराहं ॥११३४॥

सो मुणिनाहो रन्ना तत्तो आणाविओ निआवासं । नमिओ अ पुइओ खामिओ अ तं निअयमवराहं ॥११३५॥

पुट्ठो अ सिरिमईए भयवं! अन्नाणभावओ रन्ना । साहूणं उवसग्गं काऊण कयं महापावं ॥ ११३६ ॥

ता पावनासणत्थं किंपि उवायं कहेह पसिऊण । जेण कएणं एसो पावाओ छुट्टइ नरेसो ॥ ११३७ ॥

तो भणइ मुणिवरिंदो भद्दे! पावं कयं अणेण घणं । जं गुणिणो उवघाए सव्वगुणाणंपि उवघाओ ॥११३८॥

तहवि हु दुक्कयाणवि जियाण जइ होइ भावउल्लासो । ता होइ दुक्कयाणं नासो सव्वाणवि खणेणं ॥११३९॥

भावस्सुल्लासकए अरिहाइपसिद्धसिद्धचक्कस्स । आराहणं मुणीहिं उवइट्ठं भव्वजीवाणं ॥ ११४० ॥

ता जइ एसो सम्मं एयस्साराहणं करेइ तोवि । तो छुट्टइ सयलाणं पावाणं नत्थि संदेहो ॥ ११४१ ॥

तो सिक्खिऊण पूआतवोविहाणाइअं विहिं राया । भत्तीइ सिद्धचक्कं आराहइ सिरिमइसमेओ ॥ ११४२ ॥
पुन्ने अ तवोकम्मे रन्ना मंडाविए अ उज्जमणे । सिरिमइसहीहि अट्ठहि विहिआ अणुमोअणा तस्स ॥११४३॥
सत्तहिं सएहिं तेहिं सेवयपुरिसेहिं तस्स नरवइणो । दट्ठूण धम्मकरणं पसंसिअं किंपि खणमित्तं ॥११४४॥
ते अन्नदिणे रायाएसेणं सीहनामनरवइणो । हणिऊण गामामिक्कं जा वलिआ गोधणं गहिउं ॥ ११४५ ॥
ता पुट्ठि पत्तो सीहो बहुबलकलिओ पयंडभुअदंडो । तेण कुविएण सव्वे धाडयपुरिसा हया तत्थ ॥११४६॥
तेऽवि मरिऊण खत्तिअपुत्ता होऊण तरुणभावेऽवि । साहूवसग्गपावप्पसायओ कुट्ठिणो जाया ॥ ११४७ ॥
जो सिरिकंतो राया पुन्नपभावेण सो तुमं जाओ । सिरिमइजीवो मयणासुंदरि एसा मुणिअतत्ता ॥११४८॥
जं पुव्वंपि हु धम्मुज्जमपरा तुहहिइक्कतल्लिच्छा । आसि इमा तं जाया एसा तुह मूलपट्टंमि ॥ ११४९ ॥
तुमए जहा मुणीणं विहिआ आसायणा तहा चेव । कुट्ठित्तं जलमज्जणमवि डुंबत्तं च संपत्तं ॥११५०॥
जं च तए तीए सिरिमईइ वयणेण सिद्धचक्कस्स । आराहणा कया तं मयणावयणा सुहं पत्तो ॥११५१॥
जो एसो वित्थारो रिद्धिविसेसस्स तुज्झ संजाओ । सो सयलोऽवि पसाओ नायव्वो सिद्धचक्कस्स ॥११५२॥
सिरिमइसहीहिं जाहिं विहिआ अणुमोअणा तया तुम्हं । ताओ इमाओ जायाओ तुज्झ लहुपट्ट देवीओ ॥११५३॥
एआसु अट्ठमीए ससवत्तीसंमुहं कहियमासी । खज्जसु सप्पेण तुमंति तेण कम्मेण सा दट्ठा ॥११५४॥

धम्मपरंमाकरणेण तत्थ मत्तहिं मएहिं सुहकम्मं । जं विहिअं तेण इमे गयरोगा राणया जाया ॥११५५॥
सीहो य वायविहुरो पालित्ता सामसणसणं दिक्खं । जाओऽहमजिअसेणो चालत्ते तुज्झ रज्जहरो ॥११५६॥
तेणं चिअ वेरेणं बद्धोऽहं राणएहिं एएहिं । पुव्वकयब्भासेणं जाओ मे चरणपरिणामो ॥ ११५७ ॥
सुहपरिणामेण मए जाइं सरिऊण संजमो गहिओ । सोऽहं उप्पन्नावहिनाणो नरनाह ! इह पत्तो ॥११५८॥
एवं जं जेण जहा जारिस कम्मं कयं सुहं असुहं । तं तस्स तहा तारिसमुवट्ठिअं मुणसु इत्थ भवे ॥ ११५९॥
तं सोऊणं सिरिपालनरवरो चिंतए सचित्तंमि । अहह अहो केरिसयं एअं भवनाडयसरूवं ? ॥११६०॥
पभणेइ अ मे भयवं ! संपइ चरणस्स नत्थि सामत्थं । तो काऊण पसायं मह उचिअं दिसह करणिज्जं ॥११६१॥
तो भणइ मुणिवरिंदो नरवर ! जाणेसु निच्छयं एयं । भोगफलकम्मवसओ इत्थ भवे नत्थि तुह चरणं ॥११६२॥
किंतु तुमं एआइं अरिहंताई नवावि सुपयाइं । आराहंतो सम्मं नवमं सग्गंपि पाविहिसि ॥११६३॥
तत्तोवि उत्तरुत्तरनरसुरसुक्खाइं अणुहवंतो अ । नवमे भवंमि मुक्खं सासयसुक्खं धुवं लहसि ॥११६४॥
तं सोऊणं राया साणंदो निअगिहंमि संपत्तो । मुणिनाहोऽवि अ तत्तो पत्तो अन्नत्थ विहरंतो ॥११६५॥
सिरिपालोऽवि हु राया भत्तीए पिअयमाहिं संजुत्तो । पुव्वुत्तविहाणेणं आराहइ सिद्धवर नाहं ॥११६६॥
अह मयणसुंदरी भणइ नाह ! जइआ तए कया पुव्विं । सिरिसिद्धचक्कपूआ तइआ नो आसि सूरि भणं ॥११६७॥

इण्हिं च तुम्ह एसा रज्जसिरी अत्थि वित्थरसमेआ । ता कुणह वित्थरेणं नवपयपूअं जहिच्छाए ॥११६८॥
तं सोऊणं अइगरुअभत्तिसत्तीहिं संजुओ राया । अरिहंताइपयाणं करेइ आराहणं एवं ॥११६९॥
नव चेईहरपडिमा जिन्नुद्धाराइ विहिविहाणेणं । नाणाविहपूआहिं अरिहंताराहणं कुणई ॥११७०॥
सिद्धाण वि पडिमाणं कारावणपूअणापणामेहिं । तग्गयमणझाणेणं सिद्धपयाराहणं कुणइ ॥११७१॥
भत्तिबहुमाणवंदणवेआवच्चाइकज्जमुज्जुत्तो । सुस्सूसणविहिनिउणो आयरिआराहणं कुणइ ॥११७२॥
ठाणासणवसणाई पढंतपाढंतयाण पूरंतो । दुविहभत्तिं कुणंतो उवज्झायाराहणं कुणइ ॥११७३॥
अभिगमणवंदणनमंसणेहिं असणाइवसहिदाणेहिं । वेआवच्चाईहिं अ साहुपयाराहणं कुणई ॥११७४॥
रहजत्ताकरणेणं सुतित्थजत्ताहिं संघपूआहिं । सासणपभावणाहिं सुदंसणाराहणं कुणइ ॥११७५॥
सिद्धंतसत्थपुत्थयकारावणरक्खणच्चणाईहिं । सज्झायभावण इहिं नाणपयाराहणं कुणइ ॥११७६॥
वयनिअमपालणेणं विरइकपराण भत्तिकरणेणं । जइधम्मणुरागेणं चारित्ताराहणं कुणइ ॥११७७॥
आसंसाइविरहिअं वाहिरब्भितरं तवोकम्मं । जहसत्तीइ कुणंतो सुद्धतवाराहणं कुणइ ॥ ११७८ ॥
एमेयाइं उत्तमपयाइं सो दव्वभावभत्तीए । आराहंतो सिरिसिद्धचक्कमच्चेइ निच्चंपि ॥ ११७९ ॥
एवं सिरिपालनिवस्स सिद्धचक्कच्चणं कुणंतस्स । अधपंचमवरिसेहिं जा पुन्नं तं तवोकम्मं ॥ ११८० ॥

तत्तो रन्ना निअरज्जलच्छिवित्थारगरुअसत्तीए । गुरुभत्तीए कारिउमारद्धं तस्स उज्जमणं ॥ ११८१ ॥
कत्थवि सिच्छिन्ने जिणहरंमि काउं निवेइअं पीढं । विच्छिएण्णं वरकुट्टिमधवलं नवरंगकयाचित्तं ॥ ११८२ ॥
सालिसमुहेहिं धन्नेहिं पंचवन्नेहिं मंतपूएहिं । रइऊण सिद्धचक्कं संपुन्नं चित्तचुज्जकरं ॥ ११८३ ॥
तत्थ य अरिहंताइसु नवसु पएसु समणिखंडाइं । नालियरगोलयाइं मामन्नेणं ठविज्जंति ॥ ११८४ ॥
तेण पुणो नरवइणा मयणासहिएण वरविवेएण । ताइंपि गोलयाइं विसेससहियाइं ठवियाइं ॥ ११८५ ॥
तथा–अरिहंतपए धवले चंदणकप्पूरलेवसिअवन्नं । अडकक्केअणत्तउत्तसिहीरयं गोलयं ठविअं ॥ ११८६ ॥
सिद्धपए पुण रत्ते इगतीसपवालमरुमाणिक्कं । नवरंगघुसिणविहिअप्पलेवगुरुगोलयं ठविअं ॥ ११८७ ॥
कणगाभे सरिपए गोलं गोमेअपंचरयणजुअं । छत्तीसकणयकुसुमं चंदणघुसिणंकियं ठविअं ॥ ११८८ ॥
उज्झायपए नीले अहिलयदलनीलगोलयं ठविअं । पउरिंदनीलकलिअं मरगयपणवीसरयणजुयं ॥ ११८९ ॥
साहुपए पुण सामे ममरमयं पंचरायपट्टंकं । मगवीसइरिट्ठमणिं भत्तीए गोलयं ठविअं ॥ ११९० ॥
सेसेसु सिअपएसुं चंदणसिअगोलए ठवइ राया । सगसट्ठिगवत्तसयरिपन्नमुत्ताहलसमेए ॥ ११९१ ॥
अन्नं च नवपयाणं उद्देसेणं नरेसरो तत्थ । ततक्कन्नाइं सुगंधपालानीगाइं मंडेइ ॥ ११९२ ॥
सोलस अणाहयन्तु अ गरुआइं मक्कगाइं निंगाइं । मंडावेइ नरिंदो नाणामणिरयणनिनाइं ॥ ११९३ ॥

इगसोलसपंचसु सीइ दोसु चउसट्ठि सरसदक्खाओ । कणयकच्चोलिआइं मंडावइ अट्ठवग्गेसु ॥११९४॥
माणिकणगानिम्मिआइं नरनाहो अट्ठ वीअपूराइं । वग्गंतर गयपढमे परामिट्ठिपयंमि ठावेइ ॥ ११९५ ॥
खारिकपुंजयाइं ठावइ अडयालल्रद्धिठाणेसु । गुरुपाउआसु अट्ठसु नाणाविहदाडिमफलाणि ॥ ११९६ ॥
नारिंगाइफलाइं जयाइठाणेसु अट्ठसु ठवेइ । चत्तारि उ कोहलए चक्काहिट्ठायगपएसु ॥ ११९७ ॥
आसन्नसेवयाणं देवीणं बारस य वयंगाइं । विज्जसुरिजक्खजक्खिणी चउसट्ठिपएसु पूगाइं ॥ ११९८ ॥
पीअवलीकूडाइं चत्तारि दुवारपालगपएसु । कसिणबलीकूडाइं चउवीरपएसु ठविआइं ॥ ११९९ ॥
नवनिहिपएसु कंचणकलसाइं विचित्तरयणपुन्नाइं । गहदिसिवालपएसु अ फलफुल्लाइं सवन्नाइं ॥१२००॥
इच्चाइगुरुअवित्थरसाहिअं मंडाविऊणमुज्जमणं । ण्हवणूसवं नरिंदो कारावइ वित्थराविहीए ॥ १२०१ ॥
विहिआए पूआए अट्ठपयाराइ मंगलावसरे । संघेण तिलयमाला मंगलकरणं कयं रन्नो ॥ १२०२ ॥
तओ—जो धुरि सिरि अरिहंतमूलदढपीढपइट्ठिओ । सिद्धसूरिउवज्झाय साहु चउसाहगरिट्ठिओ ॥
दंसणनाणचरित्ततवहिं पडिसाहहिं सुंदरु । तत्तक्खरसरवग्गलध्दि, गुरुपयदलडंवरु ॥ दिसिवालजक्ख—
जक्खिणी—पमुहसुरकुसुमेहिं अलंकिओ । स सिद्धचक्कगुरुकप्पतरु अम्हह मणवंछिअ दिअओ ॥१२०३॥
इच्चाइ नमुक्कारे भणिऊण नरेसरो गहीरसरं । सक्कत्थयं भणित्ता नवपयथवणं कुणइ एवं ॥१२०४॥

उप्पन्नसन्नाणमहोमयाणं, सप्पाडिहेरासणसंठिआणं । सद्देसणाणंदियसज्जणाणं, नमो नमो होउ सया जिणाणं ॥ १२०५ ॥

सिद्धाणमाणंदरमालयाणं, नमो नमोऽणंतचउक्कयाणं । सूरीण दूरीकयकुग्गहाणं, नमो नमो सूरसमप्पभाणं ॥ १२०६ ॥

सुत्तत्थवित्थारणतप्पराणं, नमो नमो वायगकुंजराणं । साहूण संसाहिअसंजमाणं, नमो नमो सुद्धदयादमाणं ॥ १२०७ ॥

जिणुत्ततत्ते रुइलक्खणस्स, नमो नमो निम्मलदंसणस्स । अन्नाणसम्मोहतमोहरस्स, नमो नमो नाणदिवायरस्स ॥ १२०८ ॥

आराहिआखंडिअसक्किअस्स, नमो नमो संजमवीरियस्स । कम्मद्दुमुम्मूलणकुंजरस्स, नमो नमो तिव्वतवोभरस्स ॥ १२०९ ॥

इअ नवपयसिद्धं लद्धिविज्जासमिद्धं, पयडिअसरवग्गं ह्रींतिरेहासमग्गं । दिसिवइसुरसारं खोणिपीढावयारं, तिजयविजयचक्कं सिद्धचक्कं नमामि ॥ १२१० ॥

सत्तंतरगहिं संगच्छेरहिं सासणं पभावंतो । साहम्मिअवच्छल्लं करेइ वरसंघपूअं च ॥ १२११ ॥

एवं सो नरनाहो सहिओ ताहिं च पट्टदेवीहिं । अन्नेहिवि बहुएहि आराहइ सिद्धवरचक्कं ॥ १२१२ ॥
अह तस्स मयणसुंदरिपमुहाहिं राणियाहिं संजाया । नव निरुवमगुणजुत्ता तिहुअणपालाइणो पुत्ता ॥१२१३॥
गयरहसहस्सनवगं नव लक्खाइं च जच्चतुरयाणं । पत्तीणं नवकोडी तस्स नरिंदस्स रज्जंमि ॥ १२१४ ॥
एवं नवनवलीलाहिं चेव सुक्खाणि अणुहवंतो सो । धम्मानिईइ पालइ रज्जं निक्कंटयं निच्चं ॥ १२१५ ॥
रज्जं च तस्य पालंतयस्य सिरिपालनरवरिंदस्स । जायाइं जाव सम्मं नव वाससयाइं पुन्नाइं ॥ १२१६ ॥
ताव निवो तं तिहुअणपालं रज्जंमि ठावइत्ताणं । सिरिसिद्ध चक्कनवपयलीणमणो संथुणइ एवं ॥ १२१७ ॥
सेसतिभवेहिं मणुएहिं जेहिं विहियारिहाइठाणेहिं । अज्जिज्जइ जिणगुत्तं ते अरिहंते पणिवयामि ॥ १२१८ ॥
जे एगभवंतरिया रायकुले उत्तमे अवयरंति । महसुमिणसूइअगुणा ते अरिहंते पणिवयामि ॥ १२१९ ॥
जेसिं जम्मंमि महिमं दिसाकुमारीओ सुरवरिंदा य । कुव्वंति पहिट्ठमणा ते अरिहंते पणिवयामि ॥ १२२० ॥
आजम्मंपिहु जेसिं देहे चत्तारि अइसया हुंति । लोगच्छेरयभूया ते अरिहंते पणिवयामि ॥ १२२१ ॥
जे तिहुनाणसमग्गा खीणं नाऊण भोगफलकम्मं । पडिवज्जंति चरित्तं ते अरिहंते पणिवयामि ॥ १२२२ ॥
उवउत्ता अपमत्ता सिअझाणा खवगसेणिहयमोहा । पावंति केवलं जे ते अरिहंते पणिवयामि ॥ १२२३ ॥
कम्मक्खइया तह सुरकया य जेंसिं च अइसया हुंति । एगारसगुणवीसं ते अरिहंते पणिवयामि ॥ १२२४ ॥

जे अट्ठाडिहारेहिं सोहिआ सेविया सुरिंदेहिं । विहरंति मया कालं ते अरिहंते पणिवयामि ॥ १२२५ ॥
पणतीसगुणगिराए जे अ विबोहं कुणंति भव्वाणं । महिपीढे विहरंता ते अरिहंते पणिवयामि ॥ १२२६ ॥
अरहंता वा सामन्नकेवला अकयकयसमुग्घाया । सेलेसीकरणेणं होऊणमयोगिकेवलिणो ॥ १२२७ ॥
जे दुचरिमंमि समए दुसयरिपयडीओ तेरस अ चरमे । खविऊण सिवं पत्ता ते सिद्धा दिंतु मे सिद्धिं ॥१२२८॥
नरसंगतिभागोणावगाहणा जे अ एगसमयंमि । संपत्ता लोगग्गं ते सिद्धा दिंतु मे सिद्धिं ॥ १२२९ ॥
पुव्वपओग असंगा बंधणछेया सहावतो वावि । जेसिं उड्ढा हु गई ते सिद्धा दिंतु मे सिद्धिं ॥ १२३० ॥
ईसिपब्भाराए उवरिं खलु जोयणंमि लोगंते । जेसिं ठिई पसिद्धा ते सिद्धा दिंतु मे सिद्धिं ॥ १२३१ ॥
जे अ अणंता अपुणब्भवा य असरीरया अणाबाहा । दंसणनाणुवउत्ता ते सिद्धा दिंतु मे सिद्धिं ॥१२३२॥
जेऽणंतगुणा विगुणा इगतीसगुणा अ अहव अट्ठगुणा । सिद्धाणंतचउक्का ते सिद्धा दिंतु मे सिद्धिं ॥१२३३॥
जह नगरगुणे मिच्छो जाणंतोऽवि हु कहेउमसमत्थो । तह जेसिं गुणे नाणी ते सिद्धा दिंतु मे सिद्धिं ॥१२३४॥
जे अ अणंतमणुत्तरमणोवमं सासयं सयाणंदं । सिद्धिसुहं संपत्ता ते सिद्धा दिंतु मे सिद्धिं ॥ १२३५ ॥
जे पंचविहायारं आयरमाणा सया पयासंति । लोयाणणुग्गहत्थं ते आयरिए नमंसामि ॥ १२३६ ॥
देसकुलजाइरूवाइएहिं बहुगुणगणेहिं संजुत्ता । जे हुंति जुगे पवरा ते आयरिए नमंसामि ॥ १२३७ ॥

जे निच्चमप्पमत्ता विगहविरत्ता कसायपरिचत्ता । धम्मोवएससत्ता ते आयरिए नमंसामि ॥ १२३८ ॥

जे सारणवारणचोयणाहिं पडिचायणाहिं निच्चंपि । सारंति नियं गच्छं ते आयरिए नमंसामि ॥ १२३९ ॥

जे मुणियसुत्तसारा परोवयारिक्कतप्परा दिंति । तत्तोवएसदाणं ते आयरिए नमंसामि ॥ १२४० ॥

अत्थमिए जिणसुरे केवलिचंदेऽवि जे पईवुव्व । पयडंति इह पयत्थे ते आयरिए नमंसामि ॥ १२४१ ॥

जे पावभरक्कंते निवडंते भवमहंधकूवंमि । नित्थारयंति जिए ते आयरिए नमंसामि ॥ १२४२ ॥

जे मायतायवांधवपमुहेहिंतोऽवि इत्थ जीवाणं । साहंति हिअं कज्जं ते आयरिए नमंसामि ॥ ११४३ ॥

जे वहुलद्धिसमिद्धा साइसया सासणं पभावंति । रायसमा निच्चिंता ते आयरिए नमंसामि ॥ १२४४ ॥

जे वारसंगसज्झायपारगा धारगा तयत्थाणं । तदुभयवित्थाररया तेऽहं झाएमि उज्झाए ॥ १२४५ ॥

पाहाणसमाणेऽवि हु कुणंति जे सुत्तधारया सीसे । सयलजणपूयणिज्जे तेऽहं झाएमि उज्झाए ॥ १२४६ ॥

मोहाहिदट्ठनट्ठप्पनाणजीवाण चेयणं दिंति । जे केऽवि नरिंदा इव तेऽहं झाएमि उज्झाए ॥ १२४७ ॥

अन्नाणवाहिविहुराण पाणिणं सुअरसायणं सारं । जे दिंति महाविज्जा तेऽहं झाएमि उज्झाए ॥ १२४८ ॥

गुणवणभंजणमणगयदमणंकुससरिसनाणदाणं जे । दिंति सया भवियाणं तेऽहं झाएमि उज्झाए ॥ १२४९ ॥

दिणमासजीवियंताइं सेसदाणाइ मुणिउं जे नाणं । मुत्तिंतं दिंति सया तेऽहं झाएमि उज्झाए ॥ १२५० ॥

अन्नाणंधे लोयाण लोयणे जे पमत्थमत्थमुहा । उग्घाडयंति सम्मं तेऽहं झाएमि उज्झाए ॥ १२५१ ॥

चावन्नवण्णचंदणरसेण जे लोयपावतावाइं । उवसामयंति सहसा तेऽहं झाएमि उज्झाए ॥ १२५२ ॥

जे गयकुमरकुंभा गणतत्तिपरा अ सूरिपयजुग्गा । वायंति सीसवग्गं तेऽहं झाएमि उज्झाए ॥ १२५३ ॥

जे दंसणनाणचरित्तरूवरयणत्तएण इक्केण । साहंति मुक्खमग्गं ते सव्वे साहुणो वंदे ॥ १२५४ ॥

गयदुविहदुज्झाणा जे झाइअधम्मसुक्कझाणा य । सिक्खंति दुविह सिक्खं ते सव्वे साहुणो वंदे ॥ १२५५ ॥

गुत्तित्तएण गुत्ता तिसल्लरहिया तिगारवविमुक्का । जे पालयंति तिपइं ते सव्वे साहुणो वंदे ॥ १२५६ ॥

चउविहविगहविरत्ता जे चउविहचउकसायपरिचत्ता । चउहा दिसंति धम्मं ते सव्वे साहुणो वंदे ॥ १२५७ ॥

उज्झिअपंचपमाया निज्जिअपंचिंदिया य पालेंति । पंचेव समिईओ ते सव्वे साहुणो वंदे ॥ १२५८ ॥

छज्जीवकायरक्खणनिउणा हासाइछक्कमुक्का जे । धारंति अ वयछक्कं ते सव्वे साहुणो वंदे ॥ १२५९ ॥

जे जियसत्तभया गयअट्ठमया नवावि बंभगुत्तीओ । पालंति अप्पमत्ता ते सव्वे साहुणो वंदे ॥ १२६० ॥

दसविहधम्मं तह बारसेव पडिमाओ जे अ कुव्वंति । बारसविहं तवोवि अ ते सव्वे साहुणो वंदे ॥१२६१॥

जे सतरसंजमंगा उव्वूढट्ठारसहससीलंगा । विहरंति कम्मभूमिसु ते सव्वे साहुणो वंदे ॥ १२६२ ॥

जं सुद्धदेवगुरुधम्मतत्तसंपत्तिसद्दहणरूवं । वण्णिज्जइ सम्मत्तं तं सम्मद्दंसणं नमिमो ॥ १२६३ ॥

जावेसकोडाकोडीसागरसेसा न होइ कम्मठिई । ताव न जं पाविज्जइ तं सम्मद्दंसणं नमिमो ॥ १२६४ ॥
भव्वाणमद्धपुग्गलपरियट्टवसेसभवनिवासाणं । जं होइ गंठिभेए तं सम्मद्दंसणं नमिमो ॥ १२६५ ॥
जं च तिहा उवसमिअं खओवसमियं च खाइयं चेव । भणियं जिणिंदसमए तं सम्मद्दंसणं नमिमो ॥१२६६॥
पण वारा उवसमिअं खओवसमियं असंखसो होइ । जं खाइअं च इक्कसि तं सम्मद्दंसणं नमिमो ॥१२६७॥
जं धम्मद्दुममूलं भाविज्जइ धम्मपुरप्पवेसं च । धम्मभवणपीढं वा तं सम्मद्दंसणं नमिमो ॥ १२६८ ॥
जं धम्मजयाहारं उवसमरसभायणं च जं बिंति । मुणिणो गुणरयणनिहिं तं सम्मद्दंसणं नमिमो ॥ १२६९ ॥
जेण विणा नाणंपिहु अपमाणं निप्फलं च चारित्तं । मुक्खोऽवि नेव लब्भइ तं सम्मद्दंसणं नमिमो ॥१२७०॥
जं सद्दहाणलक्खणभूसणपमुहेहिं बहुअभेएहिं । वण्णिज्जइ समयंमी तं सम्मद्दंसणं नमिमो ॥ १२७१ ॥
सव्वन्नुपणीयागमभणियाण जहट्ठियाण तत्ताणं । जो सुद्धो अवबोहो तं सन्नाणं मह पमाणं ॥ १२७२ ॥
जेणं भक्खाभक्खं पिज्जापिज्जं अगम्ममवि गम्मं । किच्चाकिच्चं नज्जइ तं सन्नाणं मह पमाणं ॥ १२७३ ॥
सयलकिरिआण मूलं सद्धा लोअंमि तीइ सद्धाए । जं किर हवेइ मूलं तं सन्नाणं मह पमाणं ॥ १२७४ ॥
जं मइसुअओहिमयं मणपज्जवरूवकेवलमयं च । पंचविहं सुपसिद्धं तं सन्नाणं मह पमाणं ॥ १२७५ ॥
केवलमणोहिणंपि हु वयणं लोयाण कुणइ उवयारं । जं सुयमइरूवेणं तं सन्नाणं मह पमाणं ॥ १२७६ ॥

सुयनाणं चेव दुवालसंगरूवं परूविअं जत्थ । लोयाणुवयारकरं तं सन्नाणं मह पमाणं ॥ १२७७ ॥
तत्तुच्चिय जं भव्वा पढंति पाढंति दिंति निसुणंति । पूयंति लिहावंति अ तं सन्नाणं मह पमाणं ॥ १२७८ ॥
जस्स बलेणं अज्जवि नज्जइ तियलोयगोयरवियारो । करगहियामलयंपिव तं सन्नाणं मह पमाणं ॥ १२७९ ॥
जस्स पसाएण जणा हवंति लोयंमि पुच्छणिज्जा य । पुज्जा य वण्णणिज्जा तं सन्नाणं मह पमाणं ॥१२८०॥
जं देसविरइरूवं सव्वविरइरूवयं च अणुकमसो । होइ गिहीण जईणं तं चारित्तं जए जयइ ॥ १२८१ ॥
नाणंपि दंसणंपि अ संपुण्णफलं फलंति जीवाणं । जेणं चिअ परिअरिया तं चारित्तं जए जयइ ॥ १२८२ ॥
जं च जईण जहुत्तरफलं सुसामाइयाइ पंचविहं । सुपसिद्धं जिणसमए तं चारित्तं जए जयइ ॥ १२८३ ॥
जं पडिवन्नं परिपालियं च सम्मं परूवियं दिन्नं । अन्नेसिं च जिणेहिवि तं चारित्तं जए जयइ ॥ १२८४ ॥
छक्खंडाणमखंडं रज्जसिरिं चइअ चक्कवट्टीहिं । जं सम्मं पडिवन्नं तं चारित्तं जए जयइ ॥ १२८५ ॥
जं पडिवन्ना दमगाइणोऽवि जीवा हवंति तियलोए । सयलजणपूयणिज्जा तं चारित्तं जए जयइ ॥ १२८६ ॥
जं पालिंताण मुणीसराण पाए णमंति साणंदा । देविंददाणविंदा तं चारित्तं जए जयइ ॥ १२८७ ॥
जं नाणंतगुणंपि हु वण्णिज्जइ सत्तरभेअ समेअं । समयंमि मुणिवरेहिं तं चारित्तं जए जयइ ॥ १२८८ ॥
सग्गिड्ढीओ मुत्तीओ संतोसगुणाओ सिद्धिवाईओ । साहंति जस्स सिद्धिं तं चारित्तं जए जयइ ॥ १२८९ ॥

बाहिरमब्भिंतरयं बारसभेयं जहुत्तरगुणं जं । वण्णिज्जइ जिणसमए तं तवपयमेस वंदामि ॥ १२९० ॥
तब्भवसिद्धिं जाणंतएहिं सिरिरिसहनाहपमुहेहिं । तित्थयरेहि कयं जं तं तवपयमेस वंदामि ॥ १२९१ ॥
जेण खमासहिएणं कएण कम्माणमवि निकायाणं । जायइ खओ खणेणं तं तवपयमेस वंदामि ॥ १२९२ ॥
जेणं चिय जलणेण व जीवसुवन्नाउ कम्मकिट्टाइं । फिट्टंति तक्खणं चिय तं तवपयमेस वंदामि ॥ १२९३ ॥
जस्स पसाएण धुवं हवंति नाणाविहाउ लद्धीओ । आमोसहिपमुहाओ तं तवपयमेस वंदामि ॥ १२९४ ॥
कप्पतरुस्स व जस्सेरिसाउ सुरनरवराण रिद्धीओ । कुसुमाइँ फलं च सिवं तं तवपयमेस वंदामि ॥ १२९५ ॥
अच्चंतमसज्झाइं लीलाइवि सव्वलोयकज्जाइं । सिज्झंति झत्ति जेणं तं तवपयमेस वंदामि ॥ १२९६ ॥
दहिदुव्वियाइमंगलपयत्थसत्थंमि मंगलं पढमं । जं वन्निज्जइ लोए तं तवपयमेस वंदामि ॥ १२९७ ॥
एवं च संथुणंतो सो जाओ नवपएसु लीणमणो । तह कहवि जहा पिक्खइ अप्पाणं तंमयं चेव ॥ १२९८ ॥
एयंमि समयकाले सहसा पुण्णं च आउयं तस्स । मरिऊणं सिरिपालो नवमे कप्पंमि संपत्तो ॥ १२९९ ॥
माया य मयणसुंदरिपमुहाओ राणियाओ समयंमि । सुहझाणा मरिऊणं तत्थेव य सुरवरा जाया ॥ १३०० ॥
तत्तो चविऊण इमे मणुअभवं पाविऊण कयधम्मा । होहिंति पुणो देवा एवं चत्तारि वाराओ ॥ १३०१ ॥
सिरिपालभवाउ नवमे भवंमि संपाविऊण मणुयत्तं । खविऊण कम्मरासिं संपाविस्संति परमपयं ॥ १३०२ ॥

एवं भो मगहेसर ! कहियं सिरिपालनरवरचरित्तं । सिरिसिद्धचक्कमाहप्पसंजुअं चित्तचुज्जकरं ॥ १३०३ ॥
तं सोऊणं सेणियराओ नवपयसमुल्लसियभावो । पभणेइ अहह केरिस्समेयाण पयाण माहप्पं ? ॥ १३०४ ॥
तो भणइ गणी नरवर ! एत्तं अरिहंतपयप्पमाणं । देवपालेण रज्जं सक्कत्तं कत्तिगणावि ॥ १३०५ ॥
सिद्धपयं आयंता के के सिवसंपयं न संपत्ता । सिरिपुंडरीयपंडवपउमसुणिंदाइणो लोए ॥ १३०६ ॥
नाहियवायसमज्जिअपावभरोऽवि हु पएसिनरनाहो । जं पावइ सुररिद्धिं आयरियपयप्पसाओ सो ॥ १३०७ ॥
लहुयंपि गुरुयठट्ठं आराहंतेहिं वयरमज्झायं । पत्तो सुसाहुवाओ सीसेहिं सीहगिरिगुरुणो ॥ १३०८ ॥
साहुपयविराहणया आराहणया य दुक्खसुक्खाइं । रुप्पिणिरोहिणिजीवेहिं किं नहु पत्ताइं गुरुयाइं ॥ १३०९ ॥
दंसणपयं विसुद्धं परिपालंतोइ निच्चलमणाए । नागिउवि सुलसाए जिणराओ कुणइ सुपसंसं ॥ १३१० ॥
नाणपयस्स विराहणफलंमि नाओ हवेइ मासतुसो । आराहणाफलंमी आहरणं होइ सीलमई ॥ १३११ ॥
चारित्तपयं तह भावओवि आराहियं सिवभवंमि । जेणं जंबुकुमारो जाओ कयजणचमुक्कारो ॥ १३१२ ॥
सीसरिउए तह कहवि नवपयगाराहियं सुरनरव्व । जह दमयंतीइ भवे फलियं तं तारिसफलेहिं ॥ १३१३ ॥
किं बहुणा मगहेसर ! एयाण पयाण भत्तिभावेणं । तं आसेवेमि सोहिसि तित्थयरो नत्थि संदेहो ॥ १३१४ ॥
तम्हा एयाइं पयाइं चेव जिणसासणस्स सव्वस्सं । नाऊणं भो भविया ! आराहह सुद्धभावेण ॥ १३१५ ॥

एयाइं च पयाइं आराहंताण भव्वसत्ताणं । हुंतु सयावि हु मंगलकल्लाणसमिद्धिविद्धीओ ॥ १३१६ ॥
एवं तिकालगोअरनाणे सिरिगोयमंमि गणनाहे । कहिऊण ठिए सेणियराओ जा नमवि मुणिनाहं ॥१३१७॥
उट्ठेइ तओ हरिसियचित्तो ता तत्थ कोवि नरनाहं । विन्नवइ देव ! वद्धाविज्जसि वीरागमेण तुमं ॥१३१८॥
तं सोऊणं सेणिअनरनाहो पमुइओ सचित्तंमि । रोमंचकवचिअतणू वद्धावणियं च से देई ॥ १३१९ ॥
इत्थंतरंमि तिहुयणभाणू सिरिवद्धमाणजिणनाहो । अइसयसिरीसणाहो समागओ तत्थ उज्जाणे ॥१३२०॥
देवेहिं समवसरण रइयं अच्चंतसुंदरं सारं । सिरिवद्धमाणसामी उवविट्ठो तत्थ तिजयपहू ॥ १३२१ ॥
गोयमपमुहेसु गणीसरेसु सक्काइएसु देवेसु । सेणिअपमुह निवेसु अ तहिं निविट्ठेसु सव्वेसु ॥ १३२२ ॥
सेणिअमुद्दिस्स पहू पभणइ नरनाह ! तुज्झ चित्तंमि । नवपयमाहप्पमिणं अइगुरुयं कुणइ अच्छरियं ॥१३२३॥
तं च इमेसिं पयाणं कित्तियमित्तं इमं तए नायं । जं सव्वाण सुहाणं मूलं आराहणमिमेसिं ॥ १३२४ ॥
एयाराहणमूलं च पाणिणं केवलो सुहो भावो । सो होइ धुवं जीवाण निम्मलप्पाण नन्नेसिं ॥ १३२५ ॥
जेवि य संकप्पवियप्पवज्जिया हुंति निम्मलप्पाणो । ते चेव नवपयाइं नवसु पएसुं च ते चेव ॥ १३२६ ॥
जं झाया झायंतो अरिहंतं रूवसुपयपिंडत्थं । अरिहंतपयमयं चिय अप्पं पिक्खेइ पच्चक्खं ॥ १३२७ ॥
रूवाईअसहावो केवलसन्नाणदंसणाणंदो । जो चेव य परमप्पा सो सिद्धप्पा न संदेहो ॥ १३२८ ॥

पंचपत्थाणमयावरियमहामंतज्झाणलीणमणो । पंचविहायारमओ आयरिअ होइ आयरिओ ॥ १३२९ ॥
सद्दाणज्झावदुवालसंगसुत्तत्थतदुभयरहस्सो । सज्झायतप्परप्पा एसप्पा चेव उवज्झाओ ॥ १३३० ॥
रयणत्तएण सिवपहसंसाहणसावहाणजोगतिगो । साहू हवेइ एसो अप्पुच्चिय निच्चमपमत्तो ॥ १३३१ ॥
मोहस्स खओवसमा समसंवेगाइलक्खणं परमं । सुहपरिणाममयं नियमप्पाणं दंसणं मुणह ॥ १३३२ ॥
नाणावरणस्स खओवसमेण जहट्ठियाण तत्ताणं । सुद्धावबोहरूवो अप्पुच्चिय वुच्चए नाणं ॥ १३३३ ॥
सोलसकसायनवनोकसायरहियं विसुद्धलेसागं । समहावठिअं अप्पाणमेव जाणेह चारित्तं ॥ १३३४ ॥
इच्छानिरोहओ सुद्धसंवरो परिणओ अ समयाए । कम्माइं निज्जरंतो तवोमओ चेव अप्पाणा ॥ १३३५ ॥
एवं नव ठिए अप्पाणमेव नवपयमयं विआणित्ता । अप्पंमि चेव निच्चं लीणमणा होह भो भविया ! ॥१३३६॥
तं सोऊणं सिरिसिरिवालमासिनं सेणिओ नरवरिंदो । साणंदो संपत्तो नियथावासं सुहावासं ॥ १३३७ ॥
सिरिवीरजिणोवि हु दिणयरुव्व कुग्गहपहं निवारंतो । भवियकमलपडिबोहं कुणमाणो विहरइ महीए ॥१३३८॥
एसा नवपयमाहप्पवरसिरिपालनरवरिंदकहा । निसुणंतकहंताणं भवियाणं कुणउ कल्लाणं ॥ १३३९ ॥
सिरिवज्जसेणगणहरपट्टपहूहेमतिलयसूरीणं । सीसेहिं रयणसेहरसूरीहिं इमा हु संकलिया ॥ १३४० ॥
तस्सीसहेमचंदेण साहुणा विक्कमस्स वरिसंमि । चउदसअट्ठावीसे लिहिया गुरुभत्तिकलिएणं ॥ १३४१ ॥

सायरमेरू जा महियलंमि जा नहयलम्मि ससिसूरा । वट्टंति ताव नंदउ वाइज्जंता कहा एसा ॥ १३४२ ॥

॥ इति श्रीसिद्धचक्रमाहात्म्ययुता-श्रीश्रीपालनरेन्द्रकथा समाप्ता ॥

। इति श्रीरत्नशेखरसूरिवर्यविहितं श्रीश्रीपालचरित्रं समाप्तम् ।

॥ ताम्रपत्रारूढ—श्रीसिद्धचक्रयन्त्रमहात्म्ययुक्त—

श्री—श्रीपालनरेन्द्र—चरित्र—प्रशस्तिः ॥

ॐ नमः । अथ त्रिकालाबाधिताविच्छिन्न-प्रभावशालि-स्याद्वादमुद्रामुद्रित-सर्वज्ञशासनमान्य-सर्वशास्त्र-सिद्धान्तदोहन-निर्मलनवनीत-देवगुरुधर्ममय-नवपदस्वरूपं, सकलद्रव्यक्षेत्रकालभावावस्थावर्त्यनुपमाऽर्हन्त-सिद्धाचार्योपाध्याय-साधु-दर्शन-ज्ञान-चारित्र-तपोधर्मसाधनधर्मि-श्रीसमुदायस्वरूपं, त्रिजगद्वर्तिसुरासुरनरेन्द्रादिपादपद्मसेवितं, समग्र-भव्यजन-मनोवाञ्छितदानैकत्वरूपकल्पवृक्षाचिन्त्य-चिन्तामणिसमं, भूतभाविवर्तमान—कालीनाखिल-तन्त्र-मन्त्र-यन्त्राधिराज-राजेश्वरं श्रीसिद्धचक्र-महायंत्रं, हृद्य-हृदयकमलकोशे सुध्यात्वा, जगत्त्रयवर्ति-समग्र-पदार्थाधिपत्य-युताभिलषिताभिलाषादिपूरकं, सम्पूर्णजनसमुदायदुःखदौर्भाग्यदारिद्र्य-रोग-शोकादिकष्ट—भावसंक्लिष्ट—सङ्कटविचूरकं, विश्वविश्वसर्वाहितपरिपूरकं, द्रव्य—भावसाधन-सामग्री-समग्रसिद्धि—मार्गदेशकं शङ्खेश्वरग्रामस्थ-शङ्खेश्वर-तीर्थाधिपति- श्रीशङ्खेश्वरपार्श्वनाथजिनेश्वरं विनय-बहुमान-पुरस्सरं नत्वा च मया ताम्रपत्रारूढ—श्रीसिद्धचक्रयन्त्र—महात्म्ययुक्त—श्रीश्रीपालनरेन्द्र—चरित्र—प्रशस्तिः प्रारभ्यते ।

वैक्रमीय चतुर्दशशतोपर्यष्टाविंशातितमे संवत्सरे बृहद्गच्छीय-श्रीमद्वज्रसेनसूरिपट्टप्रभावक-श्रीहेम-तिलकसूरिसुविनेयश्रीरत्नशेखरसूरिभिः सुसंकलितं, तच्छिष्य-श्रीहेमचन्द्रमुनिभिः सुलिखितं, सरल-प्राकृत-भापालङ्कृतं, त्रयोदशशतीद्वाचत्वारिंषत्पुनीतपद्यबद्धमलौकिक-श्रीसिद्धचक्रमहात्म्यसंयुक्तं श्रीश्रीपाल-नरेन्द्र-चरित्रमिदमेवाद्यापि-पर्यन्तकालेऽप्यागमनुसारिशाश्वताराधकानामनुपम-हृद्य-हृदये पुनः पुनः वीर्योल्लास-वृद्धिकरणैकवद्धकक्षी भवतीति-सुयुक्तियुक्त-सुसंगतमिति सर्वजन-सम्मतम् ।

ततो भारतवर्षीय-पश्चिम-खानदेशान्तर्गत- श्रीशीरपुरनामक-ग्रामे प्रगटप्रभावि-श्रीपद्मप्रभ-स्वामिप्रासादसमीपे श्रीजैनश्वेताम्बरमूर्तिपूजक--पौषधशालायां चातुर्मासिकस्थित--पन्यासप्रवर- श्री चन्द्रसाग-रगणीन्द्रसुविनेयपन्न्यासहीर-ज्ञान-रैवत-हिमांशु-चन्द्रकान्त-चन्द्रप्रभसागर-मध्यवर्तिप्रामुख्यानां, वर्तमान-कालीन-गीतार्थ-सार्वभौमाद्यप्रावचानिक-प्रभावक-जैनागम-मन्दिरादिसंस्था-संस्थापकागमोद्धारक-श्रीआनन्दसागरसूरीश्वर-विद्वद्विनेयपन्न्यास-प्रवराणां, यन्त्राधिराज-श्रीसिद्धचक्र--सुधास्वादोद्यत--भव्यभाव-

भावोद्योतसूर्योदय—श्रीसिद्धचक्र——नवपदाराधकसमाजादिशासनहितवर्धकानेकानेकसंस्था—संस्थापकानां, कलिकालसर्वज्ञ- १००८ श्रीहेमचन्द्रसूरिपुरंदरप्रणीत- श्रीसिद्धहेमचन्द्र-शब्दानुशासनस्थसूत्रवृत्तिन्यासरत्नाकरवनाग्निका-श्रीआनन्दबोधिनी-वृत्तिकार-वैयाकरण-केसरिणां. श्रीसिद्धचक्राराधन-तीर्थोद्धारक-पू. पं. श्रीचन्द्रसागरगणीन्द्रानाममोघोपदेशदानैः स्वकीय-स्वकीयसम्बन्धि-" स्व. श्रेष्ठि मोटाशा हीराचन्द, स्व. श्रेष्ठि-ताराचन्द खूबचन्द, स्व. श्रेष्ठि-लक्ष्मीचन्द-उत्तमचंद-धर्मपत्नी-दीवालीबाइ, स्व. श्रेष्ठि कीलाचन्द हीराचन्द, स्व. दगडुभाइ देवचन्द " इत्यादि स्वर्गवासिभ्रातृ-भ्रातृ-माता-मातामह-पितृ-संबन्धि-सुपुण्य-स्मरणार्थं क्रमेण " श्रेष्ठिवर्य-खूबचंद-हीराचन्द, श्रेष्ठिवर्य-कपूरचन्द-खूबचन्द-हीराचन्द, श्रेष्ठिवर्य-चेलचन्द-लक्ष्मीचंद, श्रेष्ठिवर्य नगीनदास लालचंद गुलाबचंद, श्रेष्ठिवर्य अमृतलाल दगडुभाई" इत्याभिधानसंज्ञकोदार-नगीनश्रमणोपासकगणसमुदाय-सुपुण्यधनैरेदं मुद्रापयित्वा मालवदेशान्तर्गतोज्जैननगरस्थ—श्रीसिद्ध-चक्राराधन-तीर्थभावनतिरुपानुकूलार्थं महर्द्धिकश्रुतज्ञानभक्त्यर्थं चतुर्विध-श्रीसंघदर्शनानुमोदनार्थं च " श्रीऋषभदेवजी छगनीरामजीनी पेढी " इत्याभिधानसंस्थायै तत्रश्रमणोपासकेन सादरं सुसमर्पितम् ॥

यावन्महीतले मेरुः महोदधिश्चवर्तेते, यावन्नभसि नक्षत्रपतिः सूर्यश्चवर्तेते तावदिदं ताम्रपत्रारुढ-श्रीसिद्धचक्रमहात्म्ययुक्त--श्रीश्रीपालनरेन्द–चरित्रं श्रीसिद्धचक्राराधनतीर्थं चान्तिमवीरविभुशासने नन्दता-मपि चैतद्दर्शनाद्यर्थ्याराधकानां हृद्य-हृदये नवनवीनभावा वीर्योल्लासवृद्धिपूर्वकमानन्दन्त्वाशास्त इति शुभम् ॥

पूज्यपादतपागाच्छीयगीतार्थसार्वभौमागमोद्धारक---श्रीआनन्दसागरसूरीश्वराणामाज्ञावर्तिपरमविद्वद्वि-नेय-श्रीसिद्धचक्राराधनतीर्थोध्धारकपन्न्यासप्रवर-श्रीचन्द्रसागरगणीन्द्राणां चरणारविन्दचञ्चरीकः—

हीरसागरः।

एतत्सर्वं ताम्रपत्रारूढ--श्रीसिद्धचक्रादि-साहित्य–समितिसञ्चालकेन 'झव्वेरी मोहनलाल गुलाबचंद' इति नामकेन सुप्रकाशितम् ॥

वी. सम्वत् २४७४, वि. संवत् २००४, आश्विन–पूर्णिमायां बुधवासरे; अखिल–भारतवर्षीय—मुम्बापुरी-वैभागीय-पश्चिम-खानदेशान्तर्गत-श्रीशीरपूर इदं परिसमाप्तीकृतम् ॥

पंक्ति	अशुद्धम	शुद्धम	पंक्ति	अशुध्दम	शुध्दम
२१८	सम्सं	सम्म	५७७	विट्ठो	विट्टो
२२१	रंञो	रञो	५८०	करिहो	करिंही
३०९	कम्दो	कम्मदो	५९८	नराना	नराना
३३३	सम्सा	सम्मा	६२०	छिद्	छिद्
५०१	इव	हव	६२२	विस	विसं
५०४	सपुंडं	संपुडं	६४३	वरणंमि	वणंमि
,,	वे	के	६४३	रपति	झन्ति
५२१	अंण	अण	६४८	पुण्णा	पुण्ण
५३८	कोविं	कोवि	७०२	मूरि	भूरि
५४१	रखं	रखं	७१०	त्थाअं	त्थाअं
५४९	लुप	लुप्प	७१३	ड्ढा	ड्ढी
५५१	गमण	गयमण	७१४	त्थं	त्थ
५५७	निअं	निअ	७१५	दीवो	दीवे
५६१	क्रिक्रिस्स	क्रिअ कस्स	७५२	मरहणणत्थकु	कुमरणणत्थ
५७३	हयांति	हयंति	७५६	कम	कुम
५७७	पर	परं	७५८	कम	कुम

॥ इति सिरिसिरिवालकहा सम्मत्ता ॥